

சிவமயம்.

[illegible]

விளம்பரம்.

இதனால் சகலமானவர்களுக்கும் தெரியப்படுத்துவது யா தெனில சென்னை பெத்துநாயக்கன் பேட்டை நாராயணமுதலி வீதி (52) - வது கதவிலக்கமுள்ள வீட்டில் ஸ்தாபித் திருக் கும் வானீவிலாஸ அச்சுக்கூடத்தில் நானாவித பெரியபுஸ்தக ள்களும் துதனமாய் இப்போது அச்சிட்டிருக்கும் இந்துபாஸ வைத்திய போதினி மனோரஞ்சித நாடகம் பழனியாண்டவர் பவனிவிலாசுக்கும்மி இன்னும் மனேகவித புஸ்தகங்களும் அச் சிட்டிருக்கிறபடியால் வேண்டியவர்கள் ஹை அச்சுக்கூடத்தில் விலை சாசமாய்ப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

அராபிக்கதை படத்துடன்	2	0	0
ஹை நல்ல கிளேஸ்கடிதம்	2	8	0
ஸ்கந்தபுராணவசனம் படத்துடன்	2	8	0
பாகவதவசனம்	1	8	0
ஹை திருக்கடிதம்	2	8	0
ஹை கிளேஸ்கடிதம்	3	0	0
அகஸ்தியர் தேவாரத்திரட்டு திருவாசகம் } திருவிசைப்பா திருப்பல்லாண்டு பெரியபுரா } ணச் செய்யுட்திரட்டும் படத்துடன் நல்ல }	1	8	0
கிளேஸ்கடிதத்தில் திருத்தமான பதிப்பு			
அகஸ்தியர் வாதகாலியம் 1000	1	0	0
யுகமுனி பெருநூல் வைத்தியகாலியம்	1	0	0
அகஸ்தியர் நால்காண்டநூலம்	0	12	0
ஹை நல்ல கிளேஸ்கடிதம்	1	4	0
அகஸ்தியர் வைத்தியசில்லகாக்கோர்வை	0	14	0
அகஸ்தியர் வாதசௌமியம்	0	12	0
திருவாதவூரர் புராணம் படத்துடன் நல்ல } கிளேஸ்கடிதம் திருத்தமானபதிப்பு }	0	12	0
உறிந்துபாலவைத்தியபோதினி	0	10	0
வி-பி. போஸ்சொர்ச்சு	0	3	0
சந்திரநாடி	0	10	0
திருவாசகம் கிளேஸ்கடிதம் படத்துடன்	0	8	0
மனோரஞ்சித நாடகம்	0	6	0
பூசாவி பாட்டு	0	4	0
பழனியாண்டவர்பவனிவிலாசுக்கும்மி	0	2	0
பரமபதசோபானபடம் கிளேஸ்கடிதம்	0	1	0

இப்படிக்கு

ஆ-இரத்தினவேலுமுதலியார்.

உ.
கணபதிதனை.

1469

அகத்தியமுனிவர்
அருளிச்செய்த
பரிபாஷைத்திரட்டு.

முதற்காண்டம்.

காப்பு.

பரமஞானை தயத்துப் பாஞ்சுட ருலகுக்கெல்லாம்
திரமதா வுதித்த ஞான திவாகரன் றிருத்தாள் காப்பு
வரமதாம்வகாரயோக மறைப்புநூற் பாடையெல்லாம்
முருகவிழ், தமிழாற்செய்ய முருகனைங்கர்தாள்காப்பே.

பாயிரம்.

காப்பென வுரைததவாதக் கணக்கொரு லட்சக்கண்ணைச்
சேர்த்தது பாதியாகத் திரட்டியே னுலையெல்லாம்
நாற்பத்து மூன்றுமொன்று டெத்திய காண்டத்தன்னைப்
பார்த்திடி னேன்றுருகப் பாடைநூல் படித்திட்டானே (க)

படிக்குமிந் நூலுக்கொப்பாம் பராபர மொன்றேயல்லால்
மடத்தினி னுள்ளசித்தர் வாசனா விதற்கொவ்வாது
குடத்தினிற் றீபம்போலுங் கூறுநற் சித்தர்பாடை
நிடத்தொபான் மேருவுச்சித் தீபமா மிந்நூலன்றே (உ)

இத்தனா லைத்துகாண்டத் தியம்பிய கருவேதென்றால்
சந்தேகத் தீர்க்கவேண்டிக் தமிழ்க்கவி பைநூற்றுக்குள்
மந்திர வாதயோகம் மணிபஞ்சி கரணமார்க்கம்
சிந்தைசெய் வகாரபாடை தீட்சையுஞ் செப்புமாதோ (க.)

நூல்—வேறு.

செப்பியதோர் வகையென்ன நூலின்மேலாந் - தீட்சையோடு
கைபாகஞ் சேர்மானங்கள், தப்பிலாக்குருமுடிக்குங் கருமானங்கள்-
தத்துவபஞ் சீகரணர் தாக்கநோக்கும், ஒப்புவமையிலாத மவுனக்
கூறோ - மெதியுள்ள வட்டாங்க யோசக்கூறு, மெய்ப்புடைய காய
கற்ப சமாதிக்கூறு - வெறியேறியோடுமணி கேதைக்கூறே. (ச)

கூறுன காலங்க ளிடைபாகங்கள் - குருடே பக்குவங்கள் பிர
மானங்கள், பேறுன சித்தியிலே யிருப்பனா ளுஞ்சம்-பிரபலமா நான்
மறைவுச் சந்தேகங்கள், கூறாக வெளியிட்சே சொன்னவாற்றா - னி
கண்டெனவுஞ் சிக்கலிதை நினையுள்ளவைக்கார், அறுமறுநூறுங்
கற்பநூறு - மாயிரமு முந்தூறு மடக்கஞ்செய்யே. (ரு)

அடக்கமுள்ள சூத்திரங் கின்னுங்கேளா - வாயிரத்தோடாரு
நூறைந் நூற்றின்மேலொன், அடலுக்குளையிமுப்பத் தென்னெற
ண்பத்தொன்-தற்றபதி னெறென்று காணாற்றென்று, கோததசீர்
மதிவெண்பாக் களிகூறு - குருநூலும் பதுமதுவோர் கோவை
யாகக், கிடைப்பதிலே பூர்வநலப் பயனாலெய்தங் - கடைத்திடினிக்
நூல்பதனங் கெதிகொளவோர்க்கு. (சு)

கேதியநியாப் பானிகட்கு நான் கட்டாத - கருபையுள்ள ஞா
னிகட்கே யெய்தமெய்தார், பதியநியு கன்மவுன யோகிகட்கே- பரி
கத்த நூலிதான் பதணம்பண்ணு, விதியிலெயன் மெண்ணுதே
நூலைத்தேடு - விண்ணிவ்விடு பேசாதே வேண்டாம்வேண்டாம், நி
திதருவா ருபசார நிகட்போடு - கிணையுகொண்டு சூத்திரத்தி னிணை
வைப்பாரோ. (ஏ)

கிணைவிலே யிருப்பதென்று சொல்வதொன்று - கெஞ்சிரக்க
யில்லாத சித்தர்பாடை, கணவிலே கண்டபொருள் போலவப்பா-கா
ட்டினார் சூத்திரத்திற் கபடமாக, அணவிலே கிருமிசெல்லா வாறு
போல - வலுதமொழிக் கெதிர்மொழிசொல வாருமில்லை, பணியை
கம்பி யுழுதவன்தன் கதைபைப்போலப் பாடினார் மறைபொருளாப்
பாடினாரே. (அ)

பாடுகின்ற சித்திரம நூல்களெல்லாம் பரிபாடை தெரியாத
பாவிமோர்க்கு, தேடுகின்ற பொருளழியச் சொன்னதல்லாந் - நி

னையளவு பொன்காணச் சொல்லவில்லை, வீழ்ந்துமாடிழந்துள்ளசெ
ம்பொன் - வேணதெல்லாங் தானிழந்து மெய்தோன்றாமல், காடுறை
ந்து போவதற்கோ பெரியோர்சொல்வார் காணாமற் புதைத்தசொல்
லைக் கண்டதேறே. (க)

கண்டுகண்டு தேறினவ ரகேசுருண்டு - கருவறிந்து செய்வர்க
ளகேசுருண்டு, தொண்டசெய்து பெற்றவர்க ளகேசுருண்டு - தொல்
லைபென்று விட்டவர்க ளகேசுருண்டு, விண்டசொலா தடங்கிணவா
ரகேசுருண்டு - விண்டரிசுட்டீத்திரிவா ரகேசுருண்டு, பண்டிவிட்ட ரு
றைகள்வந்து கேர்த்ததானுற் - பவிக்குமல்லால் விணருக்குப் பாழ
தாமே. (ங)

பாழ்கெஞ்சு பெற்றகரு மிகளெல்லாரும் பாரதனில் - ரசவாத
மறிவோமென்று, நாளிலொருவர்க்கொருவ ருறவுகூடி - ஈரமிலரா
ச் சூத்திரங்க ணன்றாய்ப்பேசி, நீள்புவிபி லெமையொப்பா ரொருவ
ருண்டோ - நீரறிந்த விடையெவரு கேர்த்தியென்று, தாள்பெறுந
ற் கும்பகநா மறிவோமென்றஞ் - சாராயத் தனைக்குடித்துச் சண்
னுவாரே. (ப)

சண்ணினைதெ யல்லாமற் சூத்திரத்தின் - சமுசயங்க டார்க்கெ
ளிந்து சார்த்தோரில்லை, எண்ணிபெண்ணி யவரவர்க டமதுபுத்திக்-
கேற்றபடி பார்த்தலைத் திடைவதெல்லாங், மண்ணிலெழு பிறப்பாரும்
பிரமகற்பம் - வாணவிட்டுக் கீழிறங்குங் கற்கண்ணும்பும், விண்ணவ
ர்க்கு மருந்தான சாணாப்பாம்பும் - வெளியிலெவனி யானவர்க்கே
வின்றாத்தானே. (பெ)

வின்றாமே யாதிபிலே யொளியுமாச்சு - வெங்குழலா மறுபிறப்
பு நீலமாச்சு, கள்ளமாதா பிறப்பிறப்புச் சிவப்புமாச்சு-காங்கைகொண்
டு மறுபிறப்பு வெள்ளையாச்சு, துள்ளியது பின்பிறப்பு மஞ்சளாச்சு-
தோகைமயி னிறமாச்சு மறுபிறப்பில், உள்ளபடி கடைசியெழு பிற
ப்பிறுந்து - முயர்கோழி முட்டைநிறம் படிமமாச்சே. (பு)

படிமென்ற வண்டமெல்லாம் பிரமகற்பம் - பார்க்கவென்று
லாகாசப் பிரமவிந்து, குடியிருக்கு மிடந்தானே பூமியாளுங் - கொ
ண்டலினு லவதரித்த குருகாணையா, அடியறிந்தா ளுதிக்கீழ வான
வுன்னி யக்கருவையக் கண்டவனே யாருள்மெய்துஞ்ஞானி, திடமான

முழிற்பாய் நின்றமூர்த்தி - சித்தினாயின் வெண்சாணச் செழுக்
தண்ணீரே. (யச)

தண்ணீருஞ் சுண்ணாம்புந் தானேசேர்த்தாற் - சகலசித்துவகை
வசமாய்த் தானேசிக்கும், மண்ணும் விண்ணும் மொன்றுமானால்-
வாகமடா வெணியாச்சு மாய்கைபோச்சு, பெண்ணும் புருடருமே
சேர்த்தாராறா - பிள்ளையொன்று பொன்போலே பிறக்கலாச்சு,
கண்ணும் பிள்ளைபிதா சூரியன்றான் - கனலிலே பிறந்துவகை காட்
டிபேனே. (யடு)

காட்டினேன் கிருட்டிசெய்யப் பிரமனென்றுங் - கற்சன்னம்
பிரமகெற்பக் கல்லாமென்றும், மூட்டினேன் மூலவிந்தயனேபூமி-
மூச்சில்லை பேச்சில்லை மவுனத்தாயாய், கோட்டிகொள்ளு நான்முக
த்தன் வயிற்றுக்குள்ளே - குடியிருந்தா னுருத்திரனு மாலுங்குடி,
ஆட்டுகிற வாட்டெல்லாம் பிரமசித்தே - யவன்பிறப்புப் பூதவங்கி
சததைக்கேளே. (யசு)

அங்கிசத்தில் வந்ததுதான் மண்ணேயாச்சு - தப்புகமொருமு
னையங் குதிக்கலாச்சு, பங்கிட்ட மம்முனையே யிலுபூவாச்சு பருமல
ளோ காய்புமாம் விந்துமாச்சு, திங்கடெனும் விந்ததுதான் நாமுமா
ச்சு-தெனிக்கரசுந் தானுமுருண்டிரமாச்சு, சங்கைகளில்லா துடலா
சவ குபிருமாச்சு - தன்னுடலிற் சீவசெந்து கோடியாச்சே (யள)

கோடியென்று வெத்தனையென் றுரைப்பேனாய் - கார்த்தப
ர் நாலுவித் தோணிக்கத்தை, ஆடினென்ற மகாபூத வண்டிக்குகை-
பனே பிறந்ததுதான் பிண்டவித்துச், கேட்கின்றவையெ றுண்ட
ருள்ளேயே - சொல்குதித்துப் பணிப்போற் செயாராய்சு, தூடி
வோர் பிரமகெற்பக் கற்சுண்ணாம்புக் - குயர்ந்தசிவ தீட்சையிற் ச
செயாராமே. (யஅ)

செயரீருஞ் சுண்ணாம்புந் சேர்த்துகொண்டாற் - சிவசிவாருரு
வாச்சு சிவனுமாச்சு, மயமான முப்புவென் றுரைத்தசெய்தி வகை
தெரியச் சொல்வதற்கென் வாய்கூசாதோ, தயவாக நானுரைத்தே
னிந்தமட்டுஞ் - சமுசயங்கடையென்றாற் கடைக்காண்டம்பார், உயி
ரிருக்கு மிடந்தானே பிரமகெற்ப - முடவிருக்கு மிடந்தானே பின்
டவித்தே. (யக)

வித்துக்கு ணின்றரச மப் மாச்ச - விண்ணிழிந்து வந்தரச
முப்புமாச்சு, சத்தித்த விடந்தரேலே பெல்லாமுண்டு - சாகாதகா
ருணை சவுக்காரந்தான், புத்திக்குந் தோன்றாதேற் புலத்தியாகேள் -
பொருளையிந்த னானமுடிவுக் கடைக்காண்டம்பார், இத்தையிட்டு
நூல்பாடை யாதிப்புப்புக் - கெடுத்தபரி பாடையெல்லா மியம்பு
வேணே. (உல)

இயற்புகிறேன் சித்தர்கம நூலின்பாடை - மிலக்குண்டோ க
ணக்குண்டோ ரசவாகத்தில், சுயம்பென்ற வுப்புக்குச் சித்தர்கடி
ச் - சொன்னவொரு பாடையெல்லாஞ் சொல்வேன்மைக்கா, பயம்
பிடி கருஞ் சித்தர்கடங் கோபத்தாலே - பழிவநடுமன் தரன்மேலே
பாரம்பவத்து, நயம்பெற்றவே சொல்லிவைத்தே னைநூற்றுள்ளே -
நாதர்கடா பெணைக்கடிந்து நகைத்திட்டாரே. (உக)

நகைக்காவது ளான்றாற் புலத்தியாகே - ணவகாச சித்தர்மு
தற் பதினெண்பேறும், செங்குதினுறு மால்களைஞ் சாலேசித்தர் -
திருமுலவர்க்குமற்றச் சித்தரெலாம், பகைத்தென்க னூர்ப்பாடைக்
க நவைபெல்லாம - பாரதனிற் கோள்சொல்லப் பண்போசுவடா, அ
கத்தியமா முனியுனக்குத் தெரியாதோதா - னைநூற்றுங் குலகாமறை
வென்றநுளினுணே. (உஉ)

நூற்கோவை.

அநுனிசுவோ னாநூறும் யாருக்கென்று - லகங்கடக்கமெஞ்
ஞானி யநுன்பெற்றோர்க்குத், குருமீகமாய்க் கொடுப்பதல்லாம் மற்
றோக்கையிற் - கொடுத்தவர்க்கும் பெற்றவர்க்குஞ் சேய்கூறிப்,
பெருநாடபுள்ள சித்தகத்தமை வணங்கிப்போற்றிப் - பிரமன்றனுக்க
ரவு சுன்னலிந்துல், கருவறியு ஞானிகட்கே வெளியிட்டே னார் - கை
யடக்கமாகவைத்துத் தண்டுதேறே. (உக)

தேறவே யிந்நூலின் பொருளையாய்த்த - செப்பினு னுரோ ம
ரிஷி யைந்நூற்றொன்று, கூறவே நத்திசொன்ன முந்நூற்றொன்று -
குருமுறைக்கு மிகச்சொலிகாங் கொடுக்கொளுதால், ஏறுகின்றவொ
ங்கணவ னெண்ணூற்றுக்கு - ளியம்பினுன் மணிமுறைக ளெடுத்த
ச்சொன்னான், பேறபெற வேண்டுமென்றாற் பின்னார்க்குற் -
யிள்ளைசொன்ன வெண்ணூறு கீ ணிப்பாரே. (உச)

பார்க்கின்ற மூலொண் னுயிரத்திற் - பாடினார் கற்பவிதி பிர
ண்டாளுன, மார்க்கமகைச் சட்டைமுனி யோகதீட்சை - மறைப்
பிவையென்ற சொல்லிக் கிழித்துப்போட்டான், ஏற்கவே யூசைவிதி
மார்க்கமெல்லா-மெடுத்துகாக்கான் போகனுமே முயிரத்திற், தோ
ற்றியக்க வகையெல்லா மிகத்தூலபோற் - சொல்லாது பிரமகெற்ப
த் தொகுப்பைக்கேளே. (20)

பிரமவுப்பின் பெயர்.

சொகுத்தபடி சொல்லுகிறேன். காரகாரத்-தோன்றாத பாடா
ண முபசாரங்கள், வகுக்கவா லோகங்க ண்டச்சத்தங்கள் - மலையுமி
மூலிகைகள் கருமானங்கள், மிகுத்தசில வுதகங்க ளெதற்கானு-
மெஞ்ஞான பிரமகெற்பம் வேண்டும்வேண்டும், பகுத்தறியப் பிரம
கெற்ப வுப்பின்மார்க்கம்- பரிபாடைப் பேர்வகுத்துப் பாடுவேனே.

பாடுவேன் பிரமவுப்பின் பேர்யாதென்றாம் - பாங்கானமுதற்
பேர்தான் வழலையென்பார், தேடியே சொல்லுகிறே னிரண்டாநா
மத் - தெளிவான வண்டிண்டஞ் செப்பலாகும், வடனையாமுப்புக்
கு மூன்றுநாம - மிகைகலைபிங் கலைகழு முனையென்றாகும், வாட
வே வேண்டாங்கா ணைந்துநாம - மலமொத்துப் புலத்தியனே மகி
ழ்த்துகேளே. (21)

மகிழ்வாக மகிபரிதி யெரிவில்லம்பு - வாகான தசநாமம் வகுக்
கக்கேளாய், இஃதனாயத் தனிநதியா மிரண்பகெற்ப - மடிவாய்வு
கௌவுரிபரி நாமமேய், புதுழ்கோசம் பிசமிவை யீனாத்தென்பார்-
புலத்தியனே சொடசமா நாமஞ்சொல்வேன், கிகழ்வாயிரம் முரிசுன்
னங் கடுக்காய்கஞ்சு - கைகயுறம்மண் டிரிருண்சுல்லசநஞ்சே. (22)

கஞ்சான பாடான மமுரிவித்து - நாகமுறார் வெள்ளைக்கல் பூமி
நாதம், தஞ்சாத சோடசமா நாமமாச்சு-தொழையே நுபத் தைஞ்சுக்
கு விபரங்கேளாய், வெண்சாணா கருநெல்லி லவணம்பூரீர் - வெடியு
ப்பு நவமுவி மிதனமேடம், அஞ்சாத வடிமுடியு நடுகீரப்பா-மமா
வாசை பிரதமையு மைம்பத்தொன்றே. (23)

ஒன்றான விடபிண்ணுன் கிரகங்கொள்ளி - யுயர்முயவ னாக
கிணை பதிழுதுப்பு, கன்றா விடககம்மி யிநுபத்தாஞ்சு - கல்லபஞ்
சிகரணமென்ற நாமமாச்சு, யுன்றாத நாமமுப்புத் தாறுஞ்சொல்லக்-

கூற்றம்மணற் பொடிமடையன் குடிபோய்விடு, வென்றான பிடர்ல வணஞ் சாரிபுஷ்டி - வெடியோசை யனாய்ச்சிர்வெளிசயம்பே. (1)

சுயர்பிலிங்க மெழுபிறப்பு என்னுமைவர் - சுடர்படிக மாசிட மும் பண்ணைச்சூடன், செயர்புழுதி ரனாகாரம் பச்சைகாயி - சிங் கிபொடு புயல்பரம நிலத்திறப்பு, நயாபெறுகண் மணிமவுனஞ்சுட் டல்பொட்டை-காயமு முப்பசுதா றுநாமங்கள், வியன்பெறுசொல் பாடைதொண்ணூற் றுறினபேணா - விரித்தெடுத்திப்புலத்திபனே யினிச்சொல்லேவே. (கஉ)

சொல்லோ திருமேனி கன்மாந்திரஞ் - சோதிவிருட்சம் பட லித் துள்ளுஞ்சுமம், வெல்லுநீம காரீயங்கண்மேலுப்பு - மின்னினி வெண் கண்டர் கொஞ்சி தாசகாகான், கல்லுமேலாசிபரி சுதர்ஞ்சுப் பங் - கண்ணாடி பாலேதிவ் சாச்சுமக்கான், கல்வலியன்கரும்புனை கடலிற்பாசி - கந்திபுந்நான சோந்திறு நண்டோடாமே. (கஉ)

ஆதாம காரபார வேட்டுஞ்சுல - மவுரிபித்திரோப மக்கினிபி ஷ்சட்டி, வாகுபெறுநீநமா பணுககாவி - மலைநுதுவெண் காரமய நாகம்வள்ளி, நிகாநகிகாக் நிகாநகிலி பிள்ளைகண்ணி - துத்திவெ ள்ளையாவாரா சோமநாகன், சாகுஞ்சர் யாசிமண்டை தொட்டிபூர ன் - சமாதிலை வுட்பொடுஞ் சங்கமாமே. (கஉ)

சங்குகண்டங் கந்திரிபொன் மதகர்வித்து - சரபீச மகரமொ டி சாளக்கிரமம், வங்குகிங்கு புரியட்டம் பஞ்சமித்திர - மதியிரவி சோடசாநா மகனப்பூநி, தங்குமங்கோரசனை கோமயங் குருத்துக் கொன்றைகொடி சரப்பூண்பிராசளர்க்கி, அங்கமுள்ள காதுகத்த முந்நோதேர்க்கா - வங்குகளிச் சன்னமுட்டையானைக்கல்லே. (1)

கல்லானமேசரலக் காரர்வியாக்கிரங் - கருள்கொளையானதொ ண்ணூற் றுறுமாச்சு, சொல்லான துந்நிருபக் தைஞ்சின்பேணாச் - சொல்லுநிறை புலக்கியாயந் கொகுப்பைக்கேளு, வில்லோசை யு ளக்கநவந் தனக்குடந்ந - விஞ்சையக ல்வன்வினக்குவேதைஞ்ச ன், புல்லான வாரணக்குக் கானலையேனல் - புனகபருவ காலவிருள் போகுநாளே. (கரு)

கோளான எத்தியாத் கதற்கெ டிக்காய் - சாத்தையிட முட்டி சிறு காகப்பூச்சி, கோளா கலக்கட்டம் உறுவெச்சம் - காட்டுசர்

கீகனாவேகாத் தலைக்கல்கஞ்சம், கோளான கண்ணுரி யஞ்சமுத்தும்
கோளகபா டாணகா யுருளிகும்பம், நீளான முகபாடாணமேமர்செ
ட்டி - நிர்வாண மாக்கிராணஞ் சலரீருப்பே. (௩௬)

உப்பான வைங்காயம் பசுமைபச்சை - யுடலுயிர், தம் பனக்கா
து கருவோடுழி, செப்பான பந்துக்கு எப்பிராணன - சித்திபாபங்
குணிசில்சரி காதுவட்டை, பெய்ப்பான கரியசயமத்தமேரு - மேவு
ளிகை துருப்புக்குச்சல் மித்ருசுக்கா, துப்பானபவளமனோ சிலைதாட்
டி - சூரிபனை பாடாணத் துய்யனாமே. (௩௭)

துய்யசத்தி சிவஞ்சனைக் காரஞ்சுப்ரஞ் - சுத்தரிதான் டவலீல
ன் சோதனைக்கல், ஐயமின் யினிமதன காமரூபி - படலையணி மால
கிரி நூற்றலன்னம், செய்யபுது நிலம்பருதி பலமத்தாமன் - கொடியு
மரி குடவிசாய் தேய்வுதட்டம், துய்யமர விபீசமணி பூசம்வட்டங் -
கோண-குளி யானைசகக் குளி குண்டாமே. (௩௮)

குண்டான காரமுடி மலங்குறுப்புக் - சூதிவாகெத்த யபிளோகங்
கோவனூர்மண், உண்டான சிம்ஹபொன்னி யிணங்குனாத்தை - யு
யர்பிரம லுயிரவன்பா லுன்னாப்பிள்ளை, பண்டாசைவுகெத்தி லம்
பாழ்சத்தம் - பஞ்சபட்சி யிரவகுலத்தப் பாறையுப்பு, வெண்டா
னம்பொன்றகல் லுப்புக்கட்டி - வீரமபி ருதுயிபுரீர் ளிளம்பிஞரே.

ளிளம்பினவோர் நூற்றிருபத் தைஞ்சமாச்சு - வெய்வேறேறி
ரிற்செடுத்த லெளியாய்ச்சொன்னேன், தளராசே பிரமகெற்பகன்
னர்தேகாடே - தாழ்விரலா முத்தூற்றே டிருபதாகும், இளம்பிறை
வத் துதித்துவளங் திகுமாரோ - விதவகைப் பொருள்களெல்லா
மொன்றுக்காகும், பாடங்கனித ரசம்போல வித்தனாலைப்-பாடினே
ன் கருவறிந்து பார்த்ததோ. (௩௯)

பார்த்ததில் சித் தவகைப் பொனையெல்லாம் - பாடினார் நூல்க
ளிலே பாடைமார்க்கம், சோத்தரித்த பாராம லுலகவாசி-செப்பி
னவோ சரகொன்றை சீதேவியிட்டு, நீற்றினதின கனரியரிக்கையெ
னறையேயங்கி - சீதையும்குட்பெ புத்தெகெட்டு நிரமங்கொட்டுசு, சூத்
திரமும் கண்ணுரு நுயிலல்லாமற அயாகுகடவி லேயிழுந்து சுழன்
றிட்டாசே. (௪௦)

சுழன்றலையும் பாவிக்கரு நூலுமுண்டோ - தன்மார்க்க சீட
ருக்குரு நுயுமுண்டோ, உளங்கனியாச் சண்டாளர்க்குக்கமுண

டோ - வுப்பைவிட்ட பேர்களுக்குப் பொன்னுமுண்டோ, களங்கம
ன முடையோர்க்கு ஞானமுண்டோ - கன்னிமயல் கொண்டோருக்
கியோகமுண்டோ, தளர்ந்தோர்க்குச் சையோக விரும்பமுண்டோ -
சவுக்கார நிலைபறியார் தாங்கெட்டாரோ. (சஉ)

கெட்டதென வெனிலுலகல் வாதியெல்லாம் - கிருபையில்லா
க் குருக்கஞ்சொன்ன கேள்விகேட்டித, திட்டமில்லா மங்கையர்கள்
தூரமான - திட்டமே பிரமதெய் செயரோன்று, வட்டகையிற்று
ன்வாங்கி யதிலேபூர - மாட்டுவா ரந்தவுப்பு வழலைபென்பார, சுட்ட
பிணத் தனையெடுப்பார் தலைகண்ணைஞ்சன - நஞ்சசவுக் காரமென்
முஞ் சேதிப்பாரோ. (சங)

சோதிக்க மையெடுப்பார் கயிலஞ்செய்வார் - துடியானநாமிபி
ரத்தை யுருகிச்சாய்ப்பார், பேகித்துச் செயுசுற்றே பசுமையானா
ற - புடகதிலைவகதுககாணாம லுயிர்த்துச்சொர்வார், வாதிக்குங்
கைபாசக ரப்பிற்றென்பார் - வகையெனக்குக் கெரியுயிங்கே வாரு
மென்பார், ஊதிக்கண் போனகலெற் காரங்காணு - ருப்பிருந்த வி
டமறியா ருலுத்தர்நாமே (சச)

சானென்ற பிரமவுப்பு வெளிர் மாச்ச - சததமிட்ட வங்குசுங்
கு கலையிழாச்ச, னெனென்ற பிண்டத்திற் கல்லுப்பாச்ச - துப்பிரு
ந்த பான்டமன்றே மலர்நாமைச்ச, ஏனென்ற சவியாலே யுருவுமா
ச்ச - துருசென்ற மலியாலே குருவுமாச்ச, காணென்றமாரிகடந்தமு
தமாச்ச - காட்சிநதி வாழசித்தி காணலாச்சே. (சரு)

காணவே சுத்தகெங்கை தீட்சைமாராகங் - கபடமகாப் பாடி
வைத்தார் சிவகலையாட, பூணவே செரீரும் பனிரீராலே - பொய்
யாது வழலைவிந்த பொன்னுமாதும், சாறுவனற்ற சடைமகிற றரி
த்தாரந்தச் - சந்திரனைக் கையாலே சிபபாருண்டோ, கோணவே
வித்துக்கு தீட்சைநீரிற் - சொல்பாடை தலைப்பிரித்துச் சொல்வே
ன்கேளே. (சக)

சொன்னவொரு சாராயத் தீர்க்கின்ற - சுரோணித மூலப்புளி
நீர் சோமன்செயோன, வன்னிநாறு வழிமுலை பழச்சாறுகுங்-கல்ல
ருக்கன் பால்செயரீ கவந்தனகாகை, அன்னமுறு பிரவாகஞ் சுக்க
கெங்கை - யாற்றுவொளங் குகமபையொடு கினிஞ்சிலவந்து, வன்

னியினிற் புடைசருகு வேர்வைதுமை - ஈதிபாகாப் புனலமுத ம
துவெண்பாரோ. (சௌ)

மதுவாலை புலனைதிரிப்புனாமோனிப்பால் - வளர்கமுதை குருதி
வே சரிநீர்த்தகம், சதாப்பெருகு சிறுநீர்ப்பூச் சாரமுசி - சத்தநவாச்
சாரம்வெண் கருநீர்தண்ணீர், மதியிலுறு பிரணவநீர்பனிநீர் நாமம்-
பாலையிளங் குமரிதிரா வகங்காட்சிப்பி, உதகபடி கெற்பநீர் தாளிச்சா
று - மூன்றுளிரும் பிடுங்கல்கெங்கை யுப்புரோ (சஅ)

உப்புமத மறுவகைநீர் தயிலஞ்சோரி- யுடாரவெழுத் தகாரவெ
ழுத் தோகாரம்வண், டப்புபஞ்ச தீட்சைதச மகண்டசுன்ன - மைவி
ரவி காந்தமல ரொட்டிர்ச்சாறு, செப்புசரஸ்வதிதீர்தாம் யோகதிட்
சை - சிவதீட்சை சோடசமரீக் காரதூபம், இப்புளியிற் சம்பள
ஞ்சை யோகநாலெட் - டென்பர்பா டைத்தொகை உண் பத்தினு
ன்கே. (சக)

எண்பதினாற் றீட்சைவிதி முடிவிலாட - விசைத்தாரோ சூத்
திரத்துக் கிணகமாத, முன்பினறி யாமலிது வதுவாவெனறு-
மூடர்கட நினைவுமற்று முட்டிப்போட்டு, வம்புசொல்லி வாய்குழறி
தர்க்கம்பேசி - மாரிப்பிடித்தத் தெருளிலவரும வாசப்பேய்கள்,
கும்புகண்டா லவர்களிடஞ் செல்லவேண்டாம் - குருமுறைக்கென்
னூல்தேடித் கூர்ந்தபாரோ. (ரும)

கூர்ந்தபார் முப்பதிலே கைபாகங்கள் - குணமான வைமபதி
லே குருவின்பாகம், தேர்த்தபா ண்பதினே வழிவாராக் - சிசு
மான நானூற்றி லிடைநேர்பாகம், சார்த்தபார் மதிவெண்பாத் தீட்
சைபாகஞ் - சவுயியமா விரத்தி லநேகபாகம், தேர்த்தபா ரிநூலிற்
பாடைபாகஞ் - செப்பினே விநேநூல சிலஞ் ரொப்பே. (ருக)

நூலிலே சுத்தகெங்கை நீரைக்கேளா - யுரோமருவி வைந்து
ற்றி னுணுக்கங்காணும், பாடுவெனவே சுத்தகெங்கை தண்ணைப்பெற்
ற - பாவைக்குமுதகாறு காறுனேழு, மேடுவெல்லாம் பஞ்சவண்ணங்
கைதானெட்டு - விரலபதினா றொருசெவ்வாய் கலைநானென்று, கு
டுவெனவே பத்தநாள் சென்றபின்பு - சுத்தகெங்கை வென்றொருபெ
ண் பெற்றிட்டாளே. (ருஉ)

பெற்றிட்ட பிள்ளைபிதா சந்திரனுச்ச-பிறச்சவுடன் மறுகாடா
னிந்துபோச்சு, உற்றுவுத யாதியினிற் பிறத்தபிள்ளை - யுசவுமல்லா

ற் செத்தபிள்ளைக் குயிர்தாணுண்டோ, இத்தனையும் பெற்றெடுத்த
தாயின்கண்ணே - யென்பத்துநான்குயிர்க்கு மிசைக்கயோனி, சித்
திபெறச் சிவசத்தி யிரண்டுக்கூடி - சிவசிவா சகலசித்தஞ் சிவ
குத்தானே. (௫௩)

சிக்குகின்ற வாயின்ற னாக் காணே - சிவதெங்கை யாக் சத்து
றுநண்ணிராம், முக்கியமாய் முற்றபிறப்புச் சமுத்திரத்தின் - மூத்
தவளாக் கிளையவளா மோடிகாரி. சருக்காபோற் கனிவாச்சு பச்
சைமேனிச் - சந்திரனைக் கண்டவுடன் றுணைசோந்தாள, கொக்கிற
கு போலானான் மறுசென்மத்திற் - கோதைக்குக் குடியிருப்புக்கொ
ண்டறானே. (௫௪)

கொண்டலிலே தானிருந்து சிலநாட்டுசென்று - கொடுமையுள்
ள சென்மமதாய்ப் பிறத்தாண்மண்ணில், கண்டவருங் கேட்டவருஞ்
சிரிக்கலரச்சு - கன்னிகுடி யிருந்தவிடம் பாழாமென்று, வண்டர்க
ளெல்லாம்விலகி யொதுங்கிப்போனார் - மதிசிறந்த பெரியோர்கள்
வணங்குகின்றார், தொண்டர்களைக் கிருபைவைத்துப் பிழைக்கச் செ
ய்து - துகளிலாப்பிரணவமே சுயம்புரீசே. (௫௫)

நீரான கல்லுப்பு நாதகண்ண - நீற்றெடுத்தாற் பிறகுச்சமாகு
ங்கெங்கை, ஊநுகின்ற சலங்கனிலே சிவமுஞ்சேர்க்கா - லுத்தம
னே சிவவுப்புக் குருவுமாச்சு, மேருவிலையிருத்திசுத்தர் சொன்னமா
ர்க்கம் - வெளிபிட்டிச் சொல்லிவிட்டேன் விள்ளலேண்டாம், பேர்
பெறலே வேண்டிமென்றாற் சூத்திரத்தின் - பிரமாணக் கருவையி
லிப் பேசுவேனே. (௫௬)

பேசலே பிரமாண மறிந்தோன்சித்தன் - பிரமவுட்பைக் கண்
டவனே குணசிகோட்டன், வாசிதனை யோடாமன் மறித்தோன் சித்
தன் - மாயைகளை விட்டவனே மவுனமுத்தன், பூசைதனை யறித்தவ
னே கிரியைபெற்றோன் - பூவுலகத் தோடிநடுகோன் சரியைமார்க்க
ன், ஊசரசுதி னீர்பிரித்தோன் நீட்சைபெற்றோ - னோகோகோ
ஞானமெல்லா முலகுதானே. (௫௭)

உலகுமுதற் சரியையோ வருத்தாபத்தி - யுற்றுநின்ற கிரியை
யை தீகமாகும், பெலமான யோகம்வா தம்மிரண்டும் - பேசுவா ருவ
மானப் பிரமாணத்தால், கலமான ஞானமதே யகார்த்தமாகு - என்
குமிக்கப் பிரமகெற்பத் தாலேயல்லால், பலபலயோசனைசெய்து மய
ங்கவேண்டாம் - பரமசித்தர்மறவாகப் பாடுவானே. (௫௮)

தூதவிற்பெரியோர்சொல் கருத்தாற்பத்தி - கோக்கமில்லா
திருநகக்காற் சரிசையாகும், மால்செய்யுமார்த்தனிலே பேயுண்டென்
று - மனத்தித்தா லேதிக கிரியையாகும், மேதுவமைமனாப்பாச
ப்போ லெனறையோகம் - விசாரணையாற் தீர்ப்புமகா வாகவேலை
காலகரு வெனக்காண்டல் பிரத்தியட்சவ - அழிந்தருள்த் தூதவெ
னக் காணலாமே. (108)

அருமே புனையதனைக் கண்டுவெய்ய - வச்சினியுண் டென்பது
வெய்யு மானந்தான், போருமிங்கப் பிரமாணத் தனுபவத்தைப் - பு
கலுக்கினை புலத்தியனே புத்தியாய்க்கேள், கோக்கமில்லா வகுகினி
யேககாருபர் - தூதமேயனுமான் மாகும்கிண்ட, தேக்கமே புனைய
யானுறு புனையயினற - தீக்காட்ட மங்கென்றே தெரிந்துகொ
ள்ளா. (109)

செரிந்துகொள்ளுந் தூதத்தைக் கண்டேயங்குந் - தீயிருக்கு
மென்பகாக்கச் சரித்தாற்போலுந், அழிந்துள்ளிற் பிண்டமதே வழ
லையெண்ணி - லப்புனையா நெருப்பாகி விதுவுவாய்யே, எழுந்தபு
னையாருமிங்கக் காயவுப்போ - மொதுநுப்பு மக்கினியு மென்ககன்
கோபர், குளிர்ந்தபுனையக்கினியு மொன்றேயொன்று - கூற்றாரனு
மானக் குறிப்புத்தானே. (110)

குறிப்பான யோக்கத்துந் தூதமானத்தை - கூற்றினேன் புலத்
தியனே கூர்த்துபாராய், வெறிப்பான வந்துவெனதே வெறுநீருக்
கு - மென்றுநான மதியமுத வித்துவுந்தந், செறிப்பான வயமான
மொன்றுக்கொன்று - செபரினா சாராயத் தலைக்கொள் னென்றே,
மறிப்பான புத்தியினுற் புனையநுண் - மானாமன் மதியமுதம் வா
க்காலுண்ணே. (111)

உண்ணுவ மவுனாச வாதயோக - முந்தமனே வானிரச வா
ததாது, எண்ணுதையும் யோகாச வாதத்திற்கு - வித்தா தப்பொ
ருளை விளம்பககேள், தண்ணிறையுந் தாதுரச வாதத்திற்குச் - சது
ரான லவணமதே வித்துநாதம், பண்ணிய விரண்டிற்கும்பேரொன்
றாகும் - பாடையின லுவமானம் பற்றிப்பாரா. (112)

பாரப்பா விரண்டிற்கு மொருபேரிட்டுப் - பாடின லுவமானப்
பாடையாலே வாரப்பா நாதவிந்து வழலைக்குமபேர் - மவுனமென்ற
சிவயோக வாழ்கைக்குமபேர், ஆரப்பா விதையெறித் ததிலேசொ

ஸ்வா - ரஸையெடுத்தித் திதிற்புகட்டி யதுவாமென்பார், கூரப்பா நாத
விந்து முடித்தேபர்க்குக் - கூச்சமற்ற ஞானமென்னும் பொருடான்
வாய்க்கும், சாரப்பாவணவிறது பூமிநாதன் - தமையறிந்து முடித்த
வர்க்குத் தங்கமாமே. (சுச)

தங்கபகை யுண்டாக்கும் விந்துநாதன் - சாரமென்றுங் கார
மென்றுங் தநுமேபூமி, வங்கென்றுஞ் சிங்கென்றும் பூமிநா-மதியி
ரவி சுமுழிவியின் மாட்டக்காணும், தங்கென்ற ஷட்கித்தேயத
ற்கேபூமி - திருக்கொடுக்க மாட்டாமற் செநத், ஞள்ளாரிகள், கங்க
ள் பஞ்செத்திரியம் விந்துநாதம் - சவுககார மெனவெண்ணித் தவறு
ண்டாரே. (சுநி)

சுறாமல யோகமொழி வாதத்திற்குஞ் - சாரதான மானபிர
மாணஞ்சொன்னேன், பவான கிரியையெனு மைதீதத்தின் - பாட
தனைப் பிரித்துணைக்கப் பண்பாய்க்கேளு, கவரான மரத்தவிரிவே
யுண்டென்று - கைகாட்டப் பேயின்றன் கண்ணிர்கண்டாம், சிவ
மான மந்திரசிந்தி யுண்டாமென்று - சித்திப்பேகிரிய செழிக்கு
க்கானே. (சுசு)

தாமென்ற சரியைஞ்க் காமியார்த்தம் - தநு வித் குறுதி
மெஞ்ஞானமாமென, நினைந்து பாக்கியவான் முபரபே - விருவ
னாயுஞ் சாட்சியென வெடுதக்காட்டின், ஊமென்று சரியெடுத்து
பகதியாச்சு - கத்தமனை ஞானபிர திட்டையென்று, சென்ற வி
ருத்தினி லுற்றுப்பார்த்து - கலகட்டை வெறுப்பின் ஞான
மாமே. (சுது)

ஞானமென்ற பிரமாண மறக்கண்டா - னையான பாரபே
புநன்றியுடனோற்றம், வானமென்ற யோகசித்தி சமயசித்தி - வ
தகித்துங் கைவசமாக வகாரத்தானே, கமானமென்ற தாமென்
றே வெங்கேயென்றேன் - காயகித்தி பெற்றநிதிக் காத்துநீய்
குப், பானமென்ற ஞானகித்தி முத்தியாதம் - மஞ்சளவகார
வையினிப் பகருவேனே. (சுஅ)

பஞ்சகனின் விவரம்

பஞ்சவேன் குத்திடத்தின் சுன்னமொன்று - பரிவான றங்கினி
ஞ்சிற் சுன்னமொன்று, கிரியை வெள்ளைகாத் சுன்னமொன்று -
நீரான கட லுறையின சுன்னமொன்று, சுகமான வலம்புரியின் சுன்

னமொன்று - துகளிலா வைஞ்சுவகைச் சுன்னத்தாலே, தகைபெறு
சீர் காதுமடைச் சுண்ணும்பாக்கிச் - சாகரநா தஞ்சேர்க்கத் தண்ணீ
ராமே. (கக)

தண்ணீராஞ் சிவகெங்கை சுத்தகெங்கை - தாயான பிராணனு
மே சந்திரபாமை, கண்ணீராஞ் சுத்திபெனு கீர்த்துள்ளே - கலந்த
பாப் பிதமவிந்து கலந்தகானால், ஒன்றான சுக்கிலமும் குருவுமாச்சு-
ஓகோகோ தங்கரச முகித்தகம்ம, மண்ணோடு புலமுதகா வேமமா
ச்சு - மாறாம விந்திரன்போல வாழ்வுண்டாச்சே. (எய)

சத்திதிட்சை விவரம்.

வாழ்வான சத்திக்குத் திட்சைமுல - வகைபறியச் சொல்லாது
நூல்கடோறும், வாழ்விலாச் சத்தியுஞ்சிற சத்திக்குள்ளே - தான்
கலந்து முன் சென்மந் தானேசென்றான், கோளேதுமில்லாத நாத
சுன்னம் - கூறுமந்தச் சுன்னவ கடவின்முழ்கித், தாளானபிரணவ
நீர் தானுமாச்சு - சவுக்தார செயலீனாச் சாற்றினேனே. (எக)

சாற்றுகின்ற சிற்சுத்தி பஞ்சமித்திரஞ் - சத்திக்குப் பின்புதித்
த போகசித்தி, வேற்றுநவு போவிநங்கா ஞாபிநுமானுண்-மேதினி
போகக் குபகாரி பஞ்சமித்திரம், சாற்றுகின்ற பஞ்சமித்திரந்திட்
சைனிட்டாற் - சுத்தகெங்கை யாகாது காதசுத்தி, காற்றடிக்குங் கா
ந்தாளார் கடலுஞ்சேர்க்காற் - கணாகாண வாசதித்தி கைக்குள்ளா
ச்சே. (எஉ)

ஜ்ச்சப்பா சிவத்திற்குத் திட்சைமார்க்க - மைம்மாற்றிற் சொ
ல்லுகிறேன் விரிவாக, முச்சப்பா நாகமொனு முன்னிற்பின்னின்-
முண்ட பிரணவமாஞ் செவரீர்க்குள்ளே, தோச்சப்பா வபிடேகஞ்
செய்யச்செய்யத் - தோடமொலாம் விவையே சுயம்புமாச்சு, நீச்சப்
பா கடல்கடைந்தெ யமுதமாச்சு - செமாச்சு சிவதிட்சை லினைவாய்
ப்பாரே. (எங)

வினைவாகப் புருடனுக்குப் பெண்மேல்மோக - கெளரி பூங்கு
முன்மகட்டா டவன்மேன்மோகம், கனமருவு யிருவாறமேகலக்கபோ
து - கமலமலர் வகனமோ தெக்கும்பிள்ளை, இனிதானபிள்ளையினு
செல்லாமுண்டா - மிகவித மாயிருக்குத் திட்சைமார்க்கம், வனவா
ச மாய்த்திரியும் வேடததோரோ - மன்னவாகு மங்கையர்க்கும வய
துகேனே. (எச)

மங்கைபெனு முகாரசக்தி காசுத்காயகரு - வயதுபத்துச் சந்திரன்றன் மஞ்ஞமானாள், திங்கண்முகம போலிநுப்பாள் சிறியகண்ணி - திரண்டபின்பு குழலைவிட்டுத் தெருவிலவாதாள், கங்கணத்தி பென்றொருநவன காப்பமிட்டான் - காலெடுக தேகாலி கருதைக்கிட்டான், பங்குமில்லா வயதுபத்துச் சென்றகண்ணி - பசிதவர்த்தவாதி முகம பாசுதிட்டாளே (எடு)

இட்டவொரு மன்னவனே யகாவிடுத - பென்னசொல்வேன் பதினாறு வயதுமாசக, சுட்டகத்தோனிடத்திற் பிறந்தபாலன்-றோகையெனு மெண்ணெரிந்து வாழத் தீரன், இட்டவிதியோவவனும வெளியேறாம - லெண்ணிரண்டு முழுகுள்ளா யிருந்தபோனான், பொட்டென்பா சிசுமாரா மிருக்கீதி - புலத்தியனே குகதிரத்தைப் பொருத்திடபாடீ. (எக)

பொருந்தகின்ற காலெமனு மீனமேடம - பூவையரும் வளர்பிதையிற ஸ்ரீப்பாணா, கிருத்தூண்டிபுருடனுக்கு மீனங்கீழே - தேய்பிறையாம பதினாறு மாணிக் குங்கலம், அருகிருந்தவிசணடுக்கு க்குணவகருணை - உடையாள் முண்டொரவை படக்கமுண்டு, வருகிறீனினேனெற வெருநில முண்டு - வனமுண்டு கருண்டு மகிழ்த்துகேளே. (எஎ)

கேளைபா வளர்பிறையிற பிரகைமொன்று - கெடியான துவிக்கைதாதகைமறொழுகு, காலையாசுதாததி பருமியிதானொன்று - கலமானசஷ்டி சடதமிடலொன்று, காலையாவகடமியு வமிபொன்று - வண்டசமிபினை பகது மகசாநீட்டகை, ஆளப்பா தசமியிலே முடிநாபிண்ட-மது பபபா சுடகைகை யாகாவாதே. (எஅ)

ஆகாது யோயினையிற பிரகைமொட்டிற்ற - மாவாசை பதினாறுகை கடுதகலி, ராசா காலுக்குட் பிசமகெறபத் - தண்டினும் சிவகீகெற தவறுண்டீடமீய, மோகாசு லைவனறோ வுப்புப்புப்பு - மேலாக வளாகலையே வடிப்பாடிப்ப, போகாத புலவனறோ சுதமகெகை - பூரணமுங் காரணமு மோகிப்பேனே. (எக)

போதிகு முடிபுயே முடிபாழாச்சு - புரியட்ட பூணமு மதுவேயாசக, காதிக்குமிடந்த மிலை வெழுங்குப்பு - னெருள காலையிற சமாதிபாச்சு, சாதிரகு து மொழிந் சதகியாபு - சகதிரவ

ஞ்சுரியனுந் தாங்கிப்பாராய், வாதிக்குமானிடமோ வறிவார்நல் - மகா
மவுன யோகியர்க்கே வாய்க்குமன்றே. (அ1)

வாய்க்கவே சிவனுக்குப் பாலைமுல்லை - வளர்குறிஞ்சி யிவைமு
ன்றும் வண்ணையாகுப், சேர்க்கவே சத்திக்கு மருதநெய்தல் செழிப்
பான தலமென்று செப்பினாலும், ஏற்கவே பாலைமென்றான் முதலா
ம்பூமி - யிரண்டிற்குங் குறிஞ்சிமுல்லை யிறப்பகன்று, பார்க்கவே வ
னதீரம் பொடிமண்பொட்டல் - பங்குனியுஞ் சித்தினாயும் பதிவு
தானே. (அ2)

பகிவான கரிசனில மடுக்கொண்ணாது - பருங்கடற்றண் ணீரை
யடுத் திருக்கலாகா, சுதூரான டலையருயித் தண்ணீராகா - சமரசமா
விருக்கின்ற தலமேவேண்டும், கதிரான பாலைநீலம் வண்டலெபாட்
டல் - கன்னிவனஞ் சிறுகாசா கவந்தபூமி, விதிகாணுஞ் சக்கான்பா
ரிவைகள்கண்டால் - விமலசதா சிவஞ்சுத்தி மேவும்பாரோ. (அ3)

மேவுமே கன்னிதலா மீனமுன்றில் - வேளைதிதி யுச்சொமாடு
சம்பாவுத்தில், காலைநிரி புண்புணை வாலேழுமவர்க்கண்டுகூடா நாம
சையோகமுட்டிப், பூவான ரளிமுத்தா யிததுமுட்டை பூர்த்தியாக
துன்றிப் பூசைமேனிச், தேவின்னது சிவவநன் விரண்டிவ
சித்தாந்த ஞானமுதற றியானஞ்செய்யே.

செய்யவே மனோவிருத்தி யவித்தைதன்னைச் - செ
ருவறுத் திட்டாற்றின்னும், வையகத்தின் முடையாது ஞானமுத்
மாதவத்தோர்க்கெய்தும் ரசவாகவேலை, உய்யவென்று நற்சீடர் தம
க்குச்சொன்னே - னுத்தமனேகாசனிகி னுண்மைபாற்றே, ஐய்ய
மில்லா வுள்ளகோ டிரண்டாங்காண்ட - மருளுகின்ற முறைப்படி
யே செரிந்துசெய்யே. (அ4)

செரிந்துருந் செய்கின்ற குருளின்பாகக் - தீனையளவுச் சப்
பாகு கைபாசங்கள், செரிந்துகைத்த படியேநீ குருவைச்செய்து -
சிவயோக வாழ்க்கையிலே சிதகமாசி, னினாந்தகமக்கேதேனும் வே
ண்டிமென்றால் - வேதைரிட்டுச்செலவழித்து வினாந்துதள்ளி, இரி
தவிலா ணவந்தருததை யொடுக்கமுத்திக் - கேணிபாம் யோகாதி
விருந்தேறையே. (அ5)

ஏறுதற்கு னன் முடிவந் னாலின்பாடை - வியம்புகிறேன் சித்
தமதிபின்பையெல்லாம், ஆறுயோயினைசண்ட குருடர்போல் - வறி

பாதிபிள்ளைமாற் றறிவானென்றும், பாறுமேபசியமண்ணுத் தண்ணீ
 றென்றும் - பகர்கஞ்சு நாதத்தி னாதமென்றும், காறுமே கள்ளனை
 வெள்ளனைரீர்ப்பந்தல் - காட்டிமென்றும்பிள்ளையெரு கதைசொல
 வாரோ. (அக)

சொல்லுகெருப் பரிமாறியப் பாலம்போலச் - சுண்ணம்பிலே
 யிருக்குஞ் சூட்சமென்று, பிலிற்றமே கல்லதம் தாகுமென்று - மி
 னைத்தாணைக்காத்தபள்ள முண்டேயென்றும், வல்லமுத்துமாணிக்க
 நீலமென்றும் - வண்ணனுந் கேட்கரியும் வகாரமென்றும், வில்லோ
 சைபென்றும் வீட்டுக்குள்ளென்றும் - விதைதயுள்ளதிட்டாந்தம் வி
 ளங்குநாலே. (அடி)

விளங்குமிந் தூல்களிலே கதையின்பாடை - விவரமெலா மு
 னைக்கவென்றற் பெருநூலல்லால், உளங்குளிர முதற்காண்ட மொ
 ருநூற்றுக்கு - ளொடுக்கமாவெடுத்துரைத்தே னுண்மையல்லாம்,
 பிளிறுகின்ற யானைகண்ட குருடேதென்றற் - பிரணவமாமெழுத்து
 றுதி பேணிப்பாராய், இளங்குழந்தைமாற்றறிவா னென்றசொல்லு-
 மெண்ணுழிவயசுபத்து மிசைநகமாநே. (அடி)

பாறுமண்ணுத் தண்ணீ ருமப்புமுப்பும் - வகைகஞ்சு நாதமென்
 றும் வாறுந் காறு, காதுலனும்வெள்ளனைக் கள்ளனைரீர்ப்பந்தல் - கா
 ட்டிமென்றற் பிரமகெற்பக் கல்லின்பூமி, வேகமெனு நெருப்பாறு
 மப்பாலகான் - வேகையிட்டுலோகத்தில வெள்ளிமூலம், சூதறி
 யுஞ் சுண்ணம்பிற் சூட்சமென்றற் - சுத்தசலம் பிறப்பதற்குச் சுன்
 னமெண்ணே. (அக)

எண்ணவே யில்லறநல் லறமென்றக்கா - விசைந்தபஞ்ச நிலம
 திலே யிசைந்தபூமி, கண்ணவே யினைத்தவரைக் காக்கும்பள்ளங்-
 கைபாகங்காண்பதற்குக் கருநானையா, வண்ணமுத்து மாணிக்கநீ
 மென்றால் - வழியெழுபிறப்பான வின்னின்கூறு, சொன்னவகை
 யறிவதுவே வண்ணமினென்றற் - றுவைப்பதற்கு வெள்ளாவிதோ
 ன்றும்பாரோ. (அடி)

தோன்றாத வில்லோசை யென்றற்குந் - தொகையானவிட்டு
 க்கு னுண்டேதென்றால், காணத் பிரமகெற்பக் கலிலென்றேபேர்-
 காட்டினர் தூல்களிலேகாணுதென்றே, பூணைக்கைதகளின் னும்வெ
 ருவாயுண்டு - பொருளெல்லா முப்பினுக்குச் சுத்திக்கல்லால், வினா

னசொல்லென்று நீனைக்கவேண்டாம் - வெளிவாகப்பாடைதனை விண்
டிட்டேனே. (கூசு)

விண்டுசொல்லுஞ் சத்தமுந் பதிவெண்பாடை - வின்குநி
ன்ற வட்சரமாம் விருத்திக்கெல்லாம், பண்டிவந்துயிரொழுத்தைப்
புலத்தியாகேள் - பண்பானவகாரமென்று மிதாரமென்றும், கண்டு
சொல்வேனுகாரமென்று மெகாரமென்றும் - கருவான வெகாரமெ
ன்று மித்தவைந்தும், அண்டப்பிரான சொன்னவெழுத்தைஞ்சும்வே
த-மரகரநாதத்துக் கருளினாமே. (கூஉ)

அருளானவெழுத்தைஞ்சு மில்லாவிட்டா-ஸப்பனை புகுனாதுச்
த்தமொன்றும், பொருளான வட்சரமு மற்றபோது - போதித்தநா
ல்வேதம் பொய்யாய்ப்போச்சு, கொருளான யுயிரொழுத்தொன் றில்
லாவிட்டாற் - செத்தெழுத்தாற் காண்டமவிண்டு செப்பலாகா, மரு
ளானவெழுத்தைஞ்சும் பிறப்பெங்கின்றான் - மைத்தனையுமையெ
ழுத் தாகுமாமே. (கூகூ)

ஆருனவெழுமையென்று லாணுமாச்சே - யப்பனையறிவாச்சு மய
ங்கவேண்டாம், கூருனவெழுமையெழுத் தொன்றிலுலே - கூசாமலஞ்
செழுத்தும் பிறக்கலாச்சு, மாருனமவுனவெழுத் தறியவென்றான் -
மனமழுத்தி விட்டக்கான் மவுனத்தோன்றும், தேருனமனமனறே
பிரமவித்துச் - செப்புதேன்னொனவழி திரமாய்பாரே. (கூசு)

பாரப்பா வழலைக்கே யிலக்கப்பாடை - பாங்கான வட்சரமாம்
பாடையோடு, கூரப்பா நூற்பாடை கேசபாடை - குருமுடிக்குங்
கைபாகக் குருவின்பாடை, சீரப்பாபரிபாடையோகபாடை - சித்த
ரெல்லம்பலபலவாச் செப்பும்பாடை, நேரப்பாவிலையெல்லாமைந்
தூற்றுக்கு - ணிராநிலையாச் சொன்னதினா னிகண்டதாமே. ( )

ஆருமேமுந் காண்டம் வழலைக்கெங்கை - யாதிரிலே பிறப்பும
தின் பெயருஞ்சொன்னேன், சேகரமாவிரண்டினிலே குருமுடிக்கு
ஞ் - செய்பாகக்கைபாகத் திறத்தைச்சொன்னேன். பாகமகா மூன்
றினிலே கற்பமுலம் - பதியானயோகமகத வகுத்துச்சொன்னேன்,
வாகுபெற காண்கினுக்குண் ஞானசார - மணிமுடிக்குமவயனமெலா
ம் வழிகண்டேனே. (கூசு)

வழிபான வைந்தாங்காண் டத்தினுள்ளே - மறைத்தபொருட்
பாடையெல்லாம் வாகுகன்காண, வெளியிலாக்காண்டத்திற் கருத்தென

ல்லா - நிகழ்த்தினேன் பன்பொருட்சொல் காண்டமென்றே, சுளு
வாகக்கருவறியக் கடைக்காண்டத்தைச் - சேர்த்திதாற் றேன்றமே
தோன்றவெல்லாம், வெளியாகுமிக்கூ லைஞ்சகாண்டம்- வேதமெ
ன்றேசித்தர்களும் விளம்பினாரே. (௧௭)

விளம்புகின்றவழலைக்கு மூலமொன்று - விசையான சுத்திக்கு
மூலமொன்று, தனம்பாதமும்பகமா மவுனமார்க்கந் - தாங்கிசின்ற
யோகத்தின் மூலமொன்று, குளம்பானகற்பத்தின் மூலமொன்று-கு
ளிகையெனுஞ்சாரணைக்கு மூலமொன்று, வளம்பெறவேளுனத்தி
ன்மூலமொன்று - வகையாறுமூலத்தின் வயனங்கேளே. (௧௮)

வயனமென்ற வழலைதனக் குப்பமூலம் - வாகானதிட்சைக்குக்
கனலேமூலம், நயனமென்றயோகத்தின் வாசிமூல - நல்லவொருகற்
பத்திற்சமேமூலம், குயனமென்ற குளிகைக்குப் பாட்டுமூலம்- கு
ற்றமில்லா ஞானத்தின் மனமேமூலம், தயினமென்ற வினைக்கென
லா மென்னுள்மூலஞ் - சாரகாரத்துறையைத் தாக்கிப்பாரே. (௧௯)

தாக்கிப்பாரிக்கு லைஞ்சகாண்டம்- நமைப்பார்க்கிற் சமுசயங்
கடள்ளுண்டேபோம், நோக்கிப்பாரிக்கு நனக்குச்சாட்சி- யுரோ
மருவியைத்துறந்தினுலும், தேக்கப்பாரிதனாலே தெனியாதுண்
டோ - சிவசிவாகுருதேடித் திரியவேண்டாம், பாக்கியமா னுலசனி
லிரண்டாங்காண்டம் - பாடுகிறேன் முதற்காண்டம் பரமாமுத்தே.

மு த ற் க ண் ட ம்

மு ற் றி ற் று.

உ
கணபதி துணை.

அகத்தியமுனிவர்
அருளிச்செய்த
பரிபாஷைத்திரட்டு.

இரண்டாங்காண்டம்.

காப்பு

முத்தனிகைபாள்வேத முதல்விபைப்பாகம்வைத்தி
சுதாமெஞ்ஞானதிபச் சுடர்ப்பெருஞ்சோதிபாதம்
சித்தமுந்திதாமுதுபோற்றி நீதிசொலபாடை நூலின்
புகழிசிரிரண்டாங்காண்டப் பொருளினிப்புக்குவேனே.

புகழும் காண்டத்தன்னிற் புகட்டினேன் வழலைமார்க்கம்
செகத்துவ ருப்பின் தீட்சை சிவத்தின்பேர் செப்பினேனான்
இகத்தினின் முடஞான விருளினி யெளிதினீக்கும்
பகலவன் போலுமிந்தப் பாடைநூல் பயன்பெற்றோர்க்கே. (1)

பயனறி யாதமாண்பர் படிக்கென விடுக்கென
உயிரினி படகுகடாநா நுரைபொரு டெரிந்தாலென்ன
தையுள்ள குணமிலாகார் தாட்டக ரானென்ன
சுயமதா முப்பைவிட்டுச் சுட்டதோ விக்கொப்பாவார். (2)

ஞாபிலா விரண்டாங்காண்டத் துணையறிந் கவனவாதி
புறபிலாச் சிவபோகத்திற் றலைவனு மிவனையாகும்
இரபுள் தனிலேதேக சித்தியு மிவற்கேயெய்தம்
அப்பணி சடையோன்சொன்னு னறிந்திடு மறிவுனாரோ. (3)

அரிவலாம் ரசவாதத்துக் காதிபா முப்பொன்றேகாண்
திரிவித வழலைச்சுன்னஞ் செய்யுரீர்த் தீட்சையொன்று
குருசெய்யு மிடைபாகத்தார் கூட்டுகை பாகமொன்றித்
கிணையினை யறிந்துனோர்க்கு சிட்டுடையு நிலைக்குமன்றே (4)

வேறு.

நிலைப்பதற்சுச் சூத்திரங்க ளநேகமுண்டு - லீணிவத்தி விந்து
ல்போற் கிடையாதப்பா, மலைக்குள்வளர் பெரியோரை யடுத்துக்கா
த்த - மனமுருகி நி-சறக்கால் வாய்க்கும்நூல், கலைத்தமிழிற் காப்
புமுதற் கடையும்பார்க்கக் - கைகாட்டுங் குருவென்னக் காணுமிந்
நூல், விலைப்படுத்தி யுடல்வளர்க்குஞ் சண்டாளர்க்கு - விமோசன
காலஞ்சிறிது மில்லையோகா. (௫)

இல்லைவென்று கூறாமல் பார்க்குமைந்தா - விந்நூலைச் சிவரோ
கக் கீதனன்றே, இல்லைவென்று சொல்லாமல் பார்க்குமைந்தா - விந்
நூலைச் சொற்றவறார்க் கீதனன்றே, இல்லைவென்று கழறாமல் பார்க்
குமைந்தா - வெழிநூலான முடையோருக் கீதனன்றே, இல்லைவெ
ன்றுணையாமல் பார்க்குமைந்தா-விந்நூலைப்புண்ணியருக்கீதனன்றே.

நன்றான பிரமகெற்பக் கல்விவ்மார்க்க - காட்டினேன் பாடை
யினான் முகற்காண்டத்தில, இன்றுண்டோ வுலகத்தில வாதிமயல்
லா - மிந்தவிதங் கண்டறிவா ரிலையிலை, அன்றேதா னீசனெனக்
குறைத்தவுண்ணை - யப்பவிவ் விரண்டாங்காண் டத்திற்சொல்வேன்,
குன்றன்ன வறிவுடைப புலத்தியாகேள்-குருமுறைக்கு வழலைகளை
க் கூறுவேனே. (௭)

வழலை.

கூறுவேன் வழலையினே நானுசாதி - கூசாமன் முடித்தவைத்
தார் சித்தொல்லாம், தேறுவா யந்தந்தவகையாடுனாரற் - சிவரோ
ற் காச்சுகின்ற வழலைவொன்று, பேறுபெறச் சண்ணாப்பு முவருங்
கூட்டிப் - பிசகாமற் காச்சுகின்ற வழலைவொன்று, நானுகின்றசயிந்த
லவணங்கள்கூட்டி - நன்மாகக்காச்சுகின்ற வழலைவொன்றே. (௧)

ஒன்றான களியுலர்மண் வீரம்பெவள்ளை - யுள்ளபடி காச்சுகின்ற
வழலைவொன்றே, என்றான வென்மகனே வேம்புபுன்கி - வெண்ணெ
யிட்டுசெ செய்திடுவா ரிந்தநாள்கும், நன்றேதுமிந்லைந்த சவுக்காரத்
து - ணுட்டுக்குள் ஈசவாதி அன்னஞ்செய்த, துன்றாத சரக்குகளைப்
பொதித்துகட்டுக் - குணமில்லா வகைகண்டு குறைபாவாரோ. (௧௭)

குறைபட்டுப்போகாம விந்தனாவிற - கூறுகிறேன் வழலையின்
றன் குறிப்பைமைந்தா, விதைவானவனிடையு மங்கிமுன்று - நீன்ற

வகலண்டத்திற் பிராவிதாய், மறைவானமுன்றதின லுலகமாச்சு-
வாயு வகிப்படிமன றே மகநதாயவிகதே, உறுகதிர்முச்சுடரோடுத்
நிகரத்தாயாகி - யோகுகினைநிரமசித்தி னுண்மைமன்றே. (10)

சாதிவெடியுப்பின் பிறப்பு.

உண்மையாமன்கினியி னுறுகோபத்தா - லுற்றாவி மதியிரண்
டுஞ்சையோகத்து, கண்ணமயாமவிசுதுவெனு மழையுண்டாகித்- தர
ணிமுதலெழுமேகாற்றச் சாரபுண்டாகி, வண்மைமாமுறுபஞ்சேந்தரி
யவகளாகி - வகநதாநிராமெனது மாயக்கத்து, வெண்மைமாமவிசு
மயாலே விழுண்டாகி-மேகசலத்தாற்பிறந்த வெடியுப்பன்றே. (1)

வெடியுப்புச்சுத்தரவி பிசமாச்சு - வெருட்டினு ரிதைக்கானே
முடிவாகெனறே, இடியுப்போ விநுவிடஞ் சொல்லாமற்று - னி
ண்கிணுப்பைச் சிவமெனறே யிசைகதேசொனனார், அடியுப்புநில
வுப்பென் நறியமாட்டா - நடுத்தவுப்பைச் சிவமெனறே யறியமாட்
டா, அடியுப்புப்பாறையுப்பென் நறியமாட்டா கோடானகோடியு
ப்புச் கூறுவாரே. (12)

கூறுவார் முகவழலை சிலவுப்பாச்சு - சூறிக்கறிய வேண்டுமெ
னிற்பூயித்தா, மாறுவாக்காச்சுவார் வழலைச்சய்வார் - மதியுப்புப்பி
ண்டெனலாராயினார், செறுவ ரிவாதாமே சிவமாட்செறு- செப்
பிடிக்காமறிபார் நறியாததொல்லேன, பேறுபெற்றிரவுபுபேழ்
மெனற - பேரிட்டவகைநித்துப் பேசுவேனே. (13)

பேசுவேன் பூவென்ப சயனமாச்சு - பெரிதானதொன்ப துறை
மாயாச்சு, விசைத்தொழாறு வையிசுலுஞ் - வேதனையும்பிரமனே
சநகையாறன், ஊரநதக்கதி ந்துந வுப்பேயிச - னுபுருகுமெனி
நததானவேசத்தி, காசியர்க்கு நண்ணவடுகு வலையலாச்சு - சாதி
பெயிட்ட மாறவுப்புத காணேயேபாச்சே. (14)

பேசுப்பாவி னுபுப் பண்ணீரார்சு - புக்ககண்ணஞ் சத்து
காந்தே நுண்ணெயாச்சு, தேசுப்பாவிநி குலந்திற் நொக விச-விச
னாலே சத்திகுதுண்ட ககமாறன், வாசகப்பா மாறலையாய் தலையே
காலாய் - பரிநொற டியாலே மறைத்தா நூலில், பேசுப்பா கா
மெனற அடியுபுமொழி - பிண்ட வுலா சாத்த வொழிமொழிபுகுறே.

பேசாத மதலை பிளவொற்பா - பிளனைவொனற பிளலைகிவ
பெயிசன, கூராதேயுடதலையென நுந்குப்பேயா - மொண்டன

மதியுட்பெய்தது. உறங்கும், பூசாமறங்கும் வித்துப்பெய்து
சீதா தமுக்கமதுவாய்மப்பெய்தும், பூசாமறங்குக்குப்
சேயண்டி - மாதிரித்துப்பெய்துக்கமப்படுகே. (௧௬)

அன்றபடுகே. பெட்டா துப்பு வெடியுப்பெய்து - வந்தாரை
செய்யுந் துறையுட்பெய்தும் - பரியக்கேன் மண்ணெதேதச் சந்தரின்
முட்டப் - பந்தரத்தினுமயற்குது கடியுப்பெய்தும், புறையக்கெத்தி
கண்டி - மதியுக்கெதே - பெட்டாக்கேன் செய்மென்தமுனப்ப
னாய், முறையக்கேன் சீதுக்கு - மண்ணெட்டே - மெச்சமுண்டே
வினைக்கெதேகு முக்கெதே. (௧௭)

முக்கமுள்ள அணித்து மதியின்வித்து - முன்றுப்பங்கு விரண்
பெய்து மக்ககூட்டித், தீர்க்கமா யினைக்கெதேதச் செய்நுமாச்ச
செய்திவா வெண்ணெப்பகுது - திருக்குமுப்பு, மாக்கமாய்க்கினிக்கு
ரோமமேயுல - மாமிசத்தின் கருவவிட்டாய்மாளா துப்பு, வ
ரக்கெதே துறக்கு முடிபெய்தேயே - பரிதிவித்து மதியித்து ப
பொன்னுக்கே. (௧௮)

புறையுப்பு

பூசப்பா செய்யு வெடியுப்பகுது - பாடையென்னவொன்ற
தவா விரண்முண்டே, ரோப்பா வடிபெய்த முடிதானென்ற - சி
கைக்கையாய்ச் சொன்னதினா பகலிதேதண்டு, கூரப்பாவடுப்பி
பெய்யுத்திபிற - கொள்ளியிலே கட்டக்கொள்ளி குறக்கேயுண்டே
செய்யா முனயின்னாச் சொல்லுதுலக - கரிவிக்கமா முப்பினைத் தீர்க
கக்கானே. (௧௯)

தீர்க்கமாய் பெடியுப்பெய்து வெய்யுப்பகுது - செவ்வளிற் கெத்தி
பெய்து செய்பனாகும், மாக்கமாய்ச் சொன்னதென வுப்பின்ம
க்கம் - வகையறத்தச் சொல்லாத வகையெனென்ற, முக்கமுள்
கெத்தெனென்ற கோபுருசெய்வா - முடிவைத்தேனினுலே மு
னயின்னாய், பாக்கினைத்தெனினுலே வுண்டயனா - பந்தரமுன்
முழுதம் பார்ப்பனாறே. (௨௦)

சானா பாரையுப்பெய்து செவ்வெனென்ற - சமுத்திரத்திற்
பாறையிலே தானுண்டாகும், வானுண்டவெனென்ற தத்தகுப்பே
ராய் - வாய்பெய்த மயிப்பெய்த மதற்குப்பேராய், தானுண்டென
வெய்யுப்பெய்து - செய்வாய் வெண்கெய்வ மதற்குப்பே
ராய், வானுண்டவெனென்ற தத்தகுப்பேராய் - முடிபெய்து பா
வின வானுண்டவென. (௨௧)

வண்ணென்ற வகையுப்புச் சிதறிருப்பு-வகையுப்புத்திரையின
ப்பு வந்துப்பைப, அளிவான சுத்தகல தீட்சையுப்புத் - தொழிற்மு
ஓக்குரு சேவையுப்புச் சகதியுப்புத், தெளிவான கடன்மதிக்கத் திரண்
டையுப்புச் - செய்பவதி மதையுப்புச் செந்தியுப்புத், களியாதகளியுப்
புக் கலியினுப்புக-கண்பொ ராதித்தன் கட்டுமுப்பே. (௨௨)

கட்டுகின்ற வங்கியுப் பேனென்றம் - காட்டினு முடியுப்புத்
காணென்றம், விட்டகழி பகாழென்று மையாவவா - மேனியி
ந்து காத்மதை வினவலாமோ, பொட்டலென்ற ஓராதத்துள்ளே
யிசன் - புனையுண்டு போனானே சமாதியாத, ஒட்டுகின்ற சிவசத்தி
யிரண்டுபேரு - மேலிடத்திற்குடியிருக்கா நுத்துப்பாரோ. (௨௩)

உற்றுப்பார் சிவயிருக்க பூயிகன்னி - லொருபூண்டு முகையா
தே யுயருப்பாலே, அறுதுப்போ மருகில மயானருத்திர - வவனு
டனே சகதியுத் திருநகாலே, முத்துப்போற் கொஞ்சம்விஞ்சு
சுமமுண்டாச்சு - முழுமோச மிலைமற் பகமைபாச்சு, சித்திக்கும்
புச்சுமன்னுத் தண்ணீர்கண்டாற - சிவனுப்பு சிவமுயவாக தெளிந்
துபாரோ. (௨௪)

பாப்பா விசனும்பைகாணவெனருத் - பனிக்காலக் குடிவி
விட்டுப் பார்க்கவேண்டி, ஊர்ப்பா வெளுக்கின்ற வண்ணனுப்பா -
லொருமுழமோ விருமுழமோ வுயர்த்தானே, வாரப்பா பகாமோ
பூயியுள்ளோ - மாலையுச்சி காலையா மதியோவெய்யோ, ஆர பா
வகாச வுபடைககாணபா - ரானு முராததையெடுத்துக்கானே ()

அடுத்ததுகாண் மசிபக் குளிரிண்டிட்டு - மமகாரைமுன்னே
டு இவனு பாராய், தெடுத்தபயா சிவையுப்புத் கதிராய் நுத்திர -
கோன்றுகின்ற காடனிலை மழையுமாரா, தெடுத்தபயா குளிரச்சி
கொண் டெழுமப்பூவி-லிள்ளுத்தி விசன்னிக்கைச் சையோகதா
வடித்தவயர் சத்திகல விக்கரிதது - வந்ததுகண் விலையுப்பின் மகமை
தாரோ. (௨௫)

மகமைவா முரமு மீதுறுப்பா - வாக் குமுன்னே விதிமாஞ்
சையோகதா, பகையான சத்திக்கு யிரவிழுத்திரை - பாடினக
ரவிதிசெய்யா பகையுன்றி, புதமுடிவு வந்தென்ற விசனும்புபு-
யுக்கொன்ன மட்டாடு பூசுதகாண், வகையான மஞ்சனிற வண்ண
மெல்லாடும் நுஞ்சு, வெண்கலத்திற் விகிதப்போகி. (௨௬)

வாங்கியபோர் மூலத்தால் சென்னைமரிகை - மஞ்சளூருச்சிவ
கிண்டி மார்க்கமிக்கை, ஏங்குகின்ற தீயினிடக் கறுத்துப்போருமிக்
தவளை வாகிகள், ஓட்டுக்கமாட்டார், நீங்கிப்போர் காதபடியிசன்
விக்கை - நிலவுப்பைச் சிறுசித்து நிற்கும்பூரீ, பாங்கிக்கா வளையல
செய்வோ னுப்புலேறுப்ப - பண்ணுவோ னந்தவுப்புப் பாழாமை

பாழென்று சொன்னதென்ன புறத்தியாகேன் - பழமசிவனுப்
புறங்கே கைத்திடாது, வாணென்ற சுண்ணாம்பு காரசார் - மண்ண
ன்றோ நிலவுப்பின் மருவிக்கொள்ளும், கொணென்ற சலம்மிலொரு
கைக்குள்வைப்பார் - கொடுங்காரந் தானடங்கிக் கொடியகைப்பாம்,
தானென்ற வுப்பைபெடுத்த தொன்றுமில்லை - தண்ணீரினும்மண்கலந்
தாம் ருழ்வுதானே. (உரு)

தாழ்விவலாப் பூரீகாச் சுன்னமென்று - சாற்றுவார் தழைகளி
லே காணெட்டி, வாழ்வுபெறச் சலமெடுத்து வேகைபார்ப்பார் -
மைக்கனே பதினாலே வண்ணமிலகை, தாழ்விவாச் சத்தியுவர் சாரத்
தெண்ணெய் - தானகலத்து சிவசுன்னக தணிந்துபோச்சு, நாளிலே
சிவவுப்பைச் சத்தியுண்டு - நாரிமருந்திபெரிதாய நடப்புமாச்சே.()

நடப்பான சத்தியெனுஞ் சாரம்மிஞ்சி - நந்திவனாற் காரமன்
றோ காட்டமாச்சு, தடிப்பான காரகைக யுண்டசாரக - தன்குணமு
மாறியன்றோ தவறிப்போச்சு, அடைப்பான கானகத்திற் புலியுக்க
ண்டே - வப்புவிவாற் கானகமு மழிந்தாற்போல, உடற்போனா லுயி
ரீகிலை வரதுபோல - வேகோகோ காரசாரங்கன்போச்சே. (ருக)

போச்சென்று மலையாதே சத்திசாரம் - புட்டிக்கு காணியிலே
பூண்டுபாரு, வாய்ச்சுதென்று கடனீகாச் கவிழ்த்துமேகம் - வாங்கு
கின்ற தன்மைபோல் வாங்குமபூரீ, நீச்சென்றுஞ் சிவனுப்பைச்
த்தியுப்பை - நினைவாக வெவ்வேறுப் பிரித்தவாங்கி, ஆச்சென்றெ
பத்தவகை யுபாயமெல்லா - மைஞ்சாங்காண்டத்துரைப்பே னறிந்து
கொள்ளே. (ருஉ)

கொள்ளப்பா கடைசியைஞ்சாங் காண்டத்துள்ளே - கோங்கி
றிது மில்லாமற் பிரித்துரைத்தேன், எள்ளந்த தவனாழ்ந்த சொல்லி
கேளு - வீசுனுப்பை பெடுக்கின்ற விபுப்பையெல்லாம், தள்ளந்த
நாணசொன்ன படிபேரீயுஞ் - சாதித்துக் கற்கக்கூடத் தொழிலைப்பா
ரு, கொள்ளந்த கததவெல்லா மூப்பேயுள்ள - உறுகின்றமதினென்
பா னுறும்பாரே. (ருக)

கலனுப்புநீதி

தருன உரோமநகரிலுள்ள தாய்பா - தனுமேதி கரிக
வென்று விட்டபடியால், சாளு முப்பதினைகைபாக்கள் சவும
யமாஞ்சாரத்திற் காண்பாராய், பேருள் காலமற்றதுகளை
லலாம் - பேருள் கருக்குறவும் பித்தலாறுவது, பேருள் கலனு
ப்புந் திறத்திபாது - செய்பாக்கைபாக்கு செய்பிடாதே. (௩௪)

செய்யினேனுப்பிதூட் செய்கையொலிஞ் - செய்புபே முத
லைக்கு சேச்சொன்னேன், உப்பெல்லாம் வழியென்று கிதக
சொன்னு - சேக்கேகோ கிலுப்புந் தானுமொன்ற, தப்பிலாக்
கலனுப்புந் தானுமொன்ற - சாரமெனும் பூயாம் கெடியுப்போன்
மே, அப்பினே யிவைகெனெல்ல மதியுப்பா - மலவுபுடனே செய்
ப்பா மதவுமொன்றே. (௩௫)

அதுவென்ன சிலகன்ன மாகாசத்தை - படக்கிஞ் செடுப்பதற்
கரிதாமென்று, விதியுடனே சொன்னக்கா செடுத்திடாரோ - மே
தினிற் கித்தவித் தாமென்றே, உகவிசெய்வார் தங்கைப்போ
னுனுண்டாக் - யொனித்திட்டாரொன்றான வுப்பைத்தானே. (36)

ஒன்றான வுப்பொன்று தீட்சையொன்றென் - நொளித்தாரோ
பரிபாடைக் குட்புதைத்தே, என்னுயிர்த்திடாடி திருமந்தாததை -
விருதுறத் திருமுள் பாடிவைத்தார், வன்னுன்னு னுப்பைவெளி
யாகச்சொன்னான் - மறுகிலொரு திணைமறைவா யுரைத்தாரித்தர்,
என்னுபைச் சுத்திசெய்ய நீருஞ்சொன்னான் - சுந்ததுப்பை பெ
க்கும்வகை சொல்லிடாதே. (௩௭)

சொல்லாட்ட முனிவரிஞ் துந்நிறந்தகை - கோன்றுமென்
து கிழித்தாரே தேட்டதோட்டம், வலவவாத நீட்சைகிழி பட்ட
போதே - மறவாக்கென்கொடுதற்கு வாயுண்டாமே, சொல்லுமக
வாக்விடுகாள் கொதுவகைநான் - செய்புதென்ற நெய்வகை முப்பே
பென்றா, வெள்ளித காத்தினை செருமுத்தாநிதி - வெகுடந
னார் பிச்சாத்த மின்னிகுடு. (௩௮)

மின்னிஞ் மச்சமுனி தன்மறைப்பு - வெட்ட வெளி சவுக
ர வெத்தோசொன்னான், தன்னிலையெற் பேருக்குமொன்று - உத
மென்றே பேசினு - தயயிலாமல், கலனுசெய்திக் கிதகினை

உத்தரவிட்டது - மென் றெழுத்துக் கட்டிவைத்தார், பின் னுமற்ற இத்தொடரையும் வழியெடுத்து - பேசினார் பரிபாடல் பே தத்தனே. (உரு)

பேதத்திற் கண்பதென்றே கற்சென்ற இப்ப - பெரியசத் து வாகுமென்றே பரிப்பென்றே, தாதற்ற மதிசார் தன்னிற் றாகிச் - கருத்திசுமாந் திவகென்கை சார்வதென்றே, குதந்தைம ணியாக் கி யேயபிசு - குடிகுயொருகுருவாக் கிற் கொழிவையமபொ ண், வாதந்தைக்கண்பதென்றே காவசித்தி - வாகாகச் சொய்வதென் றே வயகநாதே. (சுரு)

நூறுவையசதிவே யைம்பதாண்டு - கொக்கமில்லா கித்தினாக் கு னொடுக்கிப்போகும், கூறுவையார்முதற் பதினாறுண்டு - கொள் வர்க்கெகிறியில்லாப் பருவமாகும், கோணமுப்பதது காண்காமா ண்டி, நிறைந்தவர்க்குச் சகலகக கினைப்போகோடி - பேறுவையிதி லெகத நூலைப்பார்ப்பீர், பேய்மக்காண் னானகுரு பினசெவியீடு ( )

பின்சென்று நியல்போதத தொடர்க்குத்தப் - பேசாதமவு னாகசியக்கதைகேளுர், முன்சொன்னவழியுப்பைப்பிறகேகேளு- முளவித்து வாகியின்றன் முடிவைக்கேளும், தனசெயலவிட்டுநெசெ யலிற்றனித்துகிலுஞ் - சாத்திரமாவகுப்பைகளைத் தள்ளிப்போடு ம், என்சொல்லு மைநூறு மிணங்கிப்பாரு - மிணக்கமறிக் திணங் கியிரு மித்திற்றானே. (சுரு)

இத்திறுற்ற முடியுப்பை பெடுக்குமார்க்க - மெள்ளவஞ் சொல்லாமற் கித்தொல்லாம; மகத்த வமாம வழியே வுப்பேயென னு - வழுத்தினார் சவுக்கார வைப்புமார்க்கம, சுகமதாச்சிவசன்னகில வுப்புக்குட் - டோற்றுமாரனூலதனைச் சுத்தியாக்கப், பகுத்தசிப்பி ய ண்டகீர்தேசியுரி - பலபலவாஞ்செலகீர்த் பாடநாதே. (சுரு)

பாடமென்னப் புடமெரிப்புச் சுண்ணாம்புக்கல் - பூய்ச்சியேரீர் விதென் கூரில்வாட்டல், பாடமென்ன விதனூலே சவுக்காரத்திலெ ண்ணெய்க்கரும், பழுமுடித் தெடுப்பார்க்குணம், கடுகின்ற கண்ணத் தா னுய்யுக்கட்டி - கண்ணதான்ககல் வய்க்கட்டி, ஆடுகின்ற படி சேர்த்துச் சிந்துரித்தே - வாதேமுட் டோன்பதாமத் ருமெனே.

மாற்றுகுமித்தமட்டுந் காணவென்றல் - நூழியுப்பு சிசுமக வைத்தா னுண்டு, மாற்றுவழியுசவுக் காரத்தினாக் - கத்தல்கர்

வப்பிரித்தச் சசுடாச்சொன்னார், கூற்றானமண்ணுக்குத் தண்ணீ
ருக்கு - குடிக்கவெண்ணெய் கக்காமற் குளிர்ச்சியீத்தார், பார்த்
தாவதென்றறியலை வண்ணாறுக்குப் - பழஞ்சிலை வெறுப்பதற்கா
ப்படித்திட்டாரே. (சடு)

பரங்கிசவுக்காரம்.

படித்திட்ட வுலகத்தார் மகாசினத்தார் - பரங்கிசெய்த சவுக்
காரம் பண்பண்ணாமல், தடித்திட்டசிலவுப்பைக் குறுக்கிப்போட்
டான் - சாரமதில் வெடியுப்பைத் தள்ளிப்போட்டான், வெடித்தி
ட்ட கத்துப்பைக் குளிரப்போட்டான் - வினாறு சுற்றண்ண மிகவு
ம்போட்டான், எடுத்திட்ட வெண்ணெய்க்கு மிதக்கவிட்டா - வின
ன்னசொல்லே னுண்ணடமிச வெடுபபாச்செய்தான், மடித்திட்டபுத்
திவினான் மயங்கிப்போனான் - மாறுட்டமாச்சுதித்த வழலைதானே.

வழலைமுறைவரிசையாய்ச் செய்தாலுத்தான் - மக்களே கங்கம்
விட்டால் வன்னயிலை, வினாவென்று சொன்னதென்னவாகாசத்தி
ன்-வித்தென்றவீசனுப்பை விட்டதாலே, தொழின்முறையாய்முடி
த்துவைத்த வழலையையா - சொன்னமல்லாற் சொன்னமுண்டு சு
யம்பேயானா, பழமென்றாசனையடா விசன்வித்த - பட்டவிடக்
தொட்டவிடம் பகம்பொன்னுமே (சஎ)

பகம்பொன்னே மாற்றதிகழாணியில்லை - பருகினுலாழிகண்ட
பரமனாவீர், விசம்பென்ற வரகாசவுப்புப்போயின்-வெடியுப்புநிலவு
ப்பும்வினாமைவா, திசமாகச்சொல்லிலை சவுக்காரத்தி - செஞ்சா
ளாய் நீருழைத்து சின்றுலாமே, நசையிரசம் வேதையிட முடியா
தையா - நலவுத்தியுக்களுக்கா டாக்கொன்னேனே. (சஅ)

காக்கொன்னே நெகற்றெண்ணி விடவேவேண்டா - கந்திசரு
ஜோமருஷி பைத்துறம்பார், வான்சேர்த்தவுப்பெடுக்க வகைகையை
ச்சொன்னான் - மறதிசொண்டு மாப்பவதா நென்னேயுப்பில், தான்
சொன்ன படிருவித்து நீதான்பாத்தார் - சாண்வயிறு வளப்பதல்
லார் தவங்கிட்டாது, என்சொன்னே விவ்வளவும் புறத்தியாவல்-
விவமனைக்கொன்றொன்று யிருக்கவன்றே. (சக)

இருக்கவன்றே பிரமவித்துச் சிவமருக்கன் - பெருக்கென்ன
தே பரமாவதேதான் கடைக்காண்டத்தில், குறுக்கொன்றொருபுத்தி
யுக்கெருக்குமாதம் - கூற்றென்னுதி சமுசார் விலக்குப்பட்டி

பெருக்கடி வந்துடுத்துச் சாதற்கேது - பிரமையுனைத் கொடாம
த்பேசத்தேனை, தருக்கொருவர் தாதுவன்ன வழிப்போக்குத் - த
னையுணர்ப்பே னதைப்பறிதே நியெய்வையே (௯௪)

செய்யவே வழிவிட்டோன் றருககாணன்-செயமானதுருக
விட்டோன் பொன்னைக்காணன், மெய்யான வேமப்பால் விட்டானு
னல் - வினாதுஞ்ஞாழ்சந் பாடாணங்கள், சையோகாபீசமில்லா
கேதை - சாதமாவெவான் றமுக்கைஞ்சகாணும், ஸையார்ப்புத் த்தில்
வைக்கப் புதைத்தனறிக - காரியம்போவதிலே கழன்றுபோமே. ( )

புநீர்த்தீட்சை

சுழன்றுபோகாதபடி சுழலாமார்க்கு - காட்டுகிறான் சற்சன்
னம் படிக்கொன்று, தழைத்தோங்கும் படிக்கெல் வழியெட்டி -
ருனனாததுக கலக்கவைப்பாய் தாழ்விலாமல், குழைத்துபோகாத
படி, சேளிலைவாங்கிக் - கொட்டப்பா தீட்சைசெய்த புட்பெட்டி
ம, முழன்றுபோகாமலே கலக்கிக்கொண்டே - யுத்தமனே செயுமவ
கையை யுரைக்கக்கேளே. (௯௫)

கேளப்பா மேலான தீட்சையுப்புச் - கிரமமதாப் படியிட்டுசெ
ண்டிப்போடி, ஆளப்பா தீட்சையென்ன வென்பாயானு - லைகட
லினுப்பனறே வாயினாதம், துளப்பாகடைவது பங்குனியின்மட்டு
ந் - தூரிகமா ரவிலைவைக்க வுப்பேபாரும, ஆளப்பா வுப்பெடுத்தக்
கிறிப்பார்த்தே - யடியினை கொடியுப்புமுடிமேன வையே. (௯௬)

வெடியுப்புத் தீட்சை.

மேலான முடியிலுஞ்ச பலமேவாகு - மிச்சமகா வடியிலேபல
ந்தொண்டிப், கோளானநெண்ணக்கன்படிக்கொன்று - கொட்டப்
பாசமாதினிலே யிட்டுமுடி, துலானமேன்முடி சீலைசெய்த-னறெ
ருகிப்புடம்போட நீற்றுப்போகும், மாலைவண்டநீரிட்டேவாட்டி-
மகத்தானவிக்கைசெய்து புடத்திறபோடே. (௯௭)

புடம்போட்டே வாரிணபின்னெடுத்துக்கொண்டு- புதியவோர
முரிவிலே கதைத்துக்காச்சித், திடம்பெற்றுக்கம்பியதாய்க் கட்டிப்
போகுஞ் - செயவுப்பி ளனாப்படிசான் னாக்கிகொண்டுத்தீட்டினை
த்தெண்ணெய் வாரையாழாடிற - குழைவே கலக்ககருகா

தந்தையோடும், தனக்காடும் வேண்டவழியினாத - தானவந்தி வி
டும்பினாய் துழவின்னதே. (௧௦)

இல்லமற போகாதே பெண்ணெய்யுக்கப் - பெரிந்தமெல்லத்
காசிசுடேவிருக்கும்பாப்ப, உலகசமாகவே பண்டமபோக-வரு
டறுயோகிமுதத்தி லுலகப்போட்டே, எவ்வாறும்புறமுறை படி
மாட்டா - சிலைனோ விசிறுப்புக்கிடாப்ச்சொன்னேன் - ஏதவ
ரா மச்சாக்கொன் னண்தாஞ்சான், வழியிந்த முறைபிதக மதி
ழ்துபாரே. (௧௧)

சவுக்காரம்

பாப்பா விப்புடியே சவுக்காரத்தைப் - பாட்டன் மறைத்தா
ரே வழிலைமார்க்கம், சீர்ப்பா நிலவுப்பே வழிலைந்தி - சிறைதினா
றுதகைமுத்திக் கொல்லுஞ்சொல்லும், பேரப்பா துறையே குதங்க
ட்டிம - பேய்மக்கள் குதத்தாற்றங்கீறும், தாரப்பா தங்கமிட்டிக்
கூரத்தைத் - தாக்கினு லைஞ்சதுவுத் தப்பாதன்றே. (௧௨)

தப்பாமல் வழிலைசவுக் காரகண்ணஞ் - சமுசயங்க ளில்லாமல்
வெளிபாய்ச்சொல்வேன், மெப்பானாழப்பிடுங்கற் றன்னமார்க்கம் -
வினனாதே மறைத்தாரே சித்தகொல்லாம், அப்பாதேன் கிளிஞ்சிலை
னுமுமைதன்னை - உடைவாகச் சுத்திசெய்யும் வகைவாதென்றால்,
உப்பானவுறூடனே கற்சண்ணுமபை - யுணர்வாகத்தண்ணீர் கல
க்கிக்கொள்ளே. (௧௩)

கிளிஞ்சிற்கன்னம்

கலக்கியதி லுமைவிட் டெரிப்பாய்கீயே - கன்மறுவதொருவி
றிதுவதாணுதாரிம, வலுங்கமுத்துவிசமுடன் சேனஞ்ஞன் வளரு
றவே கலாச்சகங்கலந்துப்போடு, பெளக்கவே வகைவகைக்கோர்பு
மதாபப் - பிரகாமறகிளிஞ்சிலைஞ்ச பலக்காரியா, இலக்கமுள்ள வ
டைகீ கொஞ்சும்பாசின் - தெளிவுவிட்டு முன்மருந்தத் திடமா
வாட்டே. (௧௪)

ஆட்டியேசிப்பிக்கு மேலுக்கீழு - மயிப்பின் லுழிந்தி
புத்தகாப்போடு, கீட்டியகோர் கண்ணுழை மக்கீறந்த - சிலை
கவெண்குறவா ளனாதேயுது, கட்டியே கடுஞ்சுண் மாக்கட்டி
தாராறுதினமுறைத்தப புடத்திற்போடு, தாறுமாய்க் கடுஞ்சுண்
குழப்பியாச்ச - சாதமாயினதுமொரு கண்ணுசொல்லேன். (௧௫)

பெரியபுராணம் - திருமயங்குண்டி - பக்கம் 100 (101)

பெரியபுராணம் - திருமயங்குண்டி - பக்கம் 100 (102)

பெரியபுராணம் - திருமயங்குண்டி - பக்கம் 100 (103)

பெரியபுராணம் - திருமயங்குண்டி - பக்கம் 100 (104)

பெரியபுராணம் - திருமயங்குண்டி - பக்கம் 100 (105)

பெரியபுராணம் - திருமயங்குண்டி - பக்கம் 100 (106)

பெரியபுராணம் - திருமயங்குண்டி - பக்கம் 100 (107)

தாக்கதி - திறமாவசவத்தாரச்செய்யப்பெய்தே, குறுகியமலர்விழு
தத்தி வெழுநாணவத்தத - குணமாணவநிலையி தரிசுணவநிலை
முலமபாமற் சினைபிலேபாபயிசெய்கொண்டே - உணிகமேயிற வசவத்தா
தத - முணவயே. (கக)

சட்டிக்கு மேறுமந்த விலிபாண்முடித் - தனபாண விலிபேயே
சட்டிக்குவெண்டு, சட்டிபுலன் றிப் பாணியிலே வெறுமிட்டுத் - தன்
ணிரும்பவத்தரிவ சவுக்கரத்தின, பொட்டணத்தைத்தொண்டவிட்
தி மேறுமுடிப் - புணைபாமற் றிபெரிப்பாய்கெல்லினுவி, திட்டமா
வதன்மேலே படிபயேருத் - திட்டமாகவெத்திசன் பிறக்கியவே. (க)

இறக்கியே பித்தவித முன்றறிய்த்தி - வென்மகனே பவித்தவி
த்து வெல்லாவிக்குள், மறக்காமற்கெள்ளினம் படிதானிட்டு - வழை
வைவைத்ததின்மேலே கண்ணக்கொட்டித், திறக்காமன் மேறுமொ
ருசட்டிமுடித் - திறமாகச்சிறதொடையிட்டு டனையுமபின்பு, யிறிவ
தவே மல்லினைபினிலையாண்முடிப் - பிணக்காமற் கொதிக்காமபேரு
யினாரோ. (கஉ)

சீர்வார்த்தே வடுப்பிலிட்டுக் காச்சகாச்ச - கிசமான கற்கென்ன
நிறமிட்டும், பேர்பார்த்தமுன்போலே கண்ணமிட்டுப்பிசகாமற்கொ
டையிட்ட சட்டிமுடிச், சீர்பார்த்ததீர்விட்டு கீற்றுகீற்று - செவனோ
டுகெதினைத்த தரமுணமபா, சீர்பார்த்தகீற்றுகின்றபோதெல்லா
கிலைகிளியாய்கட்டிவைத்த கீற்றுவையே. (கங)

வாபாறகீற்றுக்கின்ற சவுக்காரத்தை - மைத்தனே வயித்தேடுக்
குமார்க்கஞ்செய்வேன், தாயானமல்லினைவி விலிபயிலேறு தான
னாத்தக் குணபண்ணிவையனைத்துப், பேயானசவுக்கார மகற்கு
வைவத்தப - பிசகாமற்சிலிசெய்து சட்டிக்குள்ளே, நயாதகிளிகு
லைத்தனைக்கொட்டி-புற்றகுணவைத்ததின்மே றுமிகீர்கொட்டே.

பொட்டையிலைமண வுன்றபச்செய்த - குறுகியம ற்பெயிலி
ட்டொருசாமகதான, விட்டபரிபாற் விட்டுபயாரு - வெத்திக்கு
ருகையா மதனைவாக்கித், தட்டையாமியிலேயொட்டத்தகொ
ண்டி - சாரிலேயு யுபுத்தா கைத்திலைபா, மட்டையாடுமொணவா
ததுவாக்கி - வாடிமானகிலைபி விசெகையுபுணை. (கா)

விஷயப்பண்ணி யுண்டாக்கித் தொகுத்துவைத்தது - இதுள் முடி
தகவற்றுக்குக் கிடைப்பது, எங்கொரு பத்தேருயிற் புடக்கைப்
போடு - எனவானவன்மப்போக்குவாணையாகும், அங்கிலி முன்வை
தலிப்பிடு செய்கிறான் - மனதவிட்டுச்சாமமொன்றுடையுப்பின் பு
விஷயப்பண்ணித் தாயவவத்து முன்னுனைவத்த - விசாரணினிஞ்சில
ண்ட சுன்னத்துள்ளோ.

உள்ளாண்மையிசமொரு கழஞ்சுபோட்டே - பூறவெருக்கம்பாண
 ளுணர்த்துக்கொண்டே, தள்ளாதசவுக்காரயில்லைக்கொன் - சாதகமா
 ய்க்கவசமிட்டுச் சீலைசெய்து, மெள்ளவேபத்தெருயிற் புடத்தாய்
 போடு - வெண்ணீறுபோற்சுன்னம் விசயமாகும், துள்ளாதேவழலை
 பின்றன் சுன்னங்கண்டார் - துருசுதன்களும்பற்றுச் சுன்னமாமே.

சுன்னமோ ரைந்தென்று முதற்காண்டத்திற் - சொல்லினேன்
சவுக்காரச் சுன்னஞ்செய்ய, வுன்னமென்ன வைத்துகன்னம் சூதை
வாப்பண்ணி - வழுலைபைத்தான் இனிஞ்சிலண்ட செவரீராட்டித், நி
ண்ணமாக்குகைக்குள்வைத்துப் புடத்தைப்போடு - விவசிவர கடை
இப்பிலே செயமாஞ்சுன்னம், அண்ணலுமைக் கேயுரைத்தானிந்தவித்
தை - யம்மையுமென்றன்கன்பா வறைந்திட்டேனே. (எசு)

வெடியுப்புத்திராவகம்.

அறைந்திட்ட வெடியுப்புத் திராவதா - னப்பனேயன்பாகச்
சொல்லக்கேளு, திறம்பெறுகல் வெடியுப்புப் பலந்தான் பத்துச் - சி
னமதைவிணங்கலுக்குச் சேர்ப்பாயொன்று, உணர்ந்திட்டசவுட்டுப்
புப் பலந்தானென்றே - இத்தமனேவெண்காரம் பலந்தானென்று,
அறைந்திட்டகன்றுப் பிணங்குன்றோ - வரிபசீர் வழலைபலங்கார
மன்றே. (எரு)

காலாருக்குருசுவென்றோ யன்னபேதி - கமகமென்று பரிமளிக்
குந்தழ்நூல்தான், காலானதீட்சைசெல்லாம் வனையொன்றுக்கு - ந
ன்னுசெவாருபகம் நிறுத்துக்கொண்டு, சுவான்கிப்பியோ நெய்யுப்
புதி - துக்குவாய்பலமொன்றுத் துகளினலை, மாலானமருத்தென்ற
ய்பெய்துத்தொன்றுக்கி - னாமத்தனோருப்பியனைப் பங்குமாட்டே.)

மாட்டியெய்யப்பேந்தி மெய்க்கிளப்பாக - அழக்தனேநெஞ்சுப்படி
வாப்புகின்றனீர், மாட்டியெய்யுண்கயட்டுளே அழகுநீரை - நினைவாகப்படி

சிவசுன்னம்

மோகந்தர சிவசன்ன மிகலாக்காரம் - மோகந்தரமோ வென்
தெனே புழைந்தேட்டால், வாக்காரச் சொல்லுதற்கு மனமே வி
கலை - மலையிலுள்ளதிதிகாட்ட மறையுக்காகத், தக்கான் சவுக்கார
வழியென்று, சாதரினே உயர்வாம் விசமேயென்று, நீக்காயற் சிவ
வுப்பைத் தின்றோமென்று - சிவவுப்பைத் தின்னும் விதந்தொரு

ஆரணிக் த வெணியுடைச் சிவனுருப்பை - உன்றைக்கே தின்
றவிட்ட தடியா முப்பூ, ஆரணிக் த சிவவித்தைச் சத்தியுண்டு - சிசுமில்
லா விரையனுப்பப்பெற்றானீ, வாரணிக் த சத்தியேதாயுமானுள்
விரையனுப்பப் பின்னெயென்றான் மரித்துப்போச்சு, கூரணிக் தவா
காச வுப்பைக்காணக் - குடிவிவிட்டுக் கும்புமனுளா ளென்றானே.()

குடிபெழு மாசிலாக் திங்களோபங் - குணியிடப் மேடமாக்
குடிசைபோலி, பம்பரம்போன் மனமுழன்று திரிபவேண்டாம் - பா
ரதனின் மடைவாயிற் பறவைபோல, வெப்புநெற் பசுமைசில மூற்
தப்பாரு - மேலெழுந்த லூசரத்தி னுணுக்கம்பாரு, அம்பலவர் நட
னமிடுஞ் சத்தம்பாரா - பறிவதற்குக் கடைவிலைந்தாக் காண்டம்
பாரோ. (அரு)

குருமுடிக்கும் வகை

பாற்ப்பா, சிவசன்னம் பண்ணுமார்க்கம் - பாடுகிறேன் குருமு
டிக்கும் பாடுகண்ணை, ஊர்ப்பா வெளிதிறந்து சொன்னீராளு - ளொ
ருபொருளுள் சித்தியா துணாதேவன்சாபப், சிரப்பா கந்தெனாநற்
சொல்லு - தெளிவானே விந்துகைத் திறந்துகட்டுக், கூரப்பாவற்
பாணுக் கித்தாயாநற் - குற்றமுள்ள வெழுநகற் குடிவாளுயே.()

குடிவாகப் போலாம் விசன்னித - கூறிய சிவவுப்பின் கட
ட்டம்பார்த்து, அடிபொருடன் லாமறவுண் டத்திற்சொன்ன - வடை
பாணப் படிபெவா விசன்னித, இடியோடே பிறத்தவன்னிமிருதி
பாணன் - பெருப்பாளே வெகுகென்ற வெடைவாடென்கூன், படியி
திற் பன்னெடைவா முப்பினுலே - பாய்ச்சலாம் பூமிவெள்ளம் பழு
த்குமனே. (அரு)

பழங்கால சிவகாமுடைய பாஞ்சாலக்காடு காவலின் பண்பு
கூட எனப் பார்த்ததேதான், சிறந்தவனாய் போதுகின்றான் எனினு
தான் தானியம் புகாததுபடித் தடைபோனான். செழும்பே
வெள்ளத்தின் ஓரத்தி - வெள்ளிவாழ பாதையாகக் குடியாதமே
ர்த்து, வெள்ளக்கே கடைத்தோர் தோளையுமே - வெள்ளின்
வைக்க வாகடைய மிதக்கும்பரே. (அதி)

மிதமின்ற வாகடனை பெடுத்தப்போட்டி - மிதமின்ற முழு
தும் பித்தலில்லாதது, மதிக்கின்ற பணிவிடையாய் வந்திரு
வின் கமகதனே மூன்றாம் வாகடனாகியது. இதிலிதை எத்தனை
கிர்போலாருக் - தானிலதை வாயிவிட்டதா கவந்திடாது, கித்
தின்ற விசேஷம் இருபித்தலாகிற - கமகத விட்டபிதபு கிழந்த
கித்தனே.

தலைவரவர்களே! சிவனார் விட்டு - சிவனுப்புத் தெத்திருந்த சிவ
தகைத்தகை, கனமான பிரமமெதற்குத் தற்கனனாறுமகை : கனமெ
து மதியுப்புப் பணத்த ன்றுத்கிப், பணிபதனில் ன்றுத்கைத் தெ
னத்தகை - பணவிடை யா முப்பிடடி ரவிமுன்பாதத், திவமெ
ருவ திவனவக்கத் தயிர்மேற்கத்த - செனத்திரை தயிதனிந
திர்க்கமமே. (கூடு)

தீர்க்கமாய் வயிரம்போற் கட்டப்போருள் - திரண்டமுத்து ம
ணிபோலே திரட்சியாகும், பார்த்தவே கண்களும் வயிரம்போலே-
பரமசிவ தூய்மை பழக்கத்தாலே, மார்க்கமே விதியெய்தே கரு-
ஞ்சகனமை * வளர்குணப்பில் கைத்தமிழ்மேற் கொடுக்கிற * எந்
கடே கருதாதிப் புடத்திற்போட்பா - கீசதூப்புச் சகனமறா விருந்
ருந்தானே. (கூ)

[illegible]

தேவியார் குதூகலமாக இருக்கையில் மறுபடியும் அவரைத்
முத்தி செய்து கொண்டு மதவியாசத்தை உணர்த்திப் போகின்றனர். அந்
நேரத்தில் மீண்டும் அவர்களுக்குள்ளும் பருதிப் பறவையித்திபன்
வருகின்றான். அவன் கைமையில் பிம்பம் இருக்கின்றது. அந்த பிம்ப
பெயரிருந்தால் நட்பிருக்கின்றது. அதன்கொண்டிருக்கின்ற நல்லபு
வரவே.

[illegible]

விவசாயத் திட்டமிடும், திட்டமுள்ளதே - செனகாதி ரூபிகளுக்குச் சூசெய்யுஞ்சுண்ணம், தவமானபதிமெட்டிச் சித்தர்க்கெண்ணாது - சித்தத்தினைக்கெண்ணிற் சத்திகுண்ணம், விவசாயத் துவாரகாச்சு - கட்டத்தகனை - நாத்தர்த் குண்டலிக்கு ணண்ணுஞ் சுண்ணம், பவமெண்ணாது - கட்டத்தகனை குணதிபப் - பாஞ்சுடா - கிணறிவகரும் பாத்தகண்ணம்.

(கூந்)

சன்னமுபிற் கெடுவோரு நாறுபங்கு - குதமோரு சேரநளி
 றறுவின்கடாள் அன்னாந்துபார்த்திருக்கக் கிறுகிறென்றே - பாடி
 யம்மகமநீசு வடக்குமபாரு, அங்காந்த திரிவாதே யந்தசூத - ம
 னுளையு மயோபனி செறித்தப்போட, விண்ணெந்து மேருவைப்
 பிபாசு மயர்ந்துக்கூணும் - வேலத்தனின் றறைகோடி விண்ணோ
 டுநீத (கூது)

யினங்கேயமகியுடைச் சூதத்தன்னிற் - வெந்தியவனவனெடு
பாவிதபோட, வெந்திவிற்ப பாறினடே புனரா தறிதரு-
கின்றனமுதற் புனராதினக தின்றபாஞ்சு, கள்ளமன்ற தேக்கா
னருணைபோலாக - வாய்த்தியோகந்தி னகசூனனாரூ, எனந
வழிவெனில் பூதகாச மிறப்பினற் சூழுகை யுஞ்சொமே)

இதன் மூலம் இரண்டு பங்களிப்புகள் - திருவிழாவுக்கு வந்த
பயணிகளைப் பற்றி பெற்றுக் கொள்ளப்பட்ட தகவல்களையும், இந்த

உ

கணபதி துணை.

அகத்தியமுனிவர்

அருளிச்செய்த

பரிபாஷைத்திரட்டு.

மூன்றாங்காண்டம்.

காபபு.

சிவமானபூரணமே நாதவித்து- சின்மயமாகின்றவொரு பரமே
யாதி, உவமானமில்லாத பரந்தனக்கே - யுறவாகிகின்றவொரு நாத
மகசு, நவமானநாதவித்தி ரண்டிமொன்றாய் - நன்மைசெறிபரிதிமதி
சுடர்களான, பவமறுமிக நான்மூன்றாங் காண்டத்திற்கப் - பராபர
னுமைங்கரணே காப்பாமன்றே. (க)

காப்பானகித்தநான் முற்றுப்பார்க்கிற் - கைகாட்டு மாரியன்
போற் காட்டுங்காட்டும், கோப்பானசாகாத காறானன்மைக்-குணத்
துயர்ந்த புலத்தியவசரமாமென்று, நீப்பரியபரிசுத்த வமுதகங்தை-
நிலைபிறந்த பூவழலைமுப்பூமர்க்கம், மாப்பெரியவிந்நூலி னூற்றுக்
குள்ளே - வளர்நடஞ்செய்பராபரமாஞ் சோதினானே. (உ)

சோதியாய்கின்றவழி தீட்சையெல்லாஞ் - சொன்மறைவோ
வொன்றுமில்லை யைஞ்சாங்காண்டம், வாதிபாமவாமது தீட்சைதி
ட்சை - வாமமென்றாதமது பூமிநாதம், வேதியாதாதவித் தண்டி
ண்டம் - வேதமதநால்வேத மாறுசாஸ்திரம், ஆதிபாதவிந்நூலி
பைய - வரகரானகிறிந்தே வண்டுகானே. (ங)

பஞ்சீகரண தீட்சை.

அண்டமெனிலண்டமன் றுதிபண்ட - மகாசம்பிருதவிதண்ணி
 ர்போக்கற்ற, பண்டமெனிற்பண்டமன்று பரமேசோதி - பகராச
 பொருளையா நந்தியாவட்டம், சுண்டமெனிற்கண்டமன்று கல்லுகல்
 லு - கருவாகியுருவாகி யைஞ்சாம்பிண்டம், தெண்டமென் றுநினைபா
 தே நந்திக்கல்லு - தெளிவானபிருதவியா லொன்றுமாச்சே (ச)

ஒன்றுபிருதவிபத் துயிர்தானேரொன் - ரேகோகோவப்பி
 னைத் தச்சிரண்டாம், வன்மைமிதுகேயுபத்துச் சீவன்முன்று-வகை
 யானவாயுபத்துச் சீவனன்காம், அகசரம்பததுச்சீவனேரைந்தென்
 ப-ரரகரபஞ்சீகரண தீட்சையாச்சு, பன்னிரியபூகவழிபிரித்துச்சொ
 ன்னேன-பகரார்களாகாச வுப்பைத்தானே. (ரு)

நாதவந்து அண்டபிண்டம்.

உப்பென்றலுப்புமுதற கற்பூரங்கா - னுடனிருந்தாற்குமரிகழி
 சமைப்பாளன்றே, அப்பென்றலுப்பதின லுப்புண்டாச்சு-தரகரவு
 ப்போடு புளியில்லையாச்சு, தப்பென்றதீட்சைதச தீட்சைதானே-
 யறைவாதமொருவரா லறியப்போமோ, மப்பென்றலிரண்டாங் கா
 ண்டத்தின்புப்பூ - மாசிலைந்தாங் காண்டத்தின் மறைப்பிராதே. (1)

மறையாமல்சவுமியசா காழுங்காணு - மதிவழிபேதானறிந்து
 தீட்சையோது, கறைவற்றதீட்சையில்பப் பாதகர்க்குக்- காணாதே
 யொருநாளுங் கடினமாகும், மறுவற்றகற்பூர சோதிமின்னல்-லாம
 த்தினந்தியொளி காணலாகும், மறையாதசோதிக்கடந் தப்பாற்சென்
 றான்-மகத்தான கணபதியைக் காணலாமே. (61)

காணலாந்துமொடு துரியாதிதங் - கனகமய சிதம்பரத்தின
 மேலாமபீடம், காணலா மாறுக்கு மேலாமபீடங்-காதலனைகணபதி
 யு மெதிரிற்றோன்றும், காணலாய்கோடான கோடியூசை - கருக்
 கோடு செய்தக்காற குருவைக்காண்பாய், காணலாய்வங்கென்றுபூசி
 ததக்காற-கருங்குமுல் வல்லன்பக்வரமளிப்பண்மன்னே. (24)

கணபதிபூசை.

வலப்பையு கணபதியு முன்னேக்கண்டு - மவுனமந்திர முப
 தேசித்தருள் வரபாயா, அல்லலுவிப்பொருளைவெளியிடவேயாம்

ஓம்ஊம் சிவாவெனயா னறியச்சொன்னேன், சொல்லரிய கணபதி யின் பூசையாச்சு - துகளிலாப் பரப்பிரம பூசைதன்னை, விள்ளரிது வேணபடி செய்யினுச்சி - வெடிதுமரித் திடுவையிஃ துண்மையா மே

சு

உண்மையா முறுதிக்கொண் டெறுப்பார்தரா - லோகோகோ தெரியஞ்சா கரத்தினேர்மை, உண்மையாவகென்று வாசியாலே யு தக்கும்பித் திடுவொர்பாப பிரமவாயின், பண்பாகப்பளிச்சென்றுதி மக்கும்பாராய் - பாலகனை பரப்பிரம வாயில்காணும், வண்மையா காற்சாதி யிடமுத்தோன்றும் - வாவாவா வங்கென்று தம்பிப்பாயே.

பிரமன்பூசை.

தம்பித்தே யிரோசகபூ ரகமுஞ்செய்த - சாற்றுநெற்றி நோர் மைசுமு முனையைமேவித், தம்பித்து வாசியைநே ரிழுத்துவாங்கிச் - சதுராகக் கும்பத்திற் பாய்நுநன்றாத், தம்பித்தேயிடகலையிற் கும் பித்தக்காற் - சாற்றரிய பரப்பிரம சோதிதோன்றும், கும்பித்து வாசியைமேற் கொண்டெழுப்பிக் - கோதறகின் றிடுவொர்குருக்கா னும்பாரோ. (யக)

குருவான சதுமுகனுங் கலைமாதஞ்சீர்க் - கோயுரகிபோலகின் றன் கண்ணிற்காண்பர், அருவான வச்சபையிற் பீடநீர் கான்று-மங் கென்று பூசித்துத் தரிசிப்பாயால், மருவாகி மலராகிப் பிரகாசிக்கு - மவுனமந்திரமுபதேசிக்கருள்செய்வார்காண், கருவானகருவையா வ ருபருபங் - கண்டறிவாய் நமயவசிய ருபந்நானே. (யஉ)

அருபமா நாதகரி சனமுமாச்சு - தரகரா பரப்பிரம பூசையாச் சு, சொரூபமாஞ் சங்கையிலலா மவுனமாச்சு - துகளில்சச்சிதநந்த வுருவுமாச்சு, தருபமாஞ் சாகரத்தி னேர்மையாச்சு - தானான சொ ரூபத்தின் முன்றாங்காண்டம், திருபமாம் பூரகத்தைக் காணலாச்சு - நிகரிலாச் சதகோடி யுகங்கள்கானே. (யரு)

விட்ணுபூசை.

காணேரீபூரகத்தைக் கண்டான்மோட்சங் - காணுயோசொற் பனத்தின்முன்றும்பிடம், வாழேரீமவுனசிவயோகியாகி - வழியான சபையையாவகென்றுன்றி, மாணேரீகும்பித்துத் தம்பித்தேநன்-

மைத்தனே யிரோசகபூரகத்தாலொட்டிச், சேணேயங்கென்றேயொட்டிப்பார்த்தாற்-றெரியும்பா விட்டுணுவின் சோதிமாதோ. (௮௪)

சோதியா மவுனகுரு சோதியையா - சுடர்கோடி காந்தியிலே வாசிலேகம், நீதியாஞ் சோதியிலே யறிவையோட்டி- நினைவாகப்பார்த்தக்கா லொடுக்கக்காணும், பாதியாமொடுக்கமதிற்ருயித்தக்காற்-பளிச்சென்றுவாயிலது திறகரும்பாநு, சாதுவாமவிட்டுணுவோடணங்குகாண்பாய் - சமர்த்தாகவிருவொயும் பூசிப்பாயே. (௮௫)

பூசிப்பாய் கற்பூர தீபவாசம-பூரணத்தின் மவுனமலர் சோதி சோதி, யாசிப்பா யவர்கடரி சனசனக்கண்டா-லப்பனே கேட்டதெல்லா மநூள்வாராய், ஆசரிப்பாய்மவுனகுரு வுபதேசத்தை-யையனேயுனக்குய்யும் வகைசொல்வாரால், வாசிப்பா யுபதேசமுனக்கேசொல்லி - வண்மையுடனீதிற்கும் வகைசொல்வாரோ. (௮௬)

நிறுக்குமப்பா வாயிலது மவுந்தாலே-நினைவாக வாசிகொண்டு தம்பித்தக்கால், அறிந்துபா ரங்கென்று கும்பித்தேதா - னமுசுமிழி யிரோசகபூரகமேசெய்தால், பறக்குமதுசமுமுனையில் வாயில்காணும் - பார்த்தக்கா லகின்பெருமை பகரொண்ணது, சிறக்குமது சிகாரத்தின் வகாரசோதி - சிறப்பான சோதியிலே யறிவாய்கிலே, ( )

நில்லென்றற் சுட்மாதா னிற்ப்போமோ - கேரான சோதியிலே நினைவாப்குட்டி, அல்லென்ற லாகதத்தில நூரான ருத்திரி-யவர்பெருமை யில்வுல்கி லாநாங்காண்பார், வல்லமையா லவொளியைச் சொல்லப்போமோ - மகத்துவமா மதிக்கோடி பிபைகாணுர், எல்லென்னு மவர்தம்மை மவுநமாக - வெண்மகனே பூசிக்க முதற் பாரமே. (௮௭)

பூசிப்பாய் வாசிமல ரர்ச்சித்தக்காற் - புகழ்பெறலே யுன்றனைக்கண் டுபதேசிப்பார், யாசித்தமவுனகுரு வுபதேசத்தை-யையனே சொல்லுகிறேன் வண்மையாக, ஆசரிதது நீசேனா வங்கிவ்வங்குகரகராவ நாகததின் மவுநமாச்சு, பாசமற்றுப் பரமபத சோதி :ன்னைப் - பாலகனே பணித்தகீ பூசிப்பாயே. (௮௮)

மயேச்சுரபூசை.

பணித்திவாய் சுழுமுனையின் பூசையாச்சு பராபரமாம் விசத்தியின்றன் பூசைசேனா, அனைத்திவாய் மயேச்சுரனை வையுதாம்

வாயி - லறைவரிய மயேஸ்வரிதா னைந்தாம்பிடம், அணைந்தினொ
யைந்தென்னும் வாயிறன்னை - யானறிவனங்கென்று வாசிகொண்டு,
* குணித்திவொய்கும்பித்துத் தம்பித்தக்காற் - கோடான கோடி ரளி
மதிகாண்பாயே. (20)

மதியானமதியையா ரவிதான்கோடி - மகத்தான நாதர்கடம் ப
ரமவாயில், ததியான ததியையா துரியமேரு - துரியமாம்பதவியது
மவுகவாசி, விதியானமவுகதின்வாசிகொண்டு - வினையமா விழுத்து
நீ கும்பித்தக்கால், அதியான வதிதங்காண் வகாரசோதி - யாகரா வ
ங்கென்று கும்பிப்பாயே. (21)

கும்பித்துத் தம்பித்து மேருபாய்க்காற் - குணமான வாயிலது
திறக்கும்பாரு, நம்பிக்காண் சொல்லிவிட்டே னங்கென்றுந்தா-னன்
றான விரேசகபூ ரகமுஞ்செய்தால், மமபித்து வாசியதுக் கிடமாமை
ந்தா - வாயுவது வெழும்புமடா வண்டாட்டும், தம்பித்துவாசியைநீ
தாண்டிப்போனாற் - நமவடியின் மூடரது தடைக்கட்டாமே (22)

கட்டாமே மவுகத்தாற் கும்பித்தக்காற் - கைலாசங் கொள்ளா
து புகைபோற்கப்பும், அட்டாமே யென்மகனே யண்டரண்ட- மங்
கென்று கும்பித்தா லப்பாலோடும், மட்டாமே யிருந்ததினா லாவ
தென்ன - மவுனமவிட்டான் மாயையிலே மாண்டுபோவாய், தட்டா
மற் றம்பனத்தா லொட்டிப்பாரு - தடையறுக்கு மவுகத்தாற் றுண்
டிடாயே. (23)

தாண்டியே மனக்கண்ணாற் பார்க்கும்போது - சதகோடி பிர
பையொளிர் சோ திகாணும், மாண்டவொரு மயேச்சுரன்றான் கொ
லுவிருக்கு - மகத்தான சபைவளர்மெஞ் ஞானவிடு, அண்டியேயவ
ன்றன்னைத் தெரிசித்தக்கா - லப்போதே மாயையெல்லா மகன்றுபோ
கும், தாண்டியே துரியமலர் கொண்டபூசி-துரியத்தின் மயேஸ்வரி
யைத் தெரிசிப்பாயே. (24)

தெரிசித்துப் பூசித்தாற் கும்பங்காணுந் - தெரியாத மவுகமெ
ல்லாந் தெளித்தேபோகும், அருச்சித்துக் கும்பித்தாலமுசஞ்சித்து-
மாச்சுதையாவுபதேச மருள்வர்பாராய், பரிசித்துப்பாஸுமக மூட்டு
வார்பார் - பாலகனே சொல்லுகிறேன் மவுகலாக்கியம், காச்சித்தா ந
கும்பங்ங் சிங்கென்றேநீ-லலமாகச் செபித்துவின்று தெரிசிப்பாயே.

* குணித்திவொயென்பது-குணித்திவொயென விகாரப்பட்டது.

சதாசிவபூசை.

நலமாகச் சொன்னேன் மயேச்சுரனுமிங்க - நயமாகமயேஸ்வரி
யும் பிரகாசிப்பார், வளமாகளிசுத்தியுடை பூசையாச்சு - வளராறு
தாரத்தாக் கிணையின்பிடம், அலையாமலா பார மாறும்வாயி - லாக்கி
ணையிற் சதாசிவத்தின்சத்தியுடை, வளமாகவாசியைப் பங்கென்றே
தான் - மாட்டாறுதாரத்தின் வாயிறுணை (உசு)

வாயில்காதாரத் தாறும்வாயில் - வனையறிபாச் சித்தர்களாற்
றிறக்கப்போமோ, ஆயிலா நரசித்தபரத்தின்வாயி - லாயிரத்தெ
ட்டிதழதனை யார்தாங்காண்பார், பாயில்துபாயுமவகை பரிவாய்க்கே
ளு-பங்கென்றுவாசியைத் தம்பிநக்ககாலி, பாயுமதுதோன்றுது மை
ந்தாசொல்வேன் - பதல்போலேதெரியுமா தாரம்பாரோ. (உ௭)

பாரியவாசியைத் தம்பிநக்ககார - பசுரொணுவாறுதாரத்தே
யுன்னை, ஆறென்றே கேட்பார்கள் சபையோனாயா - வாக்கிணையிற்
தெரிசனத்தை யறிபவர்கேன், கொன்றுசபையார் மெஞ்ஞானவீ
ட்டிற்-செப்புசுரணையற வாழ்விப்பார்கள், வாவென்று வாசிகொண்
டு கும்பித்தக்கான்-மதிக்கோடிநமசிபோற் சோதிகாணே. (உ௮)

சோதியா மவுநசிவ யோகசோதி - சொற்பெரிய சோதியிலே
யங்கென்றேநில், ஆதியாளுசோதிசொல் வெளித்தாவப்பா - வாதார
சோதியிலே யண்டசத்தம், பேதியாண்டபக ரண்டமட்டும்-பேச
ரியசெயபெரி முழக்கக்காணும், நீதிசேர்நடனசபை யோகங்காணு-
நிகழ்த்தரியபதினெண்போ பூசிப்பாரோ. (உ௯)

பாரையாவகமெனுகற் சுகங்காண்பாய் - பாலகனையகத்திச
ன்பிடத்தோன்றும், ஆனாயா வறிவரகத் தியன்றனென்மை- யறிந்த
வனெமெஞ்ஞானமவுநயோகி, தேனாயா சதகோடி யோகம்பார்த்தே
ன்-செப்பரியவகமதனிற் தெரிசிப்பாயகாண், சீர்பெற்ற மவுநகுரு
வுபதேசித்தார் - செமமையிடு குநூசையருளிணரோ. (உ௯)

அருளிணற்குநூசை மவுநபூசை - யையனே விசேசகூரகமு
ஞ்செய்தே, அருளிணன்மவுநகுரு பூசையையா- வதையறித்தேன்ச
ப்பிரமண்ப னுபதேசத்தால், அருளிணற்சத்தசாகரங்களாச்சு-தரிய
சச்சிதநகந்த மறிபலாச்சு, தருளிண லண்டரண்டமேறலாச்சு-தறை
வரியவிப்பூசை யருளிணுச்சே. (உ௯)

ஆச்சுதையாவாசியை யீழுத்துவாங்கி - யீதாரவாயில்கடந்த
ப்பாவையா, பேச்சப்பாகுமபிதுத் தபித்தக்காற் - பேருன பரை
வாயில்குணும்பாரு, கூச்சையாகமலார் கொண்டேயுங்- குமரகுரு
பாதமல ராச்சிப்பாரே, ஆச்சுக்கையாவாசியினுற பூசையாச்சு- தர
கராடுகரிசனத்தைக காணலாச்சே. (௩௨)

காணலாமாதார பூசையெய்தாற் - காயமதுபெலக்குமசற் சழி
வேவிலை, மாணலா மாதார மாறுகொலை - வையகத்திலாச்சு
ய்வார் மவுளியிய, வேணவாவற்றாசுவயோசினுனி - வேதாந்தகுருச்
செய்வார் சித்தர்செய்வார், கேணலிலா வையநூற்றின் மவுநபூசை-
குறைவற்றவழுடிந்தொரு ஂசய்தகேளே. (௩௩)

கேளையாவெதனை சொன்னாலுமெய்யாக் - கேடுகெட்டமானி
டர்க்குவிவையிலை, ஏளையாவென்னுலின்மறைத்தவெல்லாமென்
மகனை நினைவாகவிர்தூல்பாரு, வானையாவாதார மாறுஞ்சொன்னே
ன-மகத்தானவாசுவயோசினுஞ்சொன்னேன், பாழையாபவாவாயிற்
பூட்டுச்சொன்னேன் - பரிவானமவுநததி றேட்டமபாரே. (௩௪)

ஒட்டமாந் துலாராசி சென்மக்கூறு - டோகோகோ பாதத்தி
டுண்டுக்குஞ்சொன்னேன், ஆட்டமாந் சிதம்பரத்தி னுடனஞ்சொ
ன்னே-னகத்திலுப் தேசமகை யடைவாய்ச்சொன்னேன், தாட்டிக
மாச்சுசாசரத்தி னிலையுஞ்சொன்னேன் - சச்சிசாநகதவொளியறியச்
சொன்னேன், ஈட்டமா மாயிரத்தை யாய்ந்துபார்த்தே - யிந்நுலைந்
தங்காண்ட யினிதாப்பாரே. (௩௫)

இந்நூற்றாணந்நூற்றிற் சூட்சாகூட்ச-மென்னவித்தை சொன்
னெளையா விளிமேறபாரு, அந்நூற்றான் மதிவெண்பா வாசஞ்சொ
ன்னே - றாற்றவாரலைகடல்குழவனியிசில, முந்நூற்றான் சீவரத்ன
வொளியைகேளு-முர்க்கமிலாக்குந்நுலைம பையமபாரு, உன்னி
லைதா னிந்நூலிற் றிறமாச்சொன்னே - னுனாகுகிறேன் பதினெண்
பேர் சாபமன்தே. (௩௬)

சாபம்.

சாபமதைப் பதினெண்பேர் சித்தர்குடிச் - சமர்த்தாக வேகவு
பனிடகதிற்சென்று, பாபமிலாப பரனநூற் சாபங்கொண்டு-பாவி
ததே னென்னுறான பவித்திடாமற், சாபமென்று லைந்நூற்றின் ம
வுசாப - தாமிட்டார் யோகசுலப் பொருள்களெல்லாம், ஆகவெண்
றை யாயிரத்தி லகேகசாப - மருளினு ருன்னுலையாதுன்றே. ( )

சாபநிவர்த்தி.

பவித்திடவே யேகவுப னிடத்திற்சென்று - பரனருளாற்பரப்
பிரமபாதச்சன்னில, பவித்திடவே பராபரந்தோ டொத்தியானும்-
பரமவொளி பொத்தனிதம் பண்பாய்க்கேட்டே, அலைக்கலெனச்
சாபத்தை நிவர்த்திசெய்தே-யாயிரத்திற் றூவிதுகா ணென்றுசொல்
ல, முவித்திடவேசாபமது நிவர்த்தியாச்சு- மூகண்டவுபதேசமுரை
த்தாபாரோ. (௩௮)

பாரையாசாபத்தி னிவர்த்திகேளு - பாலகனே யிந்நூலானிவ
ர்த்தியாச்சு, தானையாவறிவயையா யிரத்தின்சொச்ச- மையனேயிந்
தநூலைநூ லுந்தாம், சேனாயாசிமநயவ சிறிவ்உறிங்காச் - செபிப்பா
ய்ரீ சிங்கலியும் ஓம்ஆமென்று, மாறையா மநயவசிம நிங்கிறிங்கா-
மதுதானகிறுகிறிங்கம சிவென்றோதே. (௩௯)

ஒதவேபதினெண்பேர்சாபம்போச்சு-தோகோகோசகலசித்தர்
சாபம்போச்சு, தேகமறலடமவுருநிவர்த்திசெய்தா-லென்மகனேசத
ங்கைகொஞ்ச நடனமாடும், போதவேசதகோடி ரிஷிகள்சாபம்-பொ
ய்ம்மையனறென்மகனே நிவர்த்தியாச்சு, மாறவேமகத்தான சாப
மேலலா - மாண்டதையாவிந்நூலி னிவர்த்தியாச்சே. (௪௦)

இந்நூல்சித்தி.

மாண்டதேசாபங்க னிவர்த்தியாச்சு - மகத்தானவைந்நூ லும்ப
லிதமாச்சு, ஆண்டரியவாதார மாறுஞ்சித்தி - யையனேயாயிரத்தில்
வாதஞ்சித்தி, மாண்டவொருவாதசித்தி கமனஞ்சித்தி - வாழலாஞ்
சி கமபாததற் குளினகித்தி, தாண்டபெத்தண்டரண்ட பிண்டஞ்சித்
தி-சாற்றரியவட்டகன்மஞ் சித்தியாச்சே. (௪௧)

சித்தியாம் பரிபாடையிதுவேயாகுஞ் - சிவமானவைந்நூ லுமி
துவேயாகும், முத்தியாமுந்நூ லுந் தீட்சைசித்தி - மூலமாங்குருநூ
லைம்பதுவுஞ்சித்தி, சுகதியாமாதிவெண்பா நூ லுஞ்சித்தி - சனிப்பூ
சை கிதியொரிந்நூ லுஞ்சித்தி, அகதியா மைம்பதற்குண் முப்பூசி
த்தி-யாகாராமுப்பதற்குட் குருவைப்பாரோ. (௪௨)

குருவான கத்தீசர் முந்நூ லுஞ்சிர்க் - குணமான பஞ்சகாவிய
முஞ்சித்தி, பரிவாகப்பதினொன்றுஞ் சித்தியாச்சு - பாக்வான கா
வியத்தின் கருவாமபீடம், அருவானகாவியத்தி லாரபீட-மாச்சுநத

யிரத்தொடைந் நூறுஞ்சொச்சம், துரிசுற்றசொச்சமையா பூர்வக்
கயானஞ் - சொன்னேனே யாயிரத் திருநூறுமால். (சங்)

சொன்னேனா யிரத்திருநூ றகனிலைய - துகளில்வைத்தியத்
தைக் கைபாகத்தோடு, முன்னமுந்நூற்றிற்செந்தூரஞ் சொன்னே
ன் - மூர்க்கமறநூற்றிலுயர் பற்பஞ்சொன்னேன், வன்னமுள்ளவா
யிரத்தைந் நூறுஞ்சொன்னேன் - வகையானவயித்தியத்தை வளமா
ச்சொன்னே, பன்னுகுணவாகடங்கள் பரிவாச்சொன்னேன் - பண்
டிந்நோயாளிகுண மறியச்சொன்னேன். (சசு)

அறிவரிய பகினைந்திற் பாவபுண்ணிய - மாய்ந்துதாத்தே னெ
ன்மகனே யின்னுங்கோளா, செறிசுவாயிராயிரத் திருநூற்றுக்குட்-
சேர்முத்திவயித்தியத்தை முழுதும்பாரு, பறிதலிலாச்சகலவகைய
தீக்கேதாவை - பார்த்துநகர் விதனபெருமை பகரொண்ணாலை, இ
றுசலிலாப் பன்னிரண்டி னூற்றிற்சொன்னே - னிறதிரமயேந்திர
மாஞ் சாலநகரமே. (சரு)

சாலநகரிலேநூறே டனேத்தினுக்குஞ் - சாற்றறியவிந்நூலை
நிகண்டாச்சொன்னேன், பாலபஞ்சபட்சி வையநூற்றிற்சொன்னே
ன்-பரிவாணசல்லியமோ நூறுஞ்சொச்சம், சாலவொரு தொட்டியந்
தொண்ணூற்றிற் சொன்னேன் - சாற்றுமோரொழுபதிலொட் டியத்
தைப்பாரு, ஆலமெனுஞ்சாலத்தின் கோவையை - வாயிரத்தோ
டனாம்ப தினாநகரமே. (சசு)

ஆமேகா ணதன்றொகையை யென்னசொல்வே - னதனிலொ
ரு மூன்றுலட்சங் காப்பகாசப், போமேசீப் புலதகியனேசொல்லக்
கேளு - புகழ்மருவுசாதிரசதிந் திவக்கமில்லை, நாமேகாணிவ்வளவு
ம் பார்த்துத்தேறி - நயமாகப்பொருள்படவே யுனக்குச்சொன்
னேன், வாமேகா ணதந்தியனவாக் கமுதவாகு - மாநிலத்திலாரறி
வார் மவுணிக்காமே. (சஎ)

வயிரவபூசை.

ஆமையா நூற்றொகையை யறிந்துசொல்ல - வம்புவிழிலொரு
வார லாமோவாகா, ஆமையால்கமைய வற்றநற்றிமேன் - றடைவாகம
நீமென்று மாறுவாய்காண், ஏனையாவெண்கோணப் வளமாமக்கீழ்-
யிடம்வலையிரோகையினா ளுலம்போட்டு, நாமையாவெட்டெழுத்
தைநன் றாய்மறி - நயமாகவயர்வனைப்பூசிப்பாயே (சஅ)

ருய்.

பரிபாலைவந்திரட்டு.

பூசிப்பாயமுதகும்பம் வைத்துகன்றூப் - புகழ்மருவுமவுந்தின்
மதனப்பாலும், யாசிப்பா யாயிரத்தெட்டிதழினிலே - யருச்சனைகள்
செய்து கம்பூரகோதி, வாசிப்பாய் மவுநசிவ ஞானத்தாலே - மந்திர
பஞ்சாட்சரத்தாற் அபதீடம், தேசிப்பாய் வயிரவணப்பூசித்தக்கா-
னேராகப்பளிச்சென்று சோதிகானே. (சக)

சுப்பிரமணிய தியானம்.

பளிச்சென்று சோதிபெதிர் கண்டசானும் - பயிரவனுந்தோன்
றுவான் பயமோவினிலை, வழிச்செல்ல வேணவர மீவாநுற்கூர்ப் - ப
வைவனைத்தியானஞ்செய் வரமேசேற - அளிச்சென்றேயவசிமருவ
ரவோமெனதே - யழகாக வறுகோணமடைவாப்போடு, செழிக்கவே
யாதெழுதகுநடுவேகாணும் - தெளிவாகவினோகையோராறும்போடே.

புரை.

போடினோகையிற் சரவணபவாடுவன்றே - புகழாகவறுகோணத்
துன்னோயிற்று, வினெரிநுத் தாயிரணிநி வாயினுன்கு - மிளிர்விரவா
கூறுடைப பிசங்காணும், அடையா நாலாயிற் பிசஞ்சொல்வே-ன
மீம பூரிம கீரீ மடைவாப்போடு - மூடையாவோங்கார வட்டங்கா
ணும், மோகோகோவறுமுகவன் தியானமாச்சே. (ருக)

தியானமாந் தெரிசனத்தின் பூசைகேளு - திறமானவத்துவை
யா மவுநசித்தி, சியானமா மதனப்பான் மதனசோதி - கிருபையுட
ன்மவுநசுல ரிச்சிப்பார்பார், தயாநிதியாந் சுப்பரமணயன் பூசையா
ச்சு-தான்பிரத்தியாகமாய் மவுநஞ்ஞொல்வான், அவாவவறுத்தே மெ
ஞ்ஞான மவுநபூசை - யானகண்டே னிப்பூசை நல்மாவின்றே. (ருக)

இப்பூசையாசெய்வார் மவுநிதுன்ப - விற்பயிலா வேதாந்தி
யோகசெய்வார், இப்பூசைசிக்காவு னியர்கள்செய்வா - மொழிற்று
லாராசிபடுத தவர்களுய்வார், அப்பூசை நனையான்கண் டெனக்குச்
சொன்னே - னாபுனியி லெவாசெய்வார் மவுநஞானம், எதப்பூசை
சொன்னேன் மூன்றுகாண்டிந்துத - தாரணியிலாரறிவா ரிந்நூல்
பாடு. (ருக.)

பாரான சித்தரடை யானஞ்சொல்வேன் - பரனருளான் மனித
ரானி லொருவராவார், தாரான ஹாராசி பூர்வஞானம் - தானொரு
டர் தவணிமினார், தோன்றிமேலும், வீரான விட்டருறை தொட்

டநேர்மை - விளங்கவே லபித்தக்காற் கித்தியாகும், ஆரானபிராண மயவந்துவாலே-பாச்சுதையா மாயையிலேமனிதர்வாழ்வே. (௫௪)

மனித்தராப் பிறக்கதினா லாவதென்ன மகத்தான துலாராசிய றியவேண்மெ, செனித்தக்காற் சடமழியா திருக்கவேண்டுஞ்-செட த்திலுள்ள பொருளெல்லாவ் காணவேண்மெ, கனிட்டனாக்காயமது பெலக்கவேண்டுங் - கருவிகா னாகிகளைக் காணவேண்மெ, சினத் தொழிந்து துலாராசி யடுத்தகற்பஞ் - சிவயோக மவுருத்தி விருந்து தேறே. (௫௫)

தேறவே சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு - தெளிவாகவாதார மாறுங்கண்டு, மாறவே வாசுநிலை யொடுக்கங்கண்டு - மவுருசிவயோக த்திற் சமாதிக்கண்டு, வீறவே மெஞ்ஞான தீட்சைக்கண்டு- மேதக்கபூ ருவத்தின் பூசைக்கண்டு, ஆறவே யண்டரண்ட பிண்டங்கண்டே-யா கரா செகற்குருவை யறிந்துகாணே. (௫௬)

செகற்குருவைக் காணவழி சொல்லக்கேளு - தீமைமிகுபொய் களவு சாமி நதுரோகம், வகுக்ககொலை காமம்வஞ் சனைகள்பாவம்- வழுத்தரியவாணவங்களுற்றுப்போனாள், அகப்பேய்ப்போய்க்கினைத்த படியேயாகு - மன்றன்றோ சமாதிகனிற் கற்பங்கொண்டால், விகிர் சகுரு மெஞ்ஞான மவுருமாகு - மேலான கற்பமுண்ணக் கருவைக் கேளே, (௫௭)

கேளையாகாயமது வச்சிரமாகும் - கிருபையுடன்வல்லானாக்கற் பங்கொண்டால், ஆளையாமண்டலத்தைச் சாவுபோச்சு - தறைவரி யசட்டைதள்ளிப் பூவமாச்சு, ஏலையாசிவசத்தி தேகமாச்சு - தெ ப்போதும்வச்சிரமா யிருக்கும்பாரு, கோளேதுமவாராது நான்சொ ல்வாக்யங் - கொண்டவனே மெஞ்ஞான குணமுள்ளோனே. (௫௮)

வல்லானாக்கற்பம்.

குணமுள்ள வல்லானாக் கற்பஞ்சொல்வேன் - குருவானசத்தி யுப்புச் சிவத்தினுப்பு, மணமுள்ள பிங்கானிற் போட்டுமைந்தா-மக த்தான கன்னத்திற் பலந்தான்போடு, அணியுள்ள வைம்மலமென் காயத்தா - மப்பவொர்பஞ்சிகரண தீட்சையுப்பு, கணியுள்ளநான்கை யுமே கூட்டிமத்தி - நன்றாகவிரவினிற்றண் பனியில்வைவே (௫௯)

வைமையா விரவினிற்றண் பனியில்வைக்க-மகத்தானசெயரீரு
மாகுமாகும், கையைபாவதிற்பட்டா லற்றும்போகும் - கத்தூரி வ
ன்னம்போ விருக்கும்பாரு, செய்வையாசீசாயிற் பதணம்பண்ணிச்-
செயமான செயரீரு முறைசப்பாது, லீயையாகுருச்சுன்னம் விராக
ன்கொண்டே - யச்செயரீச்சரியெடையாக் கூட்டிக்கொள்ளே (சு௮)

வாலீலபூவை.

கொள்ளையாவிரண்டனையும் பிங்காவ்றன்னிற்- குணமாகச்சொ
ன்னபடி கொஞ்சம்போடு, நள்ளையாறவிதனிலே நிமிடமவைத்தா-
னாதாத்தவிலேகையமபோ விறுகுமபாரு, பள்ளையாமகிமைநிறை குரு
வின்பாகம் - பசமாக்கெவடுத்துகீ கேள்பூவை, வள்ளையாவாலையெனு
ம் வாமப்பெண்ணை - மனதார கிளைத்துகீ தியானிப்பாயே (சு௯)

தியானிச்சாயாகின்மெஞ் ஞானங்கே கான்றுந்- திருவுடையவாலி
ப்பெண் னெதிலோகிற்பாள், தயாபரியா மனாகெளரி சூலீரீலி- சாம்
பலியத் தரிபஞ்சாட்சரிகெளமாரி, உயர்வுறவே வல்லானாக்கற்பமெ
ற்கின்-றுன்றுபொருடருமாறு வரமீவாய்காண், கியானத்தோடிருந்
துலகிற் சிவிகத்தம்ம - கேடில்கிவானத்தமுறக் கடாட்சிப்பாயே. (1)

ஆலென்றசத்தாமது கேட்டதானு - லப்பொழுதேயினென்று
வருவாள்பாரு, ஆலென்றசத்தா னீயாடுன்பா - ளப்பரின யக
த்தியன்றன் சிடெனென்பாய், ஓலென்றேசககமிட்டி முக்யமிட்டே-
யொண்மைமுத மலர்ந்துபடுகரன் செய்காள்வாள், நாலென்றசத்தா
ருவை நாவாரத்தா - னாதாத்த கிரோமணியைப் பூசிப்பாயே (சு௧௦)

பூசிப்பாய்சமாததனில் யோகத்தாற்றப் - புதலிலேகையமோர்ப
ணவெடைகான் கொண்டால், பூசிப்பாய்லகிரியை யா னென்னசொ
ல்வேன் - மொழிபவரிகைத்துநா ளளவுப்போகை, வாசிப்பாயண்ட
ரண்ட வாசிகொண்டிட - யங்கென்றுகும்பித்தா னுயர் நறுக்குந், மா
சறவேமலசலந்தாந் திரண்டிபோரு - மைந்தனே விசுவையுந் சுட்
டெம்பாரே. (சு௧௧)

பாரையாமண்டலந் கான் கொண்டாயானுந்-பாலகனைபசிபோ
கு மதனமாகும், பாரையா வாசியோ வெடுகுகிற்போகும் - பகரிய
பனாவாயி லடைக்குமாங்கே, ஆனாயா வறுகவையுண்டியில்வெறுப
பா - மாதாராறுமன்றே சித்திபாகும், கெளையாவல்லானா வுட
ங்கொண்டால்-சீராகவறன்பெருமை செப்பக்கேனே. (சு௧௨)

கேளாய்கீ யென்னசொல்வேன் பூர்வஞான - சேகரத்தின் னே
லறைதான் நிறக்கும்பாரு, மாளாய்கீமண்டலத்துக் கொவ்வோர்சட்
டை-மைந்தனே யுரியுமந்தக் கற்பதகாலே, வாளாளீ மதனப்பா நின்
ங்கொண்டேபார் - வண்பசுவின் பாலேகான் மயங்கவேண்டாம்
கோளிறுண்ணூற் றுமசட்டை தளருமெய்யாக் - கூறுதொகை
யாயிரமா முருவங்கானே. (சுசு)

காணப்பசு-தேகத்திற் சூடுகொண்டாற் - கண்மணியேகண்டவு
டனயச்செந்தூரம், மாணச்செந் தூரமடை பணமாக்கொண்டு-
மைந்தனே செந்தேனீ லடைவாயுட்கொள், நாணிப்போஞ் சடத்தி
லுள்ள நோய்களெல்லா - நவிலரிய செய்கற்பமகிமையாலே, வீணப்
பா வலையாதே யாருஞ்சொல்லார் - வெளியாகச்சொல்லிவிட்டே னு
ண்மைதேறே. (சுசு)

தேறியந்த வல்லாணாக் குருகற்பத்தைச் - சீராகமுறையறித்து
செய்வாயானால், வீறியைத்த பயன்பயக்கும் பரத்தினுணை - மெய்ம்
மையாச் சொன்னெனையா குருவினுணை, மாறிவித்த முறையதனைச்
செய்துபார்த்தேன் - மாசற்ற குருவழியிற் பவிக்குங்காண்பாய், ஆ
றறிவாற் கைபாடுஞ் செய்பாகந்தா - னறிந்துசெயவினனுமொரு து
ல்பாராதே. (சுசு)

இன்னுமொரு செய்கிசனைச் சொல்லக்கேளு - வெழிலான க
ற்பத்தை யுண்ணுமேபாது, பன்னுகின்ற கூற்றுமெயி லாதாவோட்
டம் - படர்கடைசத்திக்கலிவை மாகாபொய்ம்மை, தன்னுமொழி
கொலைகளவு மாகாவெணவெணய் - சுண்ணாம்பு கடுகுபுளியுள்ளியாகா,
தன்னைநிகர் கொம்மைமுலை மடவார்த்தங்கட்-சையோகமதனையுரீ தள்
ளுவாயே. (சுசு)

தள்ளையாக்ஞாடுகஞ்சா ளிறைச்சிமச்சந்- தன்னுடுபுகையிலே
யுழுப்புந்தள்ளு, மெள்ளவே கடுங்கோப மதனைத்தள்ளு - விரிகடல்
சூழ் புளிவாழ்வை யொருங்கேகள்ளு, கொள்ளையா விடயவாசனையி
ற்செல்லுங் - குணமிலா மனப்பேயை யதிற்செல்லாதோர், எள்ள
ரிய வேகாந்த, திருக்கினமையை - வெருண்டோடும் பூரணத்தின
முதமுண்ணே. (சுசு)

யோகநித்திலா.

அமுதமிழி யோகமது செய்பவென்னி - லப்பனே கானீட்டிப்
படுத்துக்கொண்டு, மறைதயிலா துடக்கையை முடிமேல்வைத்து-வ

முத்துபுரணத்தொர்கழி முனையேமேலி, சமரசமாவாசியை யிழுத்துக்கொண்டு - சமர்த்தாகக்கேசரத்தின் மனதைவைத்தே, அமைதியொடு பராபரத்தைத்தரிசித்தேதா - னையனெல்லாடத்திற் தூங்குவாயே. (௭௧)

தூங்குவா யிம்முறையே தூங்குவாயேற் - துவாதசார்த்தத்தன் றோ சிறந்தேயாடும், வாங்கவென்றான் மாநிலத்தின மனிகளையா-வ னையனைத் தெரியாமன் மாண்டோர்கோடி, வாங்குதினைக்கடற்புனி யின் மனிதனென்று-மானாம விருக்கவன்றோ சொன்னேன்பாரு, ஏங் கின் றலையாம விருந்துமைந்தா - வென்றனைப்போற்கோடியுத மிருக் துதேறே. (௭௨)

பத்தியம்.

தேறவென்றற் கற்புநகைச் சேரக்கொள்ளு - தியங்காதே யி ன்னுமொரு செயதிசேரு, பாறவென்றற் பத்தியம்பத் திரமாப்ப ண்ணு-பழியில்திரி கந்திடுகிறபலாதியோமட, விதுபெறுகிறகமொண் கிராமப்புத்திரி - சிச்சாதிகையெழுளியானையோடு, காதுகிறகரை சிறு பயறோடையா - நலமாகக் கட்டியகோ ருப்புமாமே. (௭௩)

வெண்சாணாக்கற்பம்.

ஆகுமே கற்கொறுக்கைய புளிமற்றைய - வறைவரிய கற்பூர சிலையின்சுன்னம், வாநனைவண்டக்கலவின்றன்சுன்ன-மசந்தானகள் னுறாதங்கச்சுன்னம், சேகாருமொருபொழுதே யன்னக்கொண்டா ற் - நேகமது சட்டைகளளித்தி டும்பாரு, பாசுமாவெண்சாணாக் கற்பஞ்சொன்னேன் - பதாரியசித்தாகட்டுக் குருவிகாச்சே. (௭௪)

ஆச்சப்பா வின்னுமொரு கற்பஞ்சொல்வே-வண்டபடுரண்டம தை யிடித்துக்கொண்டு, கூச்சமிலா திடிந்ததிலே தண்ணிலிட்டுக்- குறைவறவேபிழிசாறுநாழிகொண்டு, ஆச்சியமோர் படி கூடவிட்டுப் பின்ன - ரடுப்பேற்றி யகனையோர் சாண்டிம, காச்சப்பா மெழுந்த பத மாகும்போது - கனிவாகக்குருசெயரீர்ப் பாகமகேனே. (௭௫)

காயாதிதற்பம்.

கேளையா வனையாற்றி மொடுததுப்பாரு - கேசரத்தின் காயாதி கற்பாமாகும், கோளொன்றும வராது குருவைப்போற்றிக் - குரு செயரீ ரொருபலந்தா னதனில்விட்டு, வானிரவிதனிற்சாமங் காய

வைக்கின்-வண்மைசேர் மெழுகுபத மாகுங்கண்டாய், தாளுறவிம்
முறையதனை முடித்தேயேகாட் - சரமகனாற நியானித்துப் பூசை
செய்யே. (என)

மேன்மூலசுத்தி.

செய்யப்பா பரபரத்தைத் தியானபூண்ட - செய்துநீ முடித்த
பின்பு செப்பக்கேளு, லீயனேருநீயாசயுகதிதேவா - னடைவாகப்
பெருவிரலிற் றடவிக்கொண்டு, உய்யையா வுண்ணுக்கிற்புரளவேற்
றியுமமென்றுவாசியைநீ குயிற்றக்கால், கைப்பாகவியன் றகபமொ
ருங்கையெல்லாம் - கழன்றுவிடின்னுமொரு சுத்திகேளே. (என)

தீய்மூலசுத்தி.

சுத்திசெய்த மூலத்தின் சுற்பஞ்சொல்வெங் - றுகளிளாக்நற்ப
மது ஞட்சாருட்சம, பத்திமையாச் செய்வவொருசெங்கற்றாழைப்-
பகரரிய சொற்றோடே குருவைச்சேர்ந்தே, அத்தைவொரு சீடையி
லேமுடிந்தகொண்டே - யடைவாகப்பிழித்தக்காவிழியுஞ்சாறு, சித்தி
தரும் குருசெய்கீர்குடவிட்டுத் - தீயெற்றி யோர்சாமமெரிந்திடையே.

எரித்திவொய் மெழுகுபத மாகுமப்போ - திறக்கவைததென்
மகளே யின் னுவநேனா, புனையற்றசுத்தசலமநனில்வார்த்துப் - புல
த்தியனே யிரவிகளிற காயவைக்கின், அரகதபோற் செம்மைநிற
மாகுமையா - வைபமதைச் சுத்திசெயு மினைப்போலுண்டோ, பரு
த்தினை முடையமலை மகளைப்பூசை - பண்ணுசெய நீர்மகிமையறை
யக்கேளே. (என)

அறையக்கே னென்றிடத்தன் புள்ளிட - வராமவிர லதினா
லே சொய்த்துச்சொண்டு, பறியுமப்பா வுண்ணுக்கிற புரளத்தேய்க்
கிற - பாழான சுபமெல்லாம் கழன்றுபோகும், முறைப்படிசெய்மு
லத்தின் சுற்பச்சாலே - முடிந்ததேற் காயசு தியாகுங்கானே, மற
ப்பிலாசடிமூலஞ் சுத்தியாக - மைக்கனே வந்திசுத்தி காட்டம்பாரே

காட்டமையா கண்ணோட்டம் பார்த்தாயான - எமமானசுமுழு
னையில் வாயிலகானும், ஆட்டமையா வய்வாயி நிறக்கும்பாரு-வமு
தகெங்கைய யங்கிற் தடைகொம்பாடிற், வாட்டமையா வருகையைத்
க் கொண்டாயானால் - வாழலங் கொண்டன கோடிகாலம், பாட்ட

மைபா பாவிட்டுச் சொல்லவில்லை - பாலகனே யுன்றனுக்குப் பா
ரித்தேனே. (அக)

பாவித்தே னின்னமொரு கருவைக்கேளு - பற்பினியினண்ட
மைபா வொஞ்சாமவைப்பூ, ஆவித்த மறிவீர்களண்டக்கூறே - டை
யிரண்டு பத்துடனே யைஞ்சுக்கட்டி, வாவித்துப்பதினைஞ்சு மெடு
த்துக்கொணி - வளமாகக் கல்லுரவி லுலக்கைநாட்டி, வவித்தே
யிருப்புககை யுரனூலையா, விடித்திடுவா யிருசாம மின்னுக்கேளே,

கேளையா வென்மகனே யறிபச்சொல்வேன் - கெவுனமென்றரசு
கெவுனக் குளிகையையா, ஆளையா வத்சனையு மாவதாக்கி - யையனே
சுத்தசலக் கன்டெலிட்டு, காளையா வலக்கையாற் கலக்கமைந்தாகண்
மணியே செளியவைப்பாய்சாமமட்டும், பாளையாபலிதமாங் கெவுன
வித்தை - பாலகனே பரிட்சைதனை யின்னுக்கேளே. (அங)

இரசக்குளிகை.

இன்னங்கேனிமறிந்து சொல்வேனையா - வெடுத்தமுறைதப்
பாது குருவின்வாக்கே, அன்னங்கேளடிமூலப்பழக்கத்தாலே - யை
யனே கல்வத்திற்புளியைப்போட்டே, இன்னங்கேள் சொன்னகுரு
செயரீர்விட்டே - யெழிலாக விருசாம மெழுகாவாட்டி, அன்னங்கே
ளண்டமதி னிதானமாக - வப்பனே கெவுனத்திற் குளிகைபாரே.()

பார்ப்பா குகையெடுத்த ரவியில்வைப்பாய் - பாலகனே பன்
னிரண்டு சாமங்காயந்தால், வேரப்பாகுகையெததுக்கையாற்றட்ட -
வெண்கலத்தின் சந்தமையா வென்னசொல்வேன், ஆரப்பாவறிவார்
க ளண்டவித்தை - பாடலா மித்தவித்தை யநேகங்கோடி, சீரப்பா
முன்சொன்ன தெளிவைக்கொணி - திறமாகத்தெயரிப்பாய் சாமங்
தானே. (அரு)

காயாதிசுன்னம்.

சாமமட்டு மிக்குருவைக் காயவைத்துச் சமந்தான கேசரத்
திற் றியைப்போட்டு, காமேஷு கறப்புலவன்னா போலேகாணுங் - கரு
க்குருவாஞ் சுன்னமதிற் பலந்தான்போட்டே, ஆமென்றபற்பபினி
முதல்வையிண்ட - மையனேயரிக்கருவி லண்டம்போகிட், டோமென்
றே யோர்கொதிதான் மொத்தத்தானா - லோகோடுகாவிருக்கவைத்
தெடுத்திடையே. (அசு)

எடுத்துப்பா ரண்டமது சிவந்துகாணு - மென்மகனேருருசெ
யரீரதனிற்போகிட், மெத்துப்பாரோர்சாமமாறவிட்டே - யுமைமெய
ன்றருகைதனிலே யண்டம்வைத்தே, அடுத்துப்பார்மெழுநெற்சந்
துமுடி - யையனேசெசுபுடத்திலடைவாப்போடு, மெத்துப்பார் ம
கத்தான புடத்தினீறு - மைத்தனே காயாதி சுன்னந்தானே. (அ௭)

தானுனகாயமலி தாதியாதி - தருவான சுன்னங்கே சரத்தின்க
ன்னம், காணு களையிலிற்றுஞ் சரக்கெல்லாந்தாங் - கட்டுமையா
விச்சுன்னக் குருவினாலே, மீனானகன்மதைப் பதனம் பண்ணு -
வேதார்த்தசுரரமே யின்னுங்கேளு, ஆனுவலம்பிகையாம் வாலைப்
பெண்ணை - யர்ச்சித்துப்பூசித்துத் தெரிசிப்பாயே. (அ௮)

தெரிசிப்பாய்தேனமுதஞ் செரியுராதைத் - தேவர்முனிவரர்
துதிசெய் தேர்துமாலை, அருச்சிப்பா யண்டசராசரத்தின் சுன்ன -
மாச்சுனையானினுமொரு கருவைக்கேளு, பரிசிப்பாய் பராபரத்தி
ன் முப்பூச்சுன்னம் - பரிவானசுன்னங்காயாதிசுன்னம், முரிசிப்பாய்
முச்சுன்னம் பால்தாங்கொண்டு - முன்சொன்ன முதண்ட தயிலங்
கேளே. (அ௯)

கருத்தயிலம்.

கேளே லையஞ்சுவைப்புத் திங்களொன்று - கேசரத்தின் பச்
சோத்தி பச்சைப்பாம்பு, ஆளேரீ னெண்டோடு பச்சைநாபி-யன்பா
கவாந்தைக்கண் கோட்டான்பிச்சு, தேளேரீ தேவாங்குக் கண்ணும்
பிச்சு - தேசியுடையிரத்தமப்பா பிச்சுமாகும், மாளேரீமட்டவளை
ப்பிச்சுக்கண்ணு - மகத்தானதேனாயையா பச்சையாமே. (௧௦)

ஆமையா செய்யாணு மெய்யார்வித்தை - யருநட்டுவக்காலிகு
ழி வேழதேரோ, டேமையாவீப்புலிக் கருநாய்மண்டை - பிம்பப்புஞ்
செய் வாலாணு யுடம்பிச்சிச்சு, தாமையாகரும்பூனைக்கண்ணிடுளடு -
கருவான னெண்டோடு கபாலவோடு, லேமையாவுழிமறித்தான்பிச்
சுக்கண்ணும் - வேதார்த்தவிச்சுவின்பிச்சுமாமே. (௧௧)

ஆமொன்ற செத்தேனாங் கருத்தேளமை - லையசெங்குளவிக
ருங் குளவியோடு, கேமேவு கருங்குளவின்குண்டோடு - தெளி
வான சுழல்வண்டு கருவண்டோடு, மாமேவு புனுகோடுபின்னையிச்சு
சி-மகத்தான நாகத்தின் விடம்பிச்சோடே, ஏமொன்ற விந்திரகோ
பத்தோடைய - வேறதொகை முப்பத்திரண்டாமன்றே. (௧௨)

ஆமேகான் சுந்தரமே யின்னுக்கேளு - வைபவனே யு
ரை நூழியப்பா, மாமேவு மதனப்பூ மத்தம்வித்து - மகத்தான மரு
ப்பியானை வணங்கிவரும், காமேவுகாஞ்சொறியின்வேருங்கட்டிக்-
கண்மணியோஞ்சாவின் வித்துங்கட்டி, வேமேதான் வெண்குன்றி
க் கருங்குன்றிக்கு - விளங்கியவோர்பருப்பாகு யின்னுக்கேளே. ( )

கோனைய சாதிக்காய் சாதிபத்திரி - கேடிலி லவங்கப்பூ லவங்க
ப்பட்டை, கோளமுசுக்கத்தாரி மஞ்சள்பாருங் - கூறரியமுறைபப்
பா பதினாஞ்சாகும், ஏலவே யிவையனைத்தும் ரவிரிபகாயி - னென்
மகனே மெத்தகன் நிணிமேற்கேளு, கோனைய வலியகல்லுரலிற்
போட்டுக் - குற்றவா யிருப்புலக்கை யதனாற்றானே. (கச)

தானென்ற விருப்புலக்கை கொண்டுமுற்றச் - சாற்றரியகுரு
செயரீ ரதணிலிட்டுக், காணான வைம்முலங் கூட்ச்சேர்த்துக்-கனி
வாக விஞ்சளியைப் பண்பாய்ச்சேரு, தேனான சஞ்சரியாய்க் கருவா
ய்க்குற்று - தேற்றமிவேண்டுமென்று தாயைப்போற்றிக், கோனா
ன பிசின்போலே வரும்பாரண்பாப் - பேய்மகனே யலையாதே யின்
னுக்கேளே. (கரு)

இன்னுமையா சொல்லுகிறேன் கனிவாக்கேளு - வியம்பரியசா
லமெண்ணூற் றுமுகோவை, அன்னமையா விவைக்கெல்லாஞ் சித்
துவித்தை - யாடலா மித்தயிலத் தநேகம்வித்தை, கன்னமையாகவி
யுதத்துச் சித்துவித்தை - கண்பூடிவிழிக்குமுன்னே யநேகம்வித்
தை, இன்னும்வெகு வித்தையையாலினோதவித்தை - பென்னசொ
ல்வே னட்டகன்ம வித்தையாமே. (கக)

ஆமேதா னறுபத்துநான்குசித்து - மாடலா மித்தயிலத்தாலே
பாரு, சாமேமுன்சொன்னவைஞ் சாதிக்கன் - சாற்றரியதயிலத்தி
ற் பிசிறிப்போட்டு, வாமேவு கமபதினாற் சுழற்றுலையரீ-மகத்தான
பிசின்னெனார் தயிலமாரு, கோமேவு குழிவெட்டிக் கலசம்வைத்
துக்-குழித்தயில மிறக்கியாய் குணமாத்தானே. (கங)

தானென்றவொருமுழுமக் குழிதான்வெட்டித் - தனாமெபெ
று புதுக்கலசம் புதைத்திடாய்ரீ, பாணென்ற கருத்தயிலப் பாண்டந்
தன்னைப் - பாலகனே கலசத்தின் மேலேவைப்பாய், ஆனென்ற பா
ண்டத்துக் துவாரமிட்டே - பாணியி லிட்டவொருமுட்டைகொண்
டே, ஏனென்று ரீபெயிப்பாய் முட்டையாலே - பிறங்குமையா கல
சத்திற் தயிலத்தானே. (கஅ)

இறங்குகின்ற தயிலத்தை பெடுத்துப்பாரு - வென்னசொல்
வேனதினுடைய வன்னமையா, கறங்குகின்ற வன்னந்தான்கற்பப்
தாருங் - கண்மணியேசீசாவிற்பதனம்பண்ணு, நிறம்புகின்றசவ்வா
துபுனுருவாச-நிகழ்த்தரியகத்தூரிமூன்றின்வாசம், பிறங்குகின்றவா
சமதைப்புக்கட்டிபும்-பேசரியவாலையை பூசைபண்ணே. (௯௯)

பண்ணைய வெண்ணூறு சாலவித்தை - பவிதமையாவித்தனை
யுக் தொட்டேயாடாய், அண்ணையாவாழ்ரண்டு நூறுசால - மைய
னே யித்தயிலங்கொண்டேனென்று, மண்ணையா யிரவிலக்கப்பெருநூ
ல்பிட - மகத்தான வித்தவிலக் தொட்டேயாடு, விண்ணையா விநோத
வகையிருநூறுமால் - விவேகமூள்ளபாலகனே யாவொயே. (௧௦)

ஆடுவா ரகத்தியன்றான் சொன்னவாக்ய - மையனே யித்தயில
ப்பெருமைதன்னைப், பாடுவார் பதினெண்பேர் நூல்கடோறும் - பா
லகனே யித்தயிலங் கொண்டுசாடு, சாடுவாய் சகலசித்தர் நூல்கட்டுக
ல்லாஞ் - சற்குருவா மிந்நூலைந் நூறுமால், பின்பு வெண்ணூறுமிந்
நூலெவ்வா - விந்நூன்மூன்றாங்காண்டம் பூர்ணமன்றே. (௧௧)

மூன்றாங்காண்டம்

முற்றிற்று.

உ
கணபதி துணை.

அகத்தியமுனிவர் அருளிச்செய்த பரிபாஷைத்திரட்டு.

நாலாங்காண்டம்.

காப்பு.

பூரணமாம்பரிபாடை நாலாங்காண்டம் - புத்தூபரிய பனிமலை நற்றவஞ்செய்தின்ற, வாரணவுகொம்மைமுலை மங்கையெற்கு-வழுத்தினுள்புடனே யானுமதி, காரணமாங்கருக்களெல்லாக் கண்டு தேறிக்-கருக்குருவிந் தூற்கவிவைந் தூறுமைய, சீரணமாப்பேரகாமற் சித்தர்கட்குச் - செப்பினே னிதற்குச்செவ்வேள்காப்பாமே.()

செயமாகச்சொல்லிவைத்தே னிரண்டாங்காண்டஞ் - சீராகமுப்பூனின் கருவுங்காணும், வயமாகமறைத்தகருந் குருவுந்தோன்றும்-வசனித்தேனைஞ்சாங்காண்டம்மறைப்பாச், சுயமாகவுதகமலிதப்பேயாகுந் - துகளறுசீர்த்திசைவிதி பைஞ்சாங்காண்டம், நயமானசரக்கினது குணக்கடெல்லா-நானறிந்தபடிசொன்னே னமரத்தானே.

தானென்றகைபாகஞ் செய்பாகந்தான் - நப்பிதங்களில்லாமலைஞ்சாங்காண்டம், வானென்றபூவெடுக்குந் திசைமார்க்கம்-வகைதெரியாமுடநுக்குத் தெரியச்சொன்னேன், தேனதனைப் பொழிந்தாப்போற் கருக்களெல்லாந் - திறமானமுக்கருவா மண்டக்கூறே, யானென்றகைகாட்டு மைஞ்சாங்காண்ட - மாதவிதைச்சோதியிலையடங்குவாயே.

நாதவிந்து அண்டபிண்டம்.

வாரானவகாரமது விந்துவாச்சு - வகையானவகாரமது நாசு
மாச்சு, பேரானவகாரமது பிண்டமாச்சு - பேரொளியாமடராபர
த்தி லெடுத்தகூறு, உளரானசீயசெந்து பரத்தின்கூறு, வுதித்துணை
றநாதவிந்து சத்திகூறு - ஆரானபிண்டவித் தண்டக்கூறு, வாச்சுது
பார்முன்றாலே யைந்நாறுச்சே. (ச)

ஆச்சுதுபாரகாரமுதா ரம்மிரண்டு - மறைவரிய வொகாரமொ
டுமுன்றேமுலம், பேச்சுதுபார் பேசாத் முலமாச்சு - நிபரான ஆ
மைபென்ற வுநிநுமாச்சு, காச்சுதுபார் கநாகுருவாபிண்டமாச்சு -
கருவுக்கு ளமுதமென்ற சலந்தானாச்சு, வாய்ச்சுதுபா ரமுமென்ற
பனிரோச்சு - மகத்தானசுந்தரல மகற்குப்பேரோ. (ரு)

அகிகுலரசமது நான் விந்துவாச்சு - தறைவரிய நாதங்காறலை
யுமாச்சு, பதியான வதுவதுவாமி விந்துமாச்சு - பாம்பொருளேயில்
தைபா வமுதகெங்கை, அதுவானவிதுவதுவாக் தேசிகீரு-மதிதுதி
த்தவமுரியது சுந்ததீர்த்தம், அதுவான பதியதுதான் சோதியாதி-
யதையறிய வேண்டினைந்தான் காண்டம்பாரோ. (சு)

பாரோதுசீரோது பகிதானேது - பருதியென்ற ரவிபதியுங்குடு
நாளிற், சீரோதுதீரானே துருவமேது - செய்தாவப் பயனதினாற்
சென்மக்கூறு, ஆரோதுவரமேது சுகர்தமேதா - ஸ்விவசியகருவிநி
னாற் வளபபகூறு, காரோதோவேரோது புனிகானையா கடைகெடு
த்த திருவாணியாணியாமே. (எ)

ஐம்முலம்-ஐங்காயம்.

ஆணியென்றானியது வானைகொண்டெ - யறுக்கலாபதின்
கசிலை மனதினாலெ, ஏணியென்றலெணியில் தேதேறபப-வெழிற
ருருவங் கருந்தாரோ துருவங்கண்டு, பாணியென்றற்பாணியினுலான
றிககொண்டு - பராபரமா மைம்முல மைஞ்சகாயம், வேணியென்ற
லெவணியன்றோதுவகவெணி - வேதாந்தமதனிவியோயாடுவாரோ. ()

ஆவிவாயமுனையென்ற வமுததீர்த்த - மண்டலத்திலசண்டம
து சுத்ததீர்த்தம், பாடுவார்சலமதனிற் கவகையாடிப் - பாபுசைகுரு
பூசைசெய்கேநிற்பார், நாடுவார்நாதாந்த சத்திகொண்டு - லெலபனி
நீளாயன்றோ செனியவைப்பார், தேடுவாசிலையதை யறிவினாலே-
டுளியானவுப்பெடுத்து முப்பூவாக்கே. (ஊ)

கல்லுப்பு.

மும்பூவாமுப்பதனிற் றப்போவில்கை - முக்கருவாமக்கருவைக் கண்டுதேறு, சப்பானசப்பதுவுங் கசிவுபோக்கிச் - சாரணைக்குட் கெவுனமதாக் குப்பிக்கேற்றி, அப்பான கொப்பதுபொன் மணிக ளாக்கி - யம்புசரத்தொடுத்தாற்போ னுணியேற்றி, ஒப்பானகப்ப னாகொண் டடுப்பிலேற்றி - யோர்பத்துச்சாரவத்தி யுப்பதாச்சே.

துச்சதேவாகாச வுப்பதாச்ச - தறிவாலேயவனாவெல்ல யாரா லாகும், தோச்சதேகொடுத்ததவம் படுத்துப்போச்சு-தூரியமென்ற வருவமது தரும்பதாச்சு, துச்சதேதரும்பதுவுத்தாணதாச்சு-தொ டுத்தசர மண்டலந்தா னேறலாச்சு, காச்சதேகருவாடியுருவுமாகி- காய்நனியாயுற்பவித்த கல்லுப்பாச்சே. (10க)

கல்லானகல்லதவும் வெல்லமாட்டார் - கருவான வருவதுவுஞ் சொல்லமாட்டார், வில்லானவில்துவே தொடுக்கமாட்டார்-விற்பி டிக்குஞ் சாயலதைக் காட்டமாட்டார், இல்லானவில்தவ நல்லவி டே - யில்லமென்றசொல்லதவே நிறுத்தமாட்டார், அல்லானபுல்ல துவே யண்டீரா - மப்பூவிலப்பனிகீரடைவுகேளே. (10உ)

அடைவான வடைவதுவா மண்டந்தானு - மதிலிருந்து விந்து வைரீ யெடுத்துக்கொண்டு, கடையானசத்துருவா மந்தீரோடு-கருவா னவோட்டினுடைச் சவ்வுபோக்கி, நடையானநாதமதைக் கூடச்சே ர்த்து - நாட்டுவாய்தல்லுரவி னுட்டக்கேளு, அடைவானவச்சிரமா முலக்கைகொண்டே-யண்டத்தின் மேலோட்டை வலுக்கக்குத்தே.

குத்துவா யிருப்புலக்கை யானைக்கொண்டு - குமுறவே யிடித் ததனைத் தூளதாக்கி, அத்துவாய் மாச்சேரக் குத்துக்குத்தே - யதி னுடைய விரமெல்லாம் போகக்குத்து, தத்துவாய் தங்கமென்ற மா வெடுத்துத் - தாயானமேயஸ்வரிபைப் பூசைபண்ணு, வத்துவாமா தாவே நாதருபி - மாதேயியென்றெண்ணி வாழ்த்துவாயே. (10ச)

எண்ணவேபூருவத்தி அமுதவாழ்வே - யெங்கள் குலம் விளங்க வந்த மங்கைப்பெண்ணே, கண்ணவேசொருபவண்ட வருப்ப்பெ ண்ணே- கருவதனிலுருவுதித்த கன்னிப்பெண்ணே, அண்ணவே ய முதத்தில் வாழும்பெண்ணே - யண்டத்திற்குடியிருக்கு மாதிப்பெ ண்ணே, சொன்னமொழிதவறாத சொந்தப்பெண்ணே - சொற்பெ ரிய வகத்தியன்றன் வாழ்வேயம்மே. (10ரு)

வாழுவேவேண்டுமென்று லையலிந்த - மாவதனிற்பணவெடை
தா னெடுத்துக்கொண்டே, ஆழுவேயாதலிற் சமுதந்தன்னி - லைய
னையிக்கருவை யடைவாப்போடு, காழுவேசலம்போலே யிருந்தவி
ந்து - கன்னியாநாதலிந்து கலந்ததானு, சாழுவேசலகிதியாஞ் சமு
த்ர தீர்த்தஞ் - சங்கையிலாப் பாலமுதத் தெளிவதாச்சே. (யசு)

சுத்தசலம்.

தெளிவானபாலமுதம் பனிரீராச்சு - செவிட்டாதசுத்தசல மி
துவேயாச்சு, அனியானவாறுச்சு பாலாறுச்சு - தாயிரத்தெட்டண்ட
மட்டும் பாயலாச்சு, குளியானதெளிவாச்சு தறியுமாச்சு - கோடா
னகோடிசுத்தா தீதமாச்சு, வளியானவளியாச்சு பாரையாச்சு - மகந்
தானதேசிரீ றென்றும்பேரே. (யௌ)

தேசிரீர்-ஊசிரீர்.

பேரானகேசிரீர் குருவைக்கொண்டு - பேரூர்த்தெளியவைத்த
வூசிரீர்தான், ஊரானவூசிரீர் மூன்றஞ்சுத்தி - யுடன்சேர்ந்த காசிரீர்
குருவைக்கேளு, காரானகருவதுதான காசிரீரே - காசியென்ற சலநி
தியாம் யமுனைதீர்த்தம், தூரானதுங்கபத்திரி விருத்தகங்கை-தருவ
மென்றசரஸ்வதியின் றீர்த்தமாமே. (யஅ)

தீர்த்தமாமுயர்துங்கவேணிவாணி - திரமானகம்மதையாந்து
யகன்னி, ஆர்த்தமாம்பற்பகதி யென்றும்பேர்மற் - நறைவரியகும
ரியென்றுமிதற்குப்பேர்சீர், * சார்த்தவெண் சங்ககதியென்றும்பே
ராஞ் - சாற்றுசரவணப்பொய்கையென்றும்பேராம், ஆர்த்தமாமு
மூன்றுங்கூட்டினக்கா - லமுதமெனுஞ்சலந்திரீர்ச் சத்தியாச்சே. ()

ஆச்சுதுபா ரமுதமென்ற வமுரிதன்னு - லடைவாக முன்சொ
ன்ன பாவைதோன்றும், பாச்சுதுபார்சலகிதியாக் கங்கையாலே-பா
லமுதமென்றவொரு பனிரீராலே, காச்சுதுபார் கனகமென்றகையி
னாலே - கலக்கியேவடித்தியெவாய் கங்கையைத்தான், ஏச்சுதுபாரே
ச்சலமுத் தெளிந்துபோகு-மினத்தோடேயினமதுசேர்த்தேகமாமே.

ஏகமென்ற வேகமென்ன தேகந்தேக - மெடுத்ததொரு துறை
க்கெல்லா மிதுவேயன்னம், பாசுமென்றபாகமென்ன கைபாகந்தான்-
பாலமுதம்வடித்துரீ பசுதீர்த்தக்கால், காகமென்றகாகமென்ன விது

* சார்த்தவென்பது - சார்த்தவென விகாரப்பட்டது.

வேயன்னம் - கருவுதித்கமதுச்சன்னங்காட்டொணாதே, மாகமென்
றமாகமென்னமதினிலே-வண்மைபாவறிகுருவமைட்டினேனே.

மாட்டினேன் புலத்தியனே யின்னுங்கேளு - மறைக்கவில்லை
பொளிகனில்லை மறைப்போவில்லை, காட்டினேன்குருபாகமைஞ்சா
ங்காண்டம் - கைபாகஞ்செய்பாகம் கருவிற்பாகம், பூட்டினேன் பூச்
சரங்கு டொட்டொற்போலே-புத்தியுட னினாலுன்பொருளைக்காண்
பாய், பாட்டினேன்பலகலை னின்றுலுக்குட் - பராசத்திநவருளா
ற் பகர்ந்திட்டேனே. (உஉ)

ஸங்காயம்.

பகர்ந்திட்டேனாசவிந்திரண்டிங்குடி - பரிவானவண்டவிற்பழ
ச்சாறாகும், அவிதேட்டவிரண்டிங்குடி முடிதானையா - வகிற்பிறத்
தமுடிவிதேபழச்சாறாகும், தகர்ந்திட்டவைங்காய மைந்துங்குடிச்-
சமைந்ததேசுவரமுல மைந்துமாச்சு, வகிந்திட்ட வொன்றதிலே
பைந்துமச்சு-மகச்சானைகளிவாச்சுதொன்றாப்போச்சே. (உ௩)

ஒன்றாவொன்றன்றே விரண்டதாச்சு - நோகோகோ வரு
வாச்சு குருவுமாச்சு, முன்றனை மூன்றன்றே முடிதானாச்சு-மொ
ழிவரியாயாச்சு பழமுமாச்சு, நன்றனன்றன்றே காலதாச்சு-நல
மானகிடைப்பூடு மிதிலையாச்சு, தன்றன வாயிரமாமைந்துமாச்சு-
ததிற்பிறத்தெப்பூடு பூவுமாச்சே. (உ௪)

நிறைப்பூடு.

பூவானபூவதுவெவொடி தானன்று - பூதலத்தெல்லாருமுண்டிபூத்
தானன்று, மூவானமூன்றதுவு டொன்றாச்சோத்தான் - முப்பூகப்பி
றத்தூமுடா வென்றிப்பூத்தான், அவானவிதற்குப்பே ரிததானையா-
வாரறிவாநிறைப்பூண்டையவனரிதில் மாவானாரத்தானா தமுந்
தன்னை-வகைதொறிலுநலமாச்சொல்லாதிகேனே. (உ௫)

இராசக்கட்டு.

தோயாவான்பாப்புக்தியாரீ - கெவுனமென்றரசுக்குளிகை
கெவுனகன்று, ஆனையாதின்கொன்னவைஞ்சாக்காண்ட - மகின்றுடி
த்தமாறிக் கக்சுமாளாமன், மானையாமாக்கினாத்த திராவக்துரன் -

மகத்தானவெடியுப்பை யதனிற்போட்டு, பாணையாகெவுளமென்ற
கெவுளவித்தை - பரிபாடைபகர்தரீ யின்னுங்கேளே. (உசு)

இன்னங்கேளிமறித்த சொல்வேணையா - வெடுத்தமுறைதப்
பாது குருவின்வாக்யம், அன்னங்கேள் வெடியுப்புப் பாரையுப்பா-
மைத்ததினான் முப்பூவுமுடிந்துபோச்சு, இன்னங்கேண் முன்சொன்
னகுருவைரீதா - னினிதாகச்சொல்லிவிட்டே னைந்திலேகாண், வன்
னங்கேள் வெடியுப்பை யதனிற்போட்டே - வளமாகத்தியெரிப்பா
ய் சாமந்தானே. (உஎ)

சாமந்தா நெரித்தக்காற் கட்டிப்போகுஞ் - சாற்றரிய மாக்கெ
வுள குளிகைதானும், வாமந்தான் வத்துவைத்துப் பூசிப்பாய்-வங்
கம்மோற் கட்டியிகச்சிவந்துகாணும், நாமந்தான் சொல்லிவிட்டே
னெளிக்கவில்லை - நலமானவெடியுப்பே சிவவுப்பாகும், பாகமாச்
சொல்லாமன் மறைத்தாரசித்தர் - பரமானகணைசன்றுண் மகிமை
கேளே. (உஅ)

கேண்புலா தாரவிநாயகன்றனெண்மைக் - கேசரமாய்ப்பூரணத்
தைக் கூறவன்பா, நீண்மறுவினின்மலமா நிறைந்தசோதி-நிகரில்லா
வைங்கோணங் கணைசன்விடு, வாண்மிக்க வோர்வட்டமைங்கோண
ந்தான் - வல்லபைமா திருக்குமோங் காரவிடு, கோண்மிகையற் றொ
ளிநுமொரு திரிகோணத்திற் - குறே உறே இறேவென வட்சாத்
தைமாரே. (உசு)

மாறவேயெழுத்தனைச் சொல்லக்கேளு - மகத்தான வைங்
கோண மைஞ்சுங்கேளு, ஏறுவாய்சந்தாமே ஓவ்ரீங்கென்றே - யே
றி ப்ரீங் கிறீங் அறிங்கென் னான்றுவாய், ஆறுவா யைங்கோண வ
டிதன்முல - மாரறிப்போகிற ரவனிமீதே, கீறுவாய்க்கணபதியின்
சக்கரத்தைக் - கேசரத்தின்முலமதை யடைத்திடாயே. (உஃ)

அடைத்திடுவா யட்சரங்கள் பிசகாமற்று - னடைவாகத்துப்
திபாகித்தே, எடுத்துமெல்ல விலட்சமுரு செபித்தாயாகி - லென்
னசொல்வேன் கணபதிதான் பிரகாசிப்பான், மடைத்தணமாத் திரி
யாதேசொல்லக்கேளு - மகத்தானவல்லபையும் பிரகாசிப்பான், கொ
டுத்திடுவாள் வல்லபை கேட்டவெல்லா - வரங்கையுமாதவினற்
பூசிப்பாயே. (உஃ)

பூசுமூலதார * சுழுவையொட்டிப் புகழாக்கும்பித்தான்மவுக
ஞ்சித்தி, வாசியையங் கென்றுநீ தம்பித்தக்கால்-வாழலாக்கோடியுச
ம் வாதஞ்சித்தி, பூசைசெயினைங்கோணஞ் சித்தியாகும் - புகலிய
முதற்சேவை தெயிர்னுகொண்டே, கூசாமற்கும்பித்துத் தம்பித்தக்
காற்-கோடானகோடியுச மிருக்கலாமே (௩௨)

ஆகுமேயோகமது பார்த்துரளி - லாகாரசக்கரத்தி னறையை
க்கீறி, ஒருமே யோங்கார திரிகோணத்தி - லொருமித்துப் பிசுகொ
ன்றும் வாராதூன்று, காகுமே கற்பூர தீபசோதி - கடாட்சிப்பாள்
சக்கரத்தைப் பூசிப்பாய்நீ, வாகுமேவாசியைநீ யிழுந்துவாங்கி- மக
த்தான மனக்கண்ணு லொட்டிப்பாயே. (௩௩)

பாரேநீ கேசரத்தின் சோதிகாணும்-பருதியுடன் தெரிசித்தே
யப்பாற்பாரு, ஒரேநீ சண்பதியின் மூளஞ்சொன்னே - னொருமையு
டன் புலத்தியனே யறிந்துபாரு, வாரேநீ பரப்பிரம சொரூபமூலம்-
வரிசைபெற நாதர்கடம் மகமையாளே, பாரேநீ பதினெண்பேர் சித்
தர்மெய்க்கப் - பாடுமிக்காண்டத்தினது மகமைதானே. (௩௪)

சுவாதிட்டானம்.

மகமைபெறு பரிபாடை ஸைந்தாங்காண்ட - வண்டொருளைப்
பேரறிவா ஸிறித்துதேறே, மகமைமிது குண்டலியின மூலங்கேளு-
மாசிலசுவாதிட்டானக் குறிமைப்பாரு, நகலிலுயர் நாதகோண மிரு
கோணந்தா - நமமானமுக்கோண மொன்றைவட்டம், ககைமைபெ
று நகாரத்தின் மேலேபோடு - சாற்றுநங் மஹ்ரீகாஷித் மறிங்கென்
றுங்கே (௩௫)

ஆரவே நாதகோண மடைவாப்போகிட் - டக்கோணந்தச்சா
ங்கடம்மில்லைய, பூரணமா விரிண்டட் சரத்தைப்போடு-புழம்பெரி
யவ்வுதவிலே யங்கென்னானது, நீதொன்றகிர்க்குண நதை நிராமயந
தை - நேயமா யோகத்திற் பூசிப்பாய்நீ, வாதொன்ற வாசியைநீ யிழு
த்துவாங்கி - வடகலையிற்பாத்துமெல்கச்சாதிப்பாயே. (௩௬)

சாதியாம வாசியைநீ வரவழைத்துச் - சதகோடி யுமளவும்
யோகம்பாரு, ஏதிலரோ ஷுவைவெல்லார சித்தாவெல்லா - மொன்மக
னே சுத்தரமே யின்னங்கேளு, ஆதியிலே தீபனாபாதித்தே-யடை
வாக விஸ்தசுமநு செபித்தாயேலப், போதுதின் கண்ணொதிரே சாற
றவெண்ணாப் - புழம்பெரியசோதியது காணுந்தானே. (௩௭)

* சுழுவை என்ப திடைக்குறை.

மணிபூரகம்.

தானேதா னுற்கோண மன்றேசித்தி - தகைபெறுநா லெழுத்
துகளு மடைவாச்சித்தி, சேனேதான் பரப்பிரம மவுகஞ்சித்தி-செ
யமாகச் சடவ்வதியும் பிரமன்றானும், மானேதான் கேட்டவெல்லா
யீவார்பாரு - மகத்தான பூரகத்தின் வண்மைகேளு, வானேதான்பூர
கத்தின் மூலமையா - வண்மையதா வனாகடுவே கிறக்கேளே. ( )

கேவாய் முக்கோணவேசெற்றங் - கேடிலுயர்மகாரமோடுகா
ரங்கானும், பிறுவாய் ஒங்காரம் ஸ்ரீகாரந்தாம-பிறிவாகச்சுந்தரமே
பிரித்துப்போடு, ஊறிலாதியோகத்தி விறங்கும்போதே - யொட்டு
வாய் சக்கரத்தை யொட்டிப்பாரு, மாவா பட்சரங்க டமையறிந்
தே - மகத்தான சக்கரத்தி வரிவாயே (௩௯)

சக்கரத்தி வரிவாய் சக்திபிஞ் - சாதுவாய்த் தவறாமற்சார்
ந்துகேளு, அக்கரத்தி லாடுமட் சாதனைநாட்டே - யளவிறக வித்
தையடா யாகாஞ்சொல்லார், ஈக்கரத்தி லாடுகின்ற மால்புமாத-
வேதாந பூரணத்தில விளக்கங்காணும், சக்கரத்திலாடுகின்ற வாசி
பிடஞ் - சறகுருவின் கட்டாத்தாற சோதிப்பாயே. (௪௦)

சோதித்தாற் தெரியுடா மவுகபிடஞ் - சொல்லரியபூரணந்தா
ன் சொல்லப்போமோ, வாதித்தான் மவுகமா வாசிகொண்டு-மாட்ட
லா மிடைகலையின் வாசித்தம்பம், ஆதித்த னுதியடா வங்கென்னான்
றி-பரகரா வாசியை யீழ்நதுவாங்கு, சோதித்துக்கும்பித்தோர் சி
லையாநிலு - சொல்கரிய சூரியன்போற் காணுவாயே. (௪௧)

காணுமையா ரங்கேடி மதியங்காணுங் - காணரிய வதிசயங்
கள் காணும்பாரு, மாணெழிந்தா விலகருமியோ டம்பொற்பிடம்-
வழுத்தரிய மாப்பெரிய மனக்கண்ணோ, காணரியவவர்கடரி சனத்
தைக்கண்டாற் - சமுதாபதினாவய காவதித, வேணுமென்றியோ
கமகை யாதாஞ்செய்வா - வேணவா ள்றவானே யோகிமாதே. ( )

யோகிக்கையாகுமன்றிமற்றேரர்க்கா - துவகத்தெரர்க்காதாதி
சலாச்சொன்னேன், போகிக்குமாகா துன்னி னாகும்-புகழ்பெரிய ம
வுனிக்கு மகத்தாஞ்சித்தி, யோகிக்கே யாகுபூரணத்தின் மூலம்
போகத்தைப் பூரித்துத் தரிசிப்பாரீ, ஆருமோமற்றவாக்ககதமார்
க்க மிககை யாகுகெய்வை தெய்வவாயே. (௪௩)

காணவே தீபது பாதிதந்தே - கண்மணியே யிடைச்சமுரு செ
பிததாயாகிள், விணுப்போகாதே பிராசியோர்க்கு - விண்டுதிருமா
துபிரசன்னமாவார், கோணலிலாத்தொட்டருறையென்பதென்னே-
கறுதுலா ராசியினோர்க் கெய்துஞ்சித்தி, ஆணுப்பிறந்தாலுமமை
ப்புவேண்டு - மகாகதத்தின் மூலமதை யறையககளே. (சச)

அநாகதம்.

அறையக்கே ளாகதத்தின் மூலஞ்சொல்வே - ஞாறிவாரறு
கோண மாறுதாரம், அறையவிய வறகோண முன்னேபோகிட்-டப்
பனே முக்கோணம் பரிவாப்போடு, நறுவியவோர் நடுமூலத்தகாரம்
போடு-நெவிலுயர் சிகரமோ கெரம்போடு, மறுவற்றவடபக்கம்
காரம்போடு - மகத்தானவகாரமொடு கிளியுங்கூட்டே. (சரு)

கூட்டுவா யோகசிவ மவுகங்காணும் - கூறிய நாதவிந்த கெவு
னயோகம், கூட்டுவா யுருக்கசிவ யோகவாசி - நவிலுருத்ர பிசத்தி
னுணக்கங்காணும், கூட்டுவா ளுஞ்சொழுத்துமுன்னேபோகிட்-டாக
ராவாகியவீ சிங்கென்றுன்று, பூட்டுவாய் கும்பித்துச் செபித்தா
யானா - புழாான வாசியது நிலைக்கும்பாரே. (சசு)

நிலைக்குமதுகடுவணையிற்சிகாரபீட - நிற்குணத்தின்வாயிலதுமு
டும்பாரு, உலைக்குபிஃ தொன்பதாம் வாயின்முடு - மோர்வாயின் மு
டாதே யுலாக்கக்கேளு, அலைக்குமப்பா வநாகதத்தி னபானவாயு-
வந்திற்றுக்குமோர்வாயி லார்தாங்காண்பார், நிலைக்குமையா ஞானக்
கணதனைக்கொண்டு-நிலைத்துரீபார்த்தக்காற் றெரியும்பாரே. (சன)

பாராய்நீ நாதர்கட மாயையாயை- பகருவாொன்றனாயிரத்தை
ப்பாரு, நேராகக்காவிடபு ராணஞ்சொன்னே-னிதழ்த்திடற்கரியவோ
னாஞ்சாங்காண்டம், சேராய்நீ யோர்வாயில் கண்டேசொன்னேன்-
றிகழொன்ப தறகுமேற் பத்தாம்வாயில், ஓராய்நீ கொங்கணுங்
கடைக்காண்டத்தி - லொளிக்காமற் சொல்லிவிட்டா ரறியலாமே.

விசுத்தி.

அறிவலா மகாகதத்தின் மூலமாச்ச - தப்பாலே சொல்லுகிறே
ன் விசுத்தியீடு, அறிவலா மறுகோண மடைவாக்கீறி - பவ்வனாயி
ளகாரமொடு வகாரம்போடு, மறுவிலோங்காரம் நிகாரம்போடு-மக
த்தான சிவாயம வென்றேறேடேது, நெறியாகப்பட்டுமுத்து முன்
னேபோடு - சீகரிளாமகேச்சுறன்றனேர்மைகளே. (சசு)

நேர்மைகே ணின்மலமா சின்றசோதி - நிகழ்த்தரிய மயேச்ச
சன்ற னிறத்தின்மேலாஞ், சீர்மைமலிதேவதைக லைத்துமாகுங்-தெ
ளிவாக வங்கென்று செபித்தேபைய, நேர்மைபா வாசியைநீ யிழுத்
துவாங்கி-நிலைத்திருத்த கும்பித்த மவுநமாயின், ஆர்மைபாமைந்தக்
குண் மூலசித்தி - யாதார மவுநசித்தி காணும்பாரே. (௧௦)

பஞ்சபட்சி.

ஆகாரவாயிவது கண்டாயான - லன்றன்றே பஞ்சபட்சி யொ
டுக்கங்காணும், வேதார வாயிலகடந் தப்பாற்சென்றால்-வெளியான
பரவெளியாம் விசத்தியிடு, ஆதார வாயிவது வாயுபிட- மங்கென்று
தானெழும்பு யிறுக்கிக்கொள்ளு, சாதார வாயிலென்றே யதற்குநா
மஞ் - சச்சிதா நந்தவெளி யொடுக்கமாமே. (௧௧)

ஒடுக்கமாம் வாசிதனை யிழுத்தேதாந்தத் - துங்க்கோடி யோகத்
தி விருந்துதேறின், அடுக்குவைய வாசியப்பொழுதேசித்தி - யாதா
ரயோகசித்தி மவுநஞ்சித்தி, கெடுக்கரிய கெவுனசித்தி ஞானசித்தி-
கேசரத்தின் குளிகைசித்தி வாதஞ்சித்தி, வறிப்படலில் வாதபித்த
வையஞ்சித்தி - வாழலா மெனைப்போனீ வாழலாமே. (௧௨)

ஆரவே செந்ரீதண் பனிநீருண்டா- லடைவாகவேறலாம்போ
கமார்க்கம், நேரவே தூபதீபாதியிந்தே - நேயமாப்பூசித்கான் முத்
தியுண்டாம், சரியமயேச்சுரனம் பிகைமாதோடு - தெரிசனத்தத்தரு
ள்வர்பிரத் தியக்கமாகத், தேரரியவிசத்தியின்றன் மூலமாச்ச- செ
ழித்திருக்க வின்னுமொரு செய்திகேளே. (௧௩)

செறிதருசர் விசுத்தியின் மூலஞ்சொன்னேன் - செம்மையிகு
சதாசிவத்தின் மூலங்கேளு, அறைவரிய லவங்கோண முக்கோணந்
தா-மதினடுவின் முக்கோண மடைவாப்போடு, முறைபாகமுன்றெ
ழுத்தை முக்கோணத்தின் - மொழிவரியசதாசிவத்தி நெழுக்கைப்
போகிட், மறுதியாசோடசத்தின விந்துதாத-மோங்கடங்அங்கிசாவெ
ன்றேறே. (௧௪)

ஆக்கினை.

ஒகவே சதாசிவத்தின் சத்திகேர்மை - யோக்கார செயகம்ப
மொனறேகாணும், வாதமா வங்கென்று வாசிகொண்டு - வண்மை
பாக் கும்பித்த மவுநமானு, மோதுமே யலைவந்து மோதினாற்போ
ன்-முழங்குமிடிவெண்ணவே மின்னல்காணும், போதவேபணவாயி
லங்கேதோன்றும் - புகலரியவாக்கிணையின பாகந்தானே. (௧௫)

பாகமென்ற பாகமிசைப் போலுமுண்டோ - பரவரியசதாசிவ
த்சைச் சத்தியோடே, ஆகமகிழ்ந்துபர்துபதிபந்தந்தே-யர்ச்சனைநெ
ய்வேத்தியமுஞ்செய்துபோற்றி, மோகமற்றமனம்வாக்குக் காயமொ
ன்று-மொழிவரியவிடைசமுருசெய்ததாயாகில், ஏகமுயர் சதாசிவனு
ஞ்சத்திபுங்கண்-ணெதிர்வந்துபிரத்தியக்கமாவர்தாமே. (ருசு)

தானேதா னான்பரிபூ ரணமாமைந்தா - சாற்றரிய பணாவயி ல
சையோ - லங்கு, வாணேவா னளவுசயி லாசவெற்பு - வளமோமசபை
யாங்கே கண்டுக்கொண்டு, தானேதா னின்றநிலையறியச்சொன்னேன்-
சதாராக விதையறிய வேண்டுமாயின், தானேதான் தனக்குறிக ருல
கிலயாருஞ் - சாற்றரிய விந்துலைத் தூறுமாமே. (ருசு)

ஆமேதா னாகார மார்தாங்கான்பா - னாயாயிரத் தைந்நூற்றி
னைக்கண்டோர்கள், ஏமேதா னென்னுலைமுழுதும்பார்த்தோ-னென்
னைப்போ லாயிடுவான் சரதமாக, வாமேதான் வாமமென்ற முப்பூசி
த்தி - மகக்காமந்திரங்கள்செபங்கள்சித்தி, சேமேதா னொருமைம
ள தோடிநூற்ற-செப்பரிய செகத்குருவை யறியலாமே. (ருசு)

அறியவண்ட சத்தசா காமுன்சொன்னே-னதிலிருந்தகத்தசல
மடைவாச்சொன்னேன், அறியவேயண்டததிற்பிண்டஞ்சொன்னே-
னறியரிய வாதததின் முப்பூச்சொன்னேன், மறுவிலா மச்சமுனி
பெண்ணுற்றுக்குண்-மறைத்துவைத்த குருமுலி வகையைச்சொன்
னேன், செறிதருமெய்ப் பொருளமைத்த விந்துற்கண்ணே - செப்
பரிய சல்லிவேர் சாற்றினேனே. (ருசு)

சல்லிவேர்.

சாற்றியவேர் சல்லிவேர்முப்பூவாச்சு - தாரணியோரறியவெ
ளியிட்டேனையா, ஆற்றலுடையவவேவோ வெல்லும்வெல்லு-மறு
பத்து காண்குசித்துயிதனாலாமே, காற்றிரையிலுளசித்தர்யாருமிந்த-
நவிலரியசல்லிவே ரதனைச்சொல்லார், தேற்றமிகு பற்பினியின்கல்
லன்றோசீர்ச்-செகற்குருதன னானைவிடக்கல்லாமன்றோ. (சுய்)

குருவண்டு-விடக்கல்லு.

ஆகுமிஃகின்னுமோர் செய்திமைந்தா - வண்டத்தின் குருவண்
டை யறையக்கேளு, வாகுபற்பினியினிந புறமுமவண்டு-வண்ணைம

வி விழியதுதான் சொட்டைபார்த்து, வேகமொடுகுளவிபுழு வெடு த்துச்சென்று - வியப்புறவே யதைக்குளவியாக்கவந்தத், தேகமொடு பிறப்புச்சாக் காடுதள்ளிச்-சேகுபெற்றப்புழுவுங் குளவியாச்சே.

ஆச்சுதையா வண்டவோ டண்டமாகு - மாகராநாதவிந்தருந வேயாகும், கூச்சமற வம்முன்றுஞ் சேருமானுற் - குருவண்டு நாயி பென்று மதற்குப்பேராம், பேச்சரியவிடக்கல்லுநாயியாகும்- பெரு மைகிறைமுன்றுப்புழுப்பூவாகும், ஏச்சிலாவிதனை மறைநதிட்டார்சி த்த-தொன்றனைப்போல் வெளியிட்டுச் சொல்லாரன்றே. (௬௨)

நவசித்தர்வாக்கு.

சொல்லாதே யாயிரத்தி லொருநூல்சொல்லுஞ் - சொன்னுலு ம்நூலை வெளியிடார்கள், எல்லபயன் றருமென்னூல் போலோர் னூலு - நானிலத்தி லில்லையிப் படியார்சொன்னார், எவ்வியற்றவுடை யதரு ளுயர்சொன்னார் - கதையில்குணக் குதம்பைசித்த தொன்னுநல் லோர், அல்லலறக் கடல்புடைகு முலகுளோர்க - எறித்துப்பயறை நதிட்டா ரருளினுலே. (௬௩)

அருளுடைய விடைக்காட ரகேகஞ்சொன்னு - ரறிவறித்தவக ப்பைசித்த ரகேகஞ்சொன்னார், தெருளுடையதேனாயரகேகஞ்சொ ன்னார் - சேவகத்த நென்றவர்க்குப் பெயருமாச்சு, மருளிலாவிரா மனென்றவர்க்குப்பேரா - மறுவறசீர்ப் பின்பிறப்பி விலட்சஞ்சொ ன்னார், இருளறுயிப் பிறப்பிரா யிரத்தோர்நூறு- பின்பமுடன் சொ ல்லியிட்டா ரின்னுங்கேளே. (௬௪)

பதினெண்பேர்.

கேளையா யூகியா யுகங்கள்எண்டு-கேதமிரு பிறப்பிறப்பை யொ ருங்கேதள்ளி, கேளையா விக்கொடிய கலியுகத்திற்- கேடிஸ்வென்ற னக்குச்சீடனுனன், கோளிலாவவன் றனக்குளவாம்பேனாக்-கூறவெ ன்னுன் முடிவுபெறா தனந்தமாமற், றுளையாவறிவுடையா ரிந்நூலா ராய்ச்-தறிவிக்க மிகவெளிதில் வைந்நூறன்றே. (௬௫)

அறைவரிய திருமூலர் சொன்னமார்க்க - மையனே மாதிரி அதி ல் யாவர்காண்பார், குறைவறசீர்க் கோரக்கர் வெருநூல்சொன்னார்- கோதியுயருரோமருவி கருவாய்ச்சொன்னார், கிறைவுபெறுசட்டை

முனி தெளிவாச்சொன்னார் - நிமலசந்தரர்களுக்கமாகச் சொன்னார்
பொறைபாதி குணமுடைய போகாதர் - பூட்டியே வெகுமறைப்
பாப் பாடினாரே. (௬௬)

பாடினார் கொங்கணரு மனேகனோடி - பாரதனி லைவபெல்லா
மறைப்பாக்காணும், குடினார் கருக்கமைபா சொருபானந்தர்-சொன்
னமொழி வெகுவாரும் யாருங்காணார், தேடியே கருக்குறுமற் றுள்
ளவெல்லாந்-தெரிந்துகொள வரிதாக மறைத்துச்சொன்னார், பாடினா
ர்பதிவெண்பேர்பாடினாலும்-பாலகனையித் தூல்போல்வெளியிடாரே.

வெளிவாகச் சொன்னவொரு வேதாந்தத்தை - மிகத்தெளிவா
மைந்தாங்காண் டத்திற்பாரு, தெளிவுடைய சித்தருக்கிஃதுயிராமை
ய-செப்பினே னிதையறித் தடக்கம்பண்ணே. அனியோடுகருக்குரு
மற் றனைத்துஞ்சீரா - வறைதருகாலாங்காண்ட முழுதும்பாரு, கனி
யோடு குருமொழிபா வைத்திந்நூலைக் - கண்டுதெளிகுருமுறைக ட
ம்மையன்றே. (௬௭)

ஐந்நூற்றிற் சொன்னபடி செய்தாயானு - ஸப்பனேவாசியது
புரணாதென்றும், ஐந்நூற்றி னுஞ்சொன்ன படியார்செய்வா-ராயிர
த்தில்வாதவித்தை யார்தாஞ்செய்வார், ஐந்நூற்றிற்கருக்கண்டு செ
ய்பவல்லார்க்-காகாதபொருளுண்டோவடைவாப்பாரு, கைக்கெல்லி
க்கனிபோன்முப் பதனிறசொன்ன - கருத்தெவர்களறிவாயுகன் கனி
யாமன்றே. (௬௮)

கருகரிய சித்தர்தம நிலையைச்சொன்னேன் - கணக்காகவாதார
மாறுஞ்சொன்னேன், மருவரியமவுச்சிவ யோகஞ்சொன்னேன்-மக
த்தான வாசினிலை பொடுக்கஞ்சொன்னேன், அருவானபஞ்சகர்த்த ர
வையுஞ்சொன்னே - னறிவரியவட்சரத்தி னிலையைச்சொன்னேன்,
துருசிலாத் துருவத்தின் மேருஞ்சொன்னேன் - துலாராசியடுத்தவர்
க்கே பவிக்குமன்னே. (௭௧)

மும்மண்டலம்.

அடுத்தக்காலதார மாதுமாகு - மதுமுகவனருனினம் நெளி
வுண்டாகும், மடுத்தக்கான் மண்டலங்கண் மூன்றுங்கேளு- மகத்தா
ன வென்றன்வாக் கமுதவாக்கே, கடுத்தக்காற் கொடியகம் னனுகா
ணையா - கானினியி னியுமொரு குருவாவாய்காண், படுத்தக்காற்பரம
ண்ட லத்தின்சோதி - பார்த்தக்காற் நெரியுமது சொல்லக்கேளே.

சூரியமண்டலம்-சந்திரமண்டலம்.

சொல்லக்கேள் பரமண்ட லத்தைத்தாண்டிச் - சொற்பெரிய வாசியை நீ தம்பித்தக்கால், அல்லகற்று மாதித்த மண்டலந்தா-னதி லுள்ளே யகாரமோ கொரபிடம், சொல்லரிய கதிரிவி கோடாகோ டி-சோதிகலா நிதிகோடி காணுமபாரு, அல்லலற வாசியை நீ யிழுத் துப்பார்த்தா - லப்பொழுது தேகம்விளக் கொளிபோலாமே. (௭௨)

ஒளிபெருகு சூரியமண்டலத்தை, நாண்டி - யுற்றுப்பார்த்திடி ன்ஞானக் கண்ணினுலே, நளிர்பெருகுசந்திரமண்டலமுங்காணு-நா னிலததிலெவர்சொல்ல வல்லாயை, ஒளிக்கிரணிறையிரவி கோடி காணு - முறைப்பரிய சந்திரமண் டலத்திலாங்கே, குளிர்ச்சியிரு சோதியின்னல் போலகாணுங் - கூறரியவப்பிறையே விமோமே.

விடான மவுநமையா வங்கென்றுன்றி - விளங்கவேசெபித்து நீகும்பித்தக்கால், கோடானகோடியிவி யொளியையகாணுங்-குருவிறு ந்தாரவர்பெருமை யென்னசொலவேன், வேடானுலொருவரால் வெ ல்ப்போமோ - வேதாந்த சொருபினை காணப்போமோ, ஆடான வாணவங்க ளற்றுப்போன - லப்பொழுதே மாயையெலா மகன்று போமே. (௭௩)

போச்சப்பா பிறப்பிறப்பு மாண்டுபோகும் - புதுமுடைய வரத னம்போன் மேனியாகும், வாய்ச்சுதுபார்வாசியது சிலைத்துப்போகு ம் - மகத்தானகாயமது பெலத்துப்போகும், சுச்சமுறேறுக்குண நற் குணங்களாகும் - கோடானகோடியுதம் வாழலாகும், ஆச்சுதுபா ள்வாமத்தால் யோகமாகு - மவைபன்றியொன்றுமில்லையம்பாமே.

காயமாம் ஒங்கார மூலாதாரங் - கண்டுநமசிவாயமந் திரமுமாச் சு, மேயமுலத்தினகாரமொடுகார - மேலானமகாரமது மூன்றேமு லம், நாயகமொன்பதிலே பஞ்சகர்த்தர் - நல்மானவான்மாவமுபி றோயாகும், ஓயமாமோமென்று செபித்தாயானு- லுக்கங்கோடிகாயம து பெலத்துப்போமே. (௭௪)

பூரண ஏகாட்சரம்.

பெலத்துப்போம் பூரணத்தைச் சொல்லக்கேளு - பேரான கு ட்குமத்தைப்புதுலுக்கின்றேன, அலுத்துப்போம் அகாரமொகொரபி ச-மதினடுவே ஓங்காரமடைவாப்போடு, வலுத்துப்போ மதினடுவே

மகாரம்போடு - மகாரத்தினடுவேதா என்காரவட்டம், ஒலித்தேஉம்
மென்றறிங்காரம்போகிட் டோங்காரவட்டத்திற் சூலம்போடே.()

வட்டமாயிருபக்கஞ் சிக்குவங்கு - வகையாகவிருபுறமு மடை
வாப்போடே, அட்டமாசித்திகளின் சூட்சாகூட்ச - மண்டரண்டப
கிரண்ட மிதற்கொவ்வாதே, சட்டமாஞ்சங்கமென்ற அகாரமாச்சு-
சதகோடி மத்திரமுமிதுவேயாச்சு, திட்டமாவெட்டெழுத்து மிது
வேயாச்சு - தெட்டெழுத்தாயிதற்குள்ளே யொடுக்கமாச்சே. ()

அட்சரபலிதம்.

ஆச்சுதுபார்மவுநசிவ யோகதீட்சை - யண்டசராரங்கொல்லா
மடங்கப்போச்சு, பாய்ச்சுதுபார் பராபரமா மவுநதீட்சை-பாடினே
ன்பூரண காவியத்தைப்பாரு, ஏச்சிலாவென்பாடன் மவுநருண-மெ
ய்துவிக்குமறவாதே யின்னுங்கேளு, வாய்ச்சுதுபார் கருவிகரணதி
யான - கருவிருத்தலங்களை கண்டுகொள்ளே. (௭௯)

கொள்ளையா வட்டகன்ம ராடவென்றற் - கோசமாயிவ்வெழு
த்தைக் குணமாப்போடு, அள்ளையாவஞ்செழுத்தாற் றியானம்பண்
ணை - யதற்குடிகரில்லையெல்லா முனகருச்சித்தி, வள்ளையிக்கவாசி
வழு வாதுபாரு-மகச்சானபெரியோர்ரன் சொல்லானாயா, விள்ளைய
வேதாந்திக் கிஞ்ஞாலவேண்டும் - விவேகமில்லா மானிடருக் குதவா
தன்றே. (௮௦)

நிர்மலதெரிசனம்.

உறவாக நிற்க்குணசுதை யொட்டிப்பார்த்தே - னேரிடத்திற்
சோதிமின்ன லடைவாய்க்கண்டேன், பொறையோடுபூசித்துத்தெ
ரிசித்தேன்வண் - புகழ்பெய்க்கவதுகடங் கப்பாற்சென்றேன், முறை
யாகநின்மலத்தைப பாரங்கவென்றான் - முடியாதென்றெண்ணி மெ
ய்க்ஞானக்கண்ணி, நெற்பாங்கிவமபொஞ் சோதிக்கண்டு - தேசிக்
கூப் பூசித்துத் தெரிசித்தேனே. (௮௧)

தேரிசித்தேன் குளிகைகொண் டேறிப்பார்த்தேன் - சிவசிவா
பூரணக்கை யறிவாற்கண்டேன், பரிசுத்த லமென்ற பதியுங்கண்
டேன் - பாலமுதமதனாரா லமுதுகொண்டேன், அநுச்சித்தேனாக
ண்டமென்ற சிண்டமாமா - வழுநகந்தெரிசனகதான மோக்கமபெ
ற்றேன், தெரிசித்தேற்புநதிக்க் கப்பாற்சென்றேன் - குவிலா ருதா
சபைகண்டேனே. (௮௨)

சபையென்றற் சபையதுவோ வாருதாரஞ் - சதகோடிசித்தர்
களுங் காண்பர்கொல்லோ, தபுதலிலாவறுமுகவன்கடாட்சத்தாலே -
தரிசித்தேன் சிதம்பரத்தைத் தொண்டிசெய்தே, அபயமென்றே சி
தம்பரத்தி லன்புளங்கொண் - டாயிரத்தெட்டிதழதனா லர்ச்சித்தே
னான், சிபுணராஞ்சபையானாக் கண்டேயப்பா-னேராகவாசிகொண்
டேறினேனே. (அங்)

சித்தர்கள்தர்க்கம்.

நேராக வேறுகையிற் பொதியில்வாழு - நிமலகுணவகத்தீசர்வ
ருகுவென்றார், நீராகவாயிரவர் சிததர்குடி - சிலையுடையேன் றனைம
தித்தித் தர்க்காஞ்செய்தார், சீராகச் சிததர்கடா நீயார்மைந்த- செப்
புகுவென்றேயென்னை வினாவினார்கள், பேராக வறுமுகவன்சிடனெ
ன்றே-பேரண்டவாசிடிகொண் டேறினேனே. (அசு)

ஏறினேன்பேரண்ட வாசிகொண்டே - மேறுகையிலாயிரம்பே
ர் சித்தர்குடி, மாறினேன் றனைவெளிசிலடக்கிக்கொண்டு - மகத்தா
ன போசெய்தா ரேருகமேராகன், மீறினேனைநூற்றி னனுபவத்
ரை - மீகண்ட வண்டத்தி லேறுமபோதங், காறினே னவருடனே
தர்க்கஞ்செய்தே-யண்டரண்டங் கடந்தப்பாற் பாய்த்தேன்மன்னே.

அண்டரண்டநவகண்டம்.

பாய்த்தண்ட ரண்டமதைக கடந்தப்பாலே - பரிவாக நவகண்ட
மேறும்போது, தோய்த்தசீரக் கொங்கணவன் றன்மாணுக்கன் - றாக
ளிலா னவந்நூறு போகனோடே, ஆய்த்தென்னைச் சேர்க்கவைந்நூ
றுபேரு - மடைவாகவினாவிநல்லினுக்கட்கெல்லாம், ஏய்த்தவிடை
கொடுத்தாப்பாற் செல்லு மபோதங் - செய்தினார்குளிகைசித்தர்கோ
டிமாதோ. (அசு)

சதகோடிகுளிகைசித்தர்தர்க்கம்.

கோடியாஞ் சதகோடி குளிகைசித்தர் - கூட்டமா வெனைமட்
ககிற் தர்க்காஞ்செய்தார், தேடி யையாயிரத்தை பெடுத்திக்காட்டித்-
தேயததி வெய்தரிதா மவுகங்கொண்டேன், கோடியா மலர்களைத்தா
மவுகமேகங் - கூறுமுதாந்தத் செழுமோ நிருள்போன்முட, மூடிய
தை யானகடற் தப்பாற்சென்றே - முன்கண்டு சிதம்பரத்தைத் தரி
சித்தேனே. (அஎ)

சிதம்பரமாங் கனகசபை யாறுங்கண்டேன் - மெளிவானபுலத் தியனே மகிமைபாரு, கதம்பரமான் காவியத்திற் பஞ்சகாவ்யம்-கரு க்ருருளாங்காண்டங்கண்டுசொன்னேன், எகம்பரமா மென்னசொ ல்வேனின்னுஞ்சோதி - யென்மகனே புலத்தியனே யின்பாக்கேளு, குதம்பரமாங் கோடான கோடிவித்தை - கூறுவேன் குருவருளாற் கூறுவேனே. (அஅ)

பூசைக்குறிப்பு

கூறுகின்றே னாசார பூசைமார்க்கங் - குணமான வாயிரத்தின் மவுந்பூசை, விறுகின்ற மவுநத்தில் யோகபூசை - விள்ளரிய கெவுன சித்துக் குளிகைபூசை, மாறுகின்ற வாசிசித்து ஞானபூசை-வளமா னவாசிசித்து குருவின்பூசை, தேறுகின்ற காயாதி கற்பபூசை-செளி ந்தவர்க்குச் சிவபூசை தெரியும்பாரோ. (அக)

பாணாயா டவுனத்தின் பூசைசொன்னேன் - பாலகனையாதார பூசைசொன்னேன், சேனாயா சிவபோக பூசைசொன்னேன்-சிதம் பரத்தின் பரபூசை செளிவாச்சொன்னேன், சீனாயா மெஞ்ஞானபூ சைசொன்னேன் - செப்பரிய சற்குருதன் பூசைசொன்னேன், ஓ னாயா சிவபூசை யடைவாச்சொன்னே - ஐத்தமனே யான்செய்யுந் தியானங்கேளே. (கூய)

உத்கமனே சேட்டிநிவாய் கருவாச்சொல்வே - னுணாப்பரிய பொருளைபா குருவாஞ்சுட்டம், சித்தான வரூபமையா சொருபசித் தி - செவ்வனனித்திடுதெய்வ யானைகோள்சேர், அத்தமீரறுடைய வையன்றியான-மவனேசற்குருவெனக்கா மறியைய, பத்திபையா முதண்டக்கருவைக்கேளு-பகரியவேவாகார பீடங்கானே. (கூக)

காணுவாய் குருவருளா லதனையையா - காணரிதுகாணரிதுகண் டேன்யானும், ஏனமர்சிங் வங்அங்உங் மங்கென்றன்பா - விம்மனு வையையாநீ யோதுவாயே, மாணவே சுழுமுனையில் வாசிகொண்டு- மகத்தான ஸுத்தகோணம் எலமாவந்து, ஏனியா விடைகலையில் வாசி யோட்டி - பேறுவாய் துரியத்தின் மேலேமன்றோ. (கூஉ)

துரியத்தின் மேலேறிப் பாய்ந்தாயானுற் - நுகளில்பிராணாபா மத் துரியங்காணும், பிரியத்தோ டங்கென்று கும்பித்தக்காற்-பேச ரிய வோளிவட்டப் பிரபைகாணும், தெரிவரிடவாதாரமாறுங்காணு ஞ்-செப்பரிய சிதம்பரத்தின் பீடங்காணும், புரியத்துப்பூரணமாஞ் சோதிக்காணும் - பூரணத்தின் மனக்கண்ணே யோட்டிப்பாரோ. (கூங)

ஒட்டிப்பார்ப்பாணத்தின் மேலாதார - மோகோகோ தெரியும
று சபையுமாகே, தாட்டிகமாவறிங்கென்று தம்பித்தக்காற் - சத
கோடியுதமளவும் வாழலாமே, நாட்டப்பார்பனிச்சென்றுதலமுங்கா
ணு-ண்பாகப் பராபரத்தைப்பூசிப்பாயே, கோட்டமிலாதியான்செ
ய்யுந் தியானஞ்செய்தாம் - குணமுடையோ பொருநாளுந் குறைவ
ராதே. (௬௪)

வருமினிய பயனெல்லாந் தியானத்தாலே - வச்சிரம்போற் கா
யமது பெலததுப்போகும், தெருமோ லுடலதுவச் சிரம்போலாயி
ற் - நேசியென் றதற்கோர்பே ருளசாமற்றை, அரியசீரட்சரங்கள்
சித்தியாகு - மாசாரஞ்சித்தியா யோகஞ்சித்தி, தருவமெனுநுநரி
யமொடுநுரிபா தீதந்-துகளிலாச் சித்தர்களை காணுமன்றே (௬௫)

சாதி-தேயம்.

காணுமே காணரிய துரியாதீதம் - காசினியி லாரறிவார்வழலை
மார்க்கம், கோணலிலாக் கேசரத்தின் சாதிகளு - கூறரியசாதிரா
ன்காமவற்றுள், மாணெழில்சே ரத்தினிவன்சோழதேயம்-வடிவே
ற்கட் சங்கினிசீர்ப் பாண்டிராடாம், ஏனுயர்சித்தினிசேரனுந்நே
ய - மென்மகனே பதுமினியொண் காசிமன்னே. (௬௬)

தேயவளப்பம்.

மன்னியவர் வாழ்தேய வளப்பந்தன்னை - வழத்துகிறேன்புல
த்தியனே யன்பாகுகேளு, பன்னிய சோழவள நாட்டின்வண்மை-
பசும்பொன்போற் றுனிநுக்கும் பாருபாரு, தன்னியபாண்டிவளநா
ட்டின்வண்மை - செல்லரிய பச்சைபோற் காணுமையா, மின்னும
ணி முடிச்சேர னுந்நேய-மேலான வெண்மைசிற மாகுந்தானே

தாமையா நளிகடல்குழவனியீது - சாற்றுமொரு கறுப்புவன்
னங் காசிராமி, நாமெய்யாநான்கினது நிறமுஞ்சொன்னே-நாதர்கடா
மறிவார்மற் றவர்காண்பாரோ, காமைபாகாசிவன நாட்டுப்பெண்கள் -
கற்புடையா ரவரினாஞ் னூறுபேர்கள், ஆமைபா வவர்கடமக் குள்
ளையெல்லா - மாய்ந்தெடுத்தோ மாயிரத்தி லொருத்தியாமே (௬௭)

ஆமவடன் சாதிபது மினியாஞ்சாதி - யவளுடைய விராசினி
னைக் கருதிநோக்கின், சேமமுடையவடன திராசிகனனி - செமம்

எயு :

பரிபாஷைத்திரட்டு.

லே பவள்ராசி தலாழுமாகும், வாமமிசு மவள்வயது பதினாறாகும் -
வாஸிபமா மமுதப்பெண் கூடுகளில், காமமிசு சித்தினாயா மாதந்
தன்னிற் - மனிச்சுக்ர வாரத்தி லுதித்தாள்பாரோ. (சுக)

பாரோ பஞ்சமியா முத்திரத்திற் - பால்போலே காயுமந்தப்
பருவந்தன்னில், மாரோ மத்யானம பதினைந்துக்குண் - மகத்தான
சதிபுருடர் கூடுகளில், கோரோமூன் றுதிக்களாகுமபோது - சிறையா
க நாதவிந்து திரண்டெழுந்தே, ஆரோ யஞ்சுதிங்க ளம்மாவாசை -
யரகரா பூர்வபட்ச ஞாயிறுமே. (ரா)

ஞாயிறு மைந்துற்றிற் பலிக்குஞ்சித்தி - நாதர்கடா மறைத்த
நூல் குருநாலாமால், ஆயிரமை யாயிரத்தை யாய்ந்துநோக்கி-னா
தொகை யைத்துற்றி லடங்கிப்போமே, ஞாயிறுபோல் விளங்குமெ
ன்ற னமுதவாக்கா - நவரதநாஸவேத முழுதுஞ்சென்னேன், ஆ
யிரத்தி லறைகருவின் சூட்சுசூட்சு-மாதியெலா நவினன்காங் காண்
டமுற்றே. (ராக)

நாலாங்காண்டம்

முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை.

அகத்தியமுனிவர்

அருளிச்செய்த

பரிபாஷைத்திரட்டு.

ஐந்தாங்காண்டம்.

காப்பு.

ஆதிநடுவந்தமிழ்ப் பொருளை முக்க-ணமலையெண் டோளனை யம் பலத்திலாடும், சோதியைநின் மலனைநிரா மயனைமேனாட்-சந்த ரர்க்காப்பரவைபாற் றுதுசென்ற, கோதிலுமரபதியைபசு பதியை த்தாய - குணக்குன்றை யருட்கடலை யிமயவெற்பு, மாதியலும்பாக னையன் போடுபோற்றி-மாசிலைந்தாங் காண்டமடைவாய்விட்டேனே

வாதமெனுநாற்கெல்லாக குருநூலாகும் - வருந்தியிந்த வைந் னூறுங் கருவாப்பாடிச், சாநகமாப்பரிபாடை யனைத்துமேமார்த்-தா ண்டெனெனவிளக்க வைந்காங்காண்டத்தில், பூதமெனுமைமபூதநிலை யைக்கண்டு - போதவேவாசியொட்டி யறியினுலே, காதவழிபோகா மற் கருததேடாமற் - காலநிந்துநிலையினின்று கருதினேனே. (2)

ஏதமிலொண் பூரணத்தா லுலகமாச்சு - தியம்பரிய பிஞ்சுவி யாற் பிண்டமாச்சு, வேதமெனு நிராமயந்தாற் தேயுவாச்சு- விளக் கிசின்ற வாசியினு லறிவுண்டாச்சு, வாதமெனும் வாசியினுல்வாயு வண்டம் - வகையறிந்தா லாதியினுற் சத்தமாச்சு, பூதமென்றபோத மதை யறிந்தாராகிற் - பூபதியோகம்பெற்று வாழ்வாந்தாமே. (3)

வாழ்வுடையோ யறிவுடையோய் பொறையின்மிக்கோய்-வழு த்துநற் குணமுடையோய் வாய்மையோனே, கீழ்மையிலாப்புலத்தி யனே சொல்லக்கேளு-கேசரியின்வித்ததை யார்தாஞ்சொல்வார்,

ஆழ்மடல்குழுவனியிசைக் குக்கல்போல - வாடுமொடுகள்போலத் திரிவாரல்லால், காழறிவாலண்டமெனுங் கல்லைக்காணர்-குழறும்மெள்ளைக் கல்லதனைக் காண்பார்கொல்லோ. (ச)

காணாத பிண்டமெனுங் கல்லையந்தக் - கருவறியா மதியிலிகள் காணமாட்டார், கோணாத வருவதுவு முருபாருபங் - குறும்பரோவறியார்க ளறிபமாட்டார், ஆணைய ருபமதோ கோடாகோடி-பாயிரத்தென் கலைபிலோரண்டசோதி, ஏணுகங்கருவதுவோ பிண்டாபிண்ட - மிப்புவியின் மாந்தருக்குச் சாராதன்றே. (ரு)

சாருமே சற்குருவாஞ் சகலத்துக்குஞ் - சதுர்வேததிட்சைகுரு சொல்லவேண்டும், சீரியசற்குருவைபடுத்தன்புசெய்து - செகற்குருவின் வாக்கிபத்தைச் சோதித்தேறு, ஓரியலுமில்லாத பாவிக்கட்கேயோதுவரோவொருநாளுமோகார்சற்றும், ஏரியல்சற்குருவை யறித்தன்புசெய்தே - னியம்புமோர்பன்னிரண்டான் டளவுநாளே. (சு)

பூரணவழலை.

தானேதா ணண்டமது தெரிர்காலன்று - தானன்றோ சிவசித்தன் ஞானியாவான், பாணேதான் பரப்பிரம மதுவேயாச்சு - பராபரமாம் பரவெளியு மதுவேயாச்சு, காணேதான் கருவிகரனாதிபாசு-கருவுதித்த பிண்டமெனுங் கல்லுப்பாச்சு, வேணேதான் விந்துவுக்கு காதமாச்சு - விந்துசத்தி யுப்பாச்சு வீரமாச்சே. (ஏ)

ஆச்சுதே யண்டசத்தி சிவமுமாச்சு - தாதிபாநாதவித் திரண்டிமாச்சு, போச்சுதே பூரணமு மிதுவேயாச்சு - பூரணமாமெழுத்ததுவு மிதுவேயாச்சு, வாய்ச்சுதப்பா வழலைக்கோ தாதிபாச்சு-வளமானமுப்பூவு மிதுவேயாச்சு, தாட்சியிலாச் சாகியெனற பிரவியாச்சு- சத்கோடிவித்தைபெல்லா மிதற்குள்ளாச்சே. (அ)

உள்ளான வடிமூல மிதுவேயாச்சு-கோங்காரமுடிமூலமிதுவேயாச்சு, விள்ளொணு சுழிமூல மிதுவேயாச்சு - விநிமூலாதாமென்ற சாரமாச்சு, கள்ளான சிவாத்தி மூலமாச்சு - காரகதின்சவுக்காரவுப்பதாச்சு, அள்ளான வாதார வண்டமாச்சு - தடிமுடிவை யறித் தவனே பாசானுமே. (ஈ)

பூமிநாதபிண்டம்.

ஆசானும் பூமியுடை நாகநாத-மங்குவிற்றாணிநந்த வண்டபிண்டம், தேசானும் பூமியுடை வன்னங்கண்டு - தெளிவானபங்குனிசித்தினையைக்கண்டு, கோசானும்பூருவப்பிணியாஞ்சோதி- கோமேத

விரத்திணம்போ லுதித்தாள்பாறு, காசானு மண்டலத்திற் பிண்டமா
ச்ச - கருவிகா னுதிக்கு மிதற்குள்ளாச்சே. (10)

ஆச்சுதே யண்டசரா சரத்தின்பிண்ட - மாகாகா சொல்லுகி
றே னுதிபாதி, போச்சுதே யைஞ்சதிங்க ளானபிண்டம்-பொருளா
ன வண்டத்தின் கலலைவாங்கி, நாசகதே நாதசத்திவிந்தெடுத்து-நவி
லுகிறேன் பாண்டத்தி னன்றாபபோடு, வேச்சுதே வேல்விழியாண
தநகனை - விளங்குரத்தின பாண்டத்தி விட்டிடாயே. (10க)

இட்டிடுவாய் வெவ்வேறே பரண்டந்தன்னி - லென்மகனேதவ
றுதே யின்னுங்கேளு, முட்டிடுவாய் முனசொன்னசிவத்தினுப்பை-
முறையாகச் சொன்னெனிரண் டாங்காண்டத்தில், நட்டிடுவாய் ப
ணலெடைசா மெய்த்துமைநகா-நாச்சுத்திவிந்திவிட வமுதமாமே,
அட்டிடுவாயமுதாத தியண்டத்திநாட்ட-யமுதானநாதரீகூடச்சேசே

கைபாகசெய்பாகங்கள்.

சேர்த்திவா யிரண்டையுந் கா மொன்றுச்சேர்த்துச் - சீராகக்
ல்வத்திவிட்டிமைநகா, ஆத்திடுவாயமுதமென்றமுழவின்கொண்டே-
யாட்டிடுவாய்துந்சலத்தை முன்றுசாமம், * ஓர்த்திடுவாய் பராபரி
யைத் தியானஞ்செயதே - யேமென்ற மந்திரத்தா லாட்டிப்பாறு,
0 கூர்க்கதிடுவாய் முன்றுநாள முன்றுசாமம் - குணமாக வாட்டிடுவா
ய் கருப்போலாமே (10ங)

ஆமேதான் கருத்திரண் டுருவாய்க்காணு - மைஞ்சதிங்கட் பி
ண்டமென அ மிதற்குப்பேரு, தேமேமூன்றாங்காண்டத் தெடைபா
கத்தான் - நெரிவருபஞ்சகாண திட்சை சொன்னேன், கோமேவுப
ஞ்சாகர்த்தர் திட்சையாலே - கொடுமைசெறி யைம்பூதக்கல்லுமாச்சு
காமேவு மிகுருவைக் கலக்கீரிற் - கண்மணியேதெளியவைத்திறு
த்துக்கொள்ளே. (10ச)

கொள்ளவென்று லிக்குருவை பெடுத்துக்கொண்டு - குருவாக
ப் பாவித்தே யடுபட்டிலேறறிச், கொள்ளவென்று லிக்குருவைக்குமு
றக்காச்சிக்-குருவான குருசெயரீ ரிறக்கக்கொண்டு, ஆள்ளவென்று
லாறவிட்டுக் குருரீவிட்டே - யாகா தெளியவைச்செடுத்துப்பாறு,
மொள்ளவென்றா முத்துப்போற் கண்ணிட்டாடு-முனியுனாத்த வா
லைச மென்றுபேரே. (10டு)

* ஓர்த்திடுவாய- 0 கூர்க்கதிடுவாய் எனபல. — ஓர்த்திடுவாய்- கூர்
க்திடுவாய் என விவரப்பட்டன.

பேரான விச்சலத்தின் றெனிகிறத்தாம் - பேரொளியாம் பர
பிரம பிண்டங்காணும், காரணகதிர் போலே யுருவங்காணும்-காய
வைப்பாய் ரவிதனிலே குருவைக்கொண்டு, சீராகவுலாவைத்தவமு
தத்தாலே - திறமாக விக்கருவைச்சுழற்றிடாய்ரீ, ஆராவைமுதகத்
தி யிரண்டதாச்ச - சடைவானவூசிரீ சிதற்குப்பேரே. (யசு)

பேரென்ற விக்கருவைத் தெளிபவைத்தாம் - பெல்மான வமு
தமையா மூன்றஞ்சுத்தி, காரென்ற கருவதுவு மிரவிதன்னிற்-கண
க்காகக் காய்க்கேதற் கசிவற்றுப்பேரம், வாரென்ற மாக்கருவைபெ
டுத்துக்கொண்டு - மகத்தான வூசிரீ தன்னிலிட்டுத்- தேரென்றுதெ
ளிபவைத் தெடுத்துக்கொண்டு - சீரானவிரவிதனில் வைத்திடாயே.

வைத்தவித்தக் கருவிரவி தன்னிற்காய்க்கால்-வழுத்தரியவுரோ
மரீர் மகத்துவத்தால், கைத்தடுமக் கசிவெல்லா மிறங்கும்பாரு- கற்
றவர்க ளாறா கருமோ ரண்டவுரிலே, வைத்திவா யெனிலாகுநாலா
ஞ்சுத்தி - வண்மையாக் கருவெடுத்து ரோமரீரில், ஐத்தாகச்சுழற்றி
யே யிற்றுத்துக்கொண்டெ - யகிறெங்கு மமுதமன்றோதேசிரீரே. ( )

சீரான கருவதுவும் ரவிதிறமாப்பகா - னிகழ்த்துமோர் தேசிர
ரீரென்றே பெட்ட, காரண கருவதுவா லாங்காண்டத்திற் - கருமூன்
றும் காண்டத்திற் குணகயிற்சன்னம், ஆரான வைஞ்சுதிங்கட்டின்
டமாச்ச - நழகான கருசகன்னத் தறிந்துகொண்டு, சீரான கருவை
ன்ன வென்றாலா - தேசிரீ ரமுதத்தைக் கருவிவிலிட்டே. (யசு)

விட்டதனைச் சுழற்றியே தெளியவைத்தால்- விஞ்சைம்முலம்
மிறங்கு மிறகறுகொண்டு, திட்டமாக் குணமுடைபோய் மாசிலா
த-சீசாயி லோபப் பாணாபண்ணு, முட்டிலாப்பிண்டகரு வெடுத்துக்
கொண்டு - பெழிவரிய விசினிசனிற் காயவைக்கின், விட்டோடுங்
கசிவெல்லா மற்றபின்பு - விளப்துமந்த வுப்புமிகப் படருமன்றே. ( )

சத்தியுப்பு-சிவவுப்பு.

படருமே யிம்முறையா ரவிதிறமாப்பகா-பத்தான நாதகத்தி
பரத்தேதாவிடாத்தும், அடருமே சிவசத்திரிதவேயா கு-மரகராவை
மமூல மிதவேயாகுா, இடரிலா விசுவவுப்புச் சத்திகொண்டு - வெ
ணமகனை யான்சண்டே யுனஞ்சுக்கொண்ணென், படருமித்தவுப்பின
து வண்ணமையா - பரரிய வெண்ணைபது சொல்லப்போமோ. ( )

சொல்லமுடி யா, வெடி புப்பதாச்ச - துகளிகந்தவுப்பினிற மி
ன்னுங்கொடு, கள்ளுள்ள முடையுலத்தியனைசுத்த - நற்பளிங்குச்

சுன்னம்போ விருக்கும்வெண்மை, 'புல்லுபூண மதிபோவிருக்கும் பாரு - புகலரிய வுப்பினது காரசாரம், மல்லன்மிகு மரத்திலொரு தொணியிட்டந்த - மகத்தான வுப்பதனைப் பணம்போல்வையே. ()

வைத்தையா பரிட்சைசெய்து பாருபாரு - வழத்துமொரு வா ரமதிற் பட்டுப்போகும், பத்தியா விதிச்செய்தி யின்னுங்கேளு - ப தணமதாவுப்பினது முறையையுமுன்னே, கைத்தலற வாதிக்குச் சொன்னேனன்று - கனமான சிவசந்தி மகிமையாலே, உத்தமனை நூற்கெல்லா மாதியாக-வுற்றவித் தூல்போலே யொருதுலுண்டோ.

இந்நூல்போ லென்னு மில்லையெங்கு - மித்நூலே யெந்தாற் குங் குருநூலாகும், அந்நூலபோ லென்னுலார் சொல்லவல்லா-ராகி யெனுஞ் சோதியையா பரமாஞ்சோதி, மைந்தனே யிழுந்துங்கு, டினக்கான் - மகத்தான முப்பூவு மிதவாம்பாராய், என்னுனை யெட் டிரண்டும் பத்தேயாகு - மிதனாலே சாபமது நீங்கிப்போமே. ()

சாபநீக்கல்.

நீக்கியே தென்மேற்குச் சிவந்தபூமி - நேராகமைத்தீ சென் றேயன்பா, நோக்கவே வேண்டுமென்றாற் சொல்லக்கேளு-துவலரி ய வென்னுடைய தியானங்கண்டு, போக்கியே போகாதே நினைவாய் க்கொண்டு - புகழுடையவித்தாகிரிதனைநேர்கண்டே, * ஏக்கிரீ யலை யாதே யின்னுங்கேளா - யென்மகனே சித்தியாயா மாதந்தானே.()

பந்தர் ஓமகுண்டம்.

மாதமென்று வாடாதே பதினைத்துக்கு-மகத்தான வுத்திரமெ ன் றுணைசெய்நாளில், நாதமென்ற பூநவமாம பட்சந் தன்னி - னன் மைபெறு சுக்கிரனுங் கூடும்போது. வேதமெனும் விலாசத்தின்பூமி கண்டு - வேகமுள்ள மேல்காற்று விசங்கிலை, பாதமென்ற பந்தாது பச்சைப்பந்தர் - பரிவாகமேடையுயர்வாகப்போடே. (உஎ)

உயர்வாகமேடையிட் டோமகுண்டத் - தொளிர்பக்கநான்குனு மோர் வாயில்கோலி, அயர்வறவக் குண்டத்தி னாந்துகாளு - மடை வாத்தீட்சைமந்திரஞ்செய்ததே, நயமாகச்சலமதனை யதனுள்வார் க்கி-னன்று பப்பூத்துச் சொரியும்பாரு, மயலறவேயிங்கானிற்கொ ண்டுவந்து - வண்மையுடனிரட்டிப்பா வதனுட்போடே. (உஎ)

* ஏக்கியென்பது - ஏக்கியென எதுகைநோக்கி விகாரப்பட்டது.

கங்கைச்சமாதிரித் தீட்சை.

போட்டுப்ஞ்ச வழுதனை யதனுள்வார்த்தப் - புகல்பத்தக்
கொன்றேயா காசபேசம், நீட்டியம் மேடைக்கு நடுவேமைந்த - நினை
வாகச்சமாதியிலுப்பெடுத்துவையே, தாட்டிகமாச்சொல்லினிடே
னெனிக்கவிலை - சாற்றரிய வப்பந்தர் தனக்குளப்பண், கோட்ட
மறப் பனிவிழும்பு பதத்திலைவத்துச் - குழிவெட்டிப் பூமிக்குண்
முடிப்போடே. (௨௮)

மூடியே யன்பாகக் காலைமலை - மொழிவரியசத்திசுவ தீட்சை
யோது, பாடுவாய் தீட்சையொருமண்டலந்தான் - பததிமையா விரு
ந்துகொண்டதனையோது, நீடியவோர் மண்டலத்திலண்டபிண்ட-நி
கழ்ச்சுத்தரிய பூவதுதான் பூக்கும்பாரு, வாடியேயிதைவிட்டுப்பூரீர்தே
டி-வகையிதுவாமென்றெண்ணிக்காய்ச்சினாரே. (௨௯)

உலகவா திகளின்குணம்.

காய்ச்சினுண்டபிண்டமாகுமோதான் - கண்டெட்டமடையர்க
ளே காரமாமோ, ஆச்சென்ற வுப்புத்தான் பூத்தபூவா - ஸமந்தூற்
றில் காப்பாதி கடையும்பாரு, பாய்ச்சுகையிற் பழமாகுமண்டலத்தி
ற் - பயனறிந்துபற்பினியின் தீட்சையோதின், ஏச்சிலாக்கடினமதா
பெச்சரிக்கை - பிடறுவந்தனுகாமற் தீட்சையோதே. (௩௦)

தீட்சையைநீ மறந்துவிட்டாற் சவமாய்ப்போலாய் - செகற்குரு
வின்சாயமது பவீதமையா, நீட்சியாம்வெருகடினம் பெரியோர்தம
மை-நேசித்தே யவர்கண்மன திரங்கச்செய்தே, ஆட்சியாக்கைபாகந்
தீட்சைபாக-மடைவாகவவருணர்த்தவறிந்துகொள்ளு, காட்சியிலாய்
பரிபாடைபிரமகற்பந்-தனங்கோடிகொடுத்தா னுஞ்சொல்லாரன்றே.

பிரமகற்பம்.

சொல்லாத பொருளையா பிரமகற்பஞ்-சொல்லாமன்மலறத்தா
ர்கள் சித்தர்தாமும், கொல்லாமற் கொல்லுமையா வெளினிடாதே-
கோதையர்களாசையிலேசிக்கிடாதே, பொல்லாத பொருளதுகைக்
கொண்டாயனாற் - புகவரிய பிரமலபிதவறிப்போகும், வெல்லாமல்
வெல்லுமந்ததீட்சைகண்டால்-வெருகேடிவித்தைவெல்லாமாடலாமே

ஆடலா மப்பதுவு முப்பதாச்சு - தாகரா வுப்பதுவு முப்பூவா
ச்சு, பிடுகா மதிற்றிறந்த பிண்டமாச்சு - பிண்டத்திலண்டமெனு ம
முதமாச்சு, பாடலாம பாஸமுத மதுவேயாச்சு - பகர்முல மென்னு
மோ ஸாந்துமாச்சு, காடுலாவ் காயமெனு மைங்காய்ததைக்-காணு
மன் மாவிடர்கள் கலங்கினாரே. (௩௧)

கலங்காம லென்மகனே பன்பாக்கேளு- காயமெனு மைங்காய
ம் பதணம்பண்ணு, மயங்காதே மவுனமெனு மைங்காய்தான்- மக
த்தான மாரணத்துக் காதிரிடம், தியங்காமற் சீசாவிலடைத்துக்
கொண்டு - தீதிலாப் பேழையிலே பதணம்பண்ணு, வயக்குகின்ற
வென்மகனே வாரந்தோறும்-வண்மையாச்சற்குருவைப்பூசிப்பாயே.

பூசிப்பாய் நாதோறும் பூசித்தக்காற்-புகழான் மார்தரீகமிதனு
லாமே, பாசிப்பாய் சித்துகளி லுனைகஞ்சுத்தா - மறுபத்துநாலுசித்
து மிதனுலாடும், தேசிப்பாய் நாதர்கடா மறைத்தவெல்லா- கிலேவா
மா வெளியிட்டேன் பண்பாய்பாரு, வாசிப்பா பென்னுடைய நூல்
கடோறு - மறைத்தவெல்லாக் குருவானை வெளியிடாதே. (௩௫)

வெளியாகச் சொன்னென்மதி வெண்பா நூறும் - வெருளாதே
குருமுறையுஞ் சொன்னேனென்று, அளியோடை பாயிரமாம் பெரு
நூல்சொன்னே - னதற்குமித்த வைந்நூறும் குருநூலாகும், நனிந
டல்கூழ் நானிலத்தோ ரறிந்துய்தற்கு - நயமான முறைபனைத்துமிந்
நூற்குள்ளே, தெளிவாகச்சொன்னேன் பாராருஞ்சொல்லார்-செப்
பரிய சித்தருக்குங் குருநூலாமே. (௩௬)

ஆமேதான் சொல்லுகிறேன் வழலைபாதி - பாருக்கும்வெளியி
டா தடக்கம்பண்ணு, பாமேதான் பாறுக்குக் குருவாமோரு - பாவி
த்த வண்டமதை பெடுத்தக்கொண்டு, காமேதான் கல்வத்திலண்ட
மிட்டுக் - கருவான வைம்முல மனில்விட்டு, வாமேதான்வண்மை
யுள்ள குழவிகொண்டு - வளமாக விருசாம மாட்டிவாயே. (௩௭)

ஆட்டிலாய் மெழுகாக விருக்கும்பாரு - வைவனே மெழுகெடுத்
துக் குகைபோற்பண்ணு, தேட்டமா விரவிதனிற் காயவைத்துச்-
செயமான குகையெடுத்து வைத்துக்கொள்ளு, கோட்டயிலாப்புல
த்தியனே கூறவொண்ணு - குருவான முப்பூவைக் கூறக்கேளு,
தாட்டிகமாக் குகையெடுத் ததனிலத்தச் - சாற்றரிய முப்பூவைப்
போட்டிடாயே. (௩௮)

போட்டிவாய்ப்பற்பினியி னுப்பைப்போட்டாத் - புகழாகவுரு
கிபது மணியாமெந்தா, தேட்டமாக் குகைதனிலே மணியைப்போ
ட்டுத் - தெளிவான மெழுகனூல் வாயைமுடி, முட்டிடுவாய் குரு
நூலைப் பதிலேசொன்ன - முறைப்படியே பெருவெகிப்ப புடத்திற்
போடு, மாட்டிடுவாய் கெடிபுடத்திற் போட்டாயாகின்-மகத்தான சு
ன்னமாத மென்சொல்வேனே. (௩௯)

குருநூலைம்பது-மதிவெண்பா-தந்திசர்நிகண்டி,

என்மகனே குருநூலைம் பதினிற்சொன்னே - வெடுத்தமுப் பூபரிபாடை தன்னிற்சொன்னேன், துன்னுத்தீசர்நிகண்டாமுந் துற்றிற்-செப்பினுர் சிறிதுசிறி தன்பாயானும், பன்னுமித்தாவிற்கை பாகத்தோடு - பண்புடனே சொல்லிவைத்தேன் றீட்சைபாகம், என் னையமா மித்நூலில் வாதஞ்சித்தி - எவிலவாதி கட்டிநூல்பொய்க்கா தன்றே. (௨௩)

அறைவரிய குருசன்ன முடித்துபோச்சு - கையனெழுசித்துத் தரிசிப்பாய், மறவறசீர்க் குமரிபெனும் வாலைப்பெண்ணை-வளமா கப்பூசைசெய்த வைத்துக்கொள்ளே, துறையரித்தவேதாந்த குரு வின்வாக்யஞ் - சொல்லாதே கண்மணிபே விடக்கல்லைத்தான், மறை பொருளாவொண்ணுது வெளிவிட்டக்கான் - மைந்தனே தலைவெடி த்துச் சாவாய்பாரே. (௨௪)

விடக்கல்

பாராருமிக்கல்லுக் கடுத்தகோவை - பாடினெனை யாயிரத்திற் செப்பவொண்ணுச், சீராரும் விடக்கல்வேதாந்தாவிற்க-செப்பவில் லையொளித்திட்டா ரதனாலேதான், பேராருமகிதலத்தில் வாதமெல் லாம்-பேய்மகனே விணுகப்பொய்த்துப்போச்சு, தேராகவென்றனா வியம்புங்கல்லை - யினிதாயான்சொன்னுற்போ வெவற்சொல்வாரே.

சொல்லரியவிநூ லைந்தாங்காண்டத்திற் - சொல்லிய வக்கரு வைபெலாஞ் சொல்லக்கேளு, கல்லவொரு பற்பினியின் முடிதான் கொண்டு-நற்பணையம்பாடாண மண்டத்தோடு, சொல்லரிய கல்வத் தி னுஞ்ருமிட்டுச் - சுடரிரத்த வித்ததினும் மெழுகாவாட்டு, வல்ல மைபாவழித்தெடுத்து வில்லைசெய்து-மகத்தான ரவிதனிலே வைத் திடாயே. (௨௫)

வைத்திவாயிரவிதனி லெட்டுச்சாமம் - வண்டையுடன் காய வைத் தெடுத்துக்கொண்டு, புத்தியொடு சித்தாரத்தின் பட்டைகொ ண்டு-புகழாகக்கோழியென்ற புடத்தைப்போடே, எய்த்திடாதெழு புகைபோய் மறையகன்று - விடைவிடாதேவிசிறியாலேவிக, பத்தி பொழிதயவிர்த பிறகுபாக்கிற்- பரனருளால் விடசன்னம் பிறக்குக் தானே. (௨௬)

தானென்ற என்னத்தை யெடுத்துப்பார்த்தாற்-சந்திரன்போற் சுடர்விட்டுப் பிரகாசிக்கும், மானென்றஎன்னத்திலெடைவிராகன்-

மாட்டிவொய் பணிநீர்போற் றெளிந்துபோகும், ஊனமறமுன்சொ
ன்ன முறைதானையா - வேளைய மிலையிரண்டைச் சரியாக்கொண்டு,
கோனென்ற சுத்தசலந் கண்ணிற்போட்டாம் - கொதித்துடனெதெ
ளியுங்கா ணின்னுக்கேளே. (சடு)

கேசராக்குளிகை.

கேளையா கிம்முறைபை யெவர்தாஞ்செய்வார்-கேரத்தின்வா
லோச மிசுனாற்கட்டிம, அனையா வறுபத்து நான்குஞ்சித்தி- யண்டச
த்தசாகரமு மிசுனாற்சித்தி, காளையா சற்பங்க ளிசுனாற்சித்தி - கால
தொடு விடமிஓது கண்டுகொள்ளே, மாளமுமையா மகததானசரக்கெ
ல்லாந்தா - மாண்டிமேயிடம்பட்டா லுடனேமாதோ. (சக)

மாதர்மய லற்றபுலத்தியனேகேளு - மகிமைநிறை விடக்கல்லை
நூல்கடோறும், கோகறுசீர்ச் சித்தொலா மறைத்துச்சொன்னார்-கு
ணமாக யானதனை வெளியாச்சொன்னேன், ஏதமிலாப்புசமுடைநந்
திசரானை - யினிதாகவறித்துகொண் மயலுறாதே, ஆகாவாப் பிறை
முடித்த வையன்மேனா-ளறைந்திட்ட படியானுமறைந்திட்டேனே.

அறைத்திட்டே னென்றன்மே ளானையானை - யாருக்குமிம்மு
றைபைச் சொல்லவேண்டாம், வினாந்திட்டே னிம்முறையின் றீட்
சைமார்க்கம்-வேதாந்த வையநூற்றைப்பதணம்பண்ணு, கரைந்திட்
டே னிந்நூலை வெளியிடாதே - காசியினின் மானிடர்க்குக் காட்ட
வேண்டாம், திறந்திட்டே னிந்நூலைத் தாங்காண்டத்திற்- தேயத்தி
ற் கிடையாது பதணம்பண்ணே. (சஅ)

பகணமிது வெகுபதண மைஞ்சாங்காண்டம் - படிப்படியாய்ச்
சொல்லிவைத்தேன் முப்பூமார்க்கம், அதிகலமா மென்பாடன்முன்
றுலட்சத்-தன்றிமற் றெவற்றிலுமும் முறையேயிலை, கதமதொரு
சிறிதுமிலாப் பதினெண்பேருங்-கபடமதாச்சொல்லிவைத்தார் நூல்
கடோறும், அதிகமிஓதாயிரதசெட் டண்டத்திற்கு-மதிகமைந்தாங்
காண்டமோ வதிகங்கானே. (சக)

காண்டஞர் குணமுடையோ யன்பின்மிக்காய் - கல்லிபறி வு
டைபாய்கண் மணியேகேளாய், மாண்டபுக முகத்தியன்வாக்கமுதவா
க்கா-மாசிலையாயிரத்தினுகி துயிராம்பாரு, வேண்டுமெனில் வே
தாந்த சுருக்கம்பாரு - மேதகுமைந்தாங்காண்டச் செய்யுணுற்றில்,
கோண்டருமோர் நெறிபகன்று குருவைக்கண்டு-குளையிலவந்து சிவ
போகக் கறபமுண்ணே. (ருடு)

கற்பக்கரு.

கற்பமதுவாதத்தின் குருதானையா - கபடமாவிகைகற்ப மென் றுசொன்னார், அற்பமாமஃகாக தொருகாளேனு- மைபையோவுன் னுயிர்தான் மாயுங்கானே, கற்பமதுதிட்சைசெய்த வாமப்பாலைக்- கண்டுருகு வென்றுசொல்லிப்பணம்போற்கொள்ளு, விற்பனமாரீதா னோர்மண்டலத்துண் - மேன்மைபெறுகாமப்பாற்றீட்சைகொள்ளே.

கொள்ளுமறு மண்டலத்திற் பணிசீர்கொள்ளு-கொடுங்காரமெ த்தவையா வணுப்போற்கொள்ளு, அள்ளையா கற்பங்கா-வாதிகொள் ளு-வதன்பினாப்பஞ் சீகரண முடிவுகாணும், வெள்ளையா வைஞ்சு கற்ப முடிந்துபோச்சு-வெளியிலுனை பெவர்காணப்போகிறார்கள், சில் லையா கோடியுதம் வாழலாகு - கிமிடத்திற்கெவுனத்திற் காணலாமே.

காணப்பாதத்துவங்கடொண்ணுற்றாறுங் - கண்மணியேசபை யாருங் காண்பாணையா, மாணப்பாவாதமென்ற கருவைக்கண்டால்- வாதித்தசிலேத்துமத்தை மடித்துக்கொள்வாய், ஏணப்பா வெட்டி- மண்மீம் பத்துங்காண்பா-நிருப்பாரே கோடியுத மெனைப்போல் வாழ் வார், வேணப்பா வைவகத்தின் மாண்பர்கடி- வேதமென்றசாத்திர த்தை வெளியிட்டாரே. (௫௩)

விட்டாரே சித்தர்கடாஞ் சொன்னதூலில் - விவேகத்தால டக் காமல் வேட்ப்பூண்டார், கெட்டாரேயவர்கொடியமனத்தினாலே-கே டுகெட்ட சண்டாளர் கூட்டகூடி, தொட்டாரே வழிகெயன்ற வா தியாதி-தொடுத்தாரோசரியையிவ்வாழ் பவரைபெல்லாம், விட்டாரே யவர்பொருளைநாசமாக்கி-வெற்றோடுகையிற் கொடுத்துவிடுவார்பாரே

விவிலார்களவரமனது சொந்ததானால் - விளங்குவாரே வெருங்க ளும் விளங்கார்மேலும், கொடுநோயாங் குட்டமொடு பாண்டுரோக க்-கொண்டலைவா கொன்பாதகோ னாயமிக்கை, கெடுவார்கள் கண்ம காண் டத்திற்சொன்ன-கிரியைகளைச் செய்தா ளுமாய்மமாட்டார், படி மீதிற் பெய்யவேடம் பூண்டோர்க்கிந்தால்- பகலிலை சிவபோகிக் கா குமன்றே. (௫௫)

துலாராசி.

யோகிபென்ற பேர்படைத்தோ னுலகிலை-வொருகோடி மாந் தர்க்களிலொருவனுண்டு, தேகிபென்றபெயரதுதானவற்கேசொ ளுஞ்-

செடத்திலுள்ள கூறுதலு மவற்கேதோன்றும், சோகமிலா போகிக
ட்டே யிராசுக்குறு- சொல்லிய விட்டகுறைபுத்திதட்பம், ஊக்கி
ந் துலாராசி செனமக்கூறல் - குதிக்குமபோ தவற்கிவைகள் பூர்வ
மாமே. (ருக)

பூர்வமாமொன்பதற்கு னெய்தகொண்ணப் - புகழ்ப்படைத்தபூ
ர்வமெஞ் ஞானக்கண்ணல், பூர்வந்தாய் வயிற்றிலவ னுதிக்குநாளிற்-
புகளிய பராபரத்தைப் பணிந்தேபோற்றும், கூர்மையாப் பராப
ரனை யன்புகொண்டு - கூறுமனைக்கண்ணலே பொட்டிப்பார்க்கும், சி
ர்நோக்கிற்செயகம்பம் பரத்தினேர்மை - சிவசிவா பாலகற்குத் தெ
ரியும்பாரே. (ரு௭)

தெரியும்பார் செயகம்பம் பரத்தினேர்மை - தேனமுதமதனப்
பால் சிறந்தேபாயும், அறியவந்தப்பாலகனு மொழிதற்கொண்ணுவ
முதத்தையித்தவாய் மடுகுநாளுந், பரிவாக வமுகத்தை யடுத்து
ண்டக்கூற்-பரிவாடை பதினெட்டிம பண்பாப்பேசும், துருவமாந்
துலாராசி பூர்வஞானக் - கொடாந்துவரும் விடாவைய சொன்னேன்
பாரே. (ரு௮)

மச்சோகைமுதலியன.

சொன்னவொரு பத்துக்கு னிராதாரத்தின் - சொல்லியமவு
னமையா வபானவாயு, அன்னையிதவலக்கணுற வுறைந்துதள்ள-வா
னாளுந் பாலகனு மவனிமீதில், சொன்னவிக் கிரகம்போல் வந்து
சேன்றுந்-துகளறுசி ரம்மகவின் கூருக்கூறைய, என்னென்று சொ
ல்லுவன்யா னியம்பவொண்ணு - திடமவலமா விரோகையொன் றிரு
க்குந்தானே. (ரு௯)

தானென்றபாலகற்கு முதுகின்மச்சஞ் - சாற்றுதன ரோகைநெ
ற்றி சுன்னிறசுகரன், பூனென்ற விருபறமுஞ் சக்கரந்தான் - புகழ்
பெரிய மார்புகனிற் பிறைபோன்மச்சம், வானென்ற வுண்ணுகின்
மவுனரோமை-வளர்ப்பிறைபோற் றுனிநுக்கு மைந்தாகேளு, கோனெ
ன்ற வமரர்குரு வியாழன்றானுங்-கூறரிய சக்கரனும் பார்வையாமே.

ஆமது கானநொவி லமுதகெங்கை - யரகரா பரத்தினுடைமகி
மையாலே, போமதுதா னுண்ணாவி லமுதசத்தி - புகழ்ப்பெரியபால
னுக்கு மவுஞ்சொல்வான், வாமயிசு வாமியிசு வாமியிசு-மைந்தனு
க்கோ ருபதேச மளிப்பான்பாந், தேமதுதான் மவுனசிவயோகராசி-
பெளரிவாகச் சித்திக்குழைமமமாதோ. (ரு௧)

சித்திக்குஞ் சொகாசி யீதுதானையா - செகத்ருவா வான்சித்
த னாவான்பாரு அத்திக்கு மைஞ்சுவய தானுலைய - வன்றன்றேறவக
த்தீசர் மவுநஞ்சொல்வார், முததிக்கே யருகனும் படிச்செய்திட்டு-
மோனகிலைபெறுகற்குமுலஞ்சொல்வேன், பததிக்கோர்வித்தெனும்
ரொன்பான்சித்தர்-பாலிப்பார் தியானத்தாற் சொலிப்பாய்மன்னோ.

சொலித்திடவே யோகமொடுநூனஞ்சொல்வார் - சொற்பெரி
ய யோகசிவ மவுனஞ்சொல்வார், செலித்திடவே சித்ததர்தமக் கடை
யாளம்பார் - கிருபையுடன் யான்சொன்னே னறிந்துகொள்ளு, பவி
த்திடவே பரிபாடைத் தியானஞ்சொல்வார் - பஞ்சபட்சிதாமோடுங்
குஞ் சவையுஞ்சொல்வார், அலுத்தவிடேல்வழுத்தரிய வாதஞ்சித்
தி-பனையறியப்பலரிங்கே யலைவராமே. (சுரு)

புத்திகெட்டவாதி.

ஆமேரில் வைவகத்தே மடையர்கூடி - யலைந்தலைந்து சுட்டதி
ன லாவதென்ன, போமேதான்புகையெழும்பி மேகம்போலப்-பொ
ருமியேசன்கெட்டுப் போவார்பாரு, வாமேதான் வாய்புலம்பி மடை
யொல்லாம் - வாதுமது பவிக்குமென்றே பொருள்கடோற்றுச், கா
மேதான் கடைசரகனைச் சுட்டுச்சுட்டுக் - கருவறிந்த யோகியைப்
போற் கண்டுகட்டாரே. (சுசு)

கருவென்னருவென்ன விராசியோர்க்குக்-கண்ணாடிமுகம்போ
லே காணுபாரு, பருவென்ன தருவெனை தலாராசிக்குப்-பாற்
திரரா மலர்வெருமை சொல்லப்போமோ, புருவென்ன புகழென்ன
சொருபஞ்சித்தி - புழம்பெரிய விடக்கல்விற் பவிக்குமவாதம், வரு
மென்ன வகையெனை தொகைதானென்ன - வழுகைத்தாற்காண்
டத்து மறைபட்டாரே. (சுரு)

மறையாபற் சொல்லுகிறேன் மைந்தாரேரு-மகத்தானபரிபாடை
யில்லாமற்றுள், துறையாமற்சொல்லுகிறே னாபுகொண்டு-கோடா
னகோடிவிததை யெனிரி புப்பாரு, அறையாமலறையையா யிரத்துச்
சொச்ச - மாயிர தெட்டிதழப்பா வைஞ்சாங்காண்டத் - துறையி
லோ துறையறிந்து நுவுககண்டு, அநுவுத்தினமேலேறிக்கருக்கண்
டேனே. (சுசு)

பராபரதிட்சை.

கருவானபொருளோ முலாதாரக்-கருவறிந்த முலத்தின்மேலா
தாரம், அருளானவாநுளைய வாதாரத்தை-யறிவாலே யறிந்தெனிரா
தாரமுலம், குருவானவிநுளைய பராபரத்தின் - குணமான வெளி
வையா நாதவித்து, தருளானபொருளைய சபைதானுகுஞ்-சமரசத்தின்
முலமையா வாறுபாச்சே. (சுசு)

நிராதார தீட்சை.

ஆறுமேமவுனசிவ யோகதீட்சை-யையனே வறைந்திட்டேனா
ர்காஞ்சொல்வார், பாறுமேபராபரத்தின் தீட்சையாச்சு-பாடுகிற
னிராதார தீட்சைகேளு, நீறுமேநிராதார மகத்தாந்தீட்சை - நனை
வோடுகேட்டிடுவாய் நேர்மையாக, ஆறுமே அகாரமது உகாரங்கொ
ண்டே - யரகராயவசின அரளுமென்னே. (சூ.அ)

நிர்க்குண தீட்சை.

ஓமதுதானிராதார தீட்சையாச்சு - லோகோகோ திர்க்குணத்தி
ன் தீட்சைகேளு, வாமமது வகாரமுடன் யகாரங்கொண்டு - மாட்டு
கிறேன் யவசின அரணுமென்று, நாமமது சொன்னே நிர்க்குணத்
தின் தீட்சை - நன்றாக முப்பூவின் தீட்சையாகும், நேமமதாராக்கு
ணத்தின் தீட்சையாச்சு - நின்மலமாத் தசதீட்சை நேர்மையேனே,

நின்மல தீட்சை.

நேர்மையா நின்மலத்தின் தீட்சைதன்னை - நேமமொடு சொல்
லுகிறே நனைவாக்கேளு, சீர்மையாஞ் சிகாரத்தி லுகாரந்தானுஞ்-
சிமயவ நம்நிமசிங்கென்றேயுன்று, நீர்மையா நின்மலத்தின் தீட்
சையாச்சு-நிகழ்ககரியசித்தர்களு மிவவாரோதார், வார்மையாநின்ம
லத்தின் தீட்சைசொன்னேன் - மகத்தானபூரணத்தின் மகிமைகேளே.

பூரண தீட்சை.

கேளேசீ பூரணத்தின் தீட்சைசொல்வேன் - கேடிலாநாதர்க
டாஞ் சப்தகேடி, ஆளேதானரசதீட்சை பார்த்துத்தேறி-யண்டப
கிரண்டநவ கண்டமபாய்தார், நாளேசா னகாரத்தில் உகாரமேறி-
நயவசின நறிங்நீங்கு மென்றேயுன்று, வாளேதான் பூரணத்தின் தீ
ட்சையாச்சு - வளமானவாதார தீட்சைபாரே. (சூ.க)

ஆதார தீட்சை.

பாராயோவாதார தீட்சைசொல்வேன் - பாலகனையாகாரதிட்
சையைபா, மாராயோ சிகாரத்தில் உகாரங்காணில் - மநயவசிவங்கி
ங்கிறிக்கென்றே யோகாய், ஆராயோ வாதார தீட்சையாச்சு- தண்
டசத்தசாரமு மடங்கிப்போச்சு, ஓராயோர்பேரண்ட வகண்டமட்
டு-மேறலாம் வாசிகொண்டு தீட்சைபாரே. (சூ.உ)

பாரோதானாதார தீட்சையாச்சு - பகருமொரு தீட்சையிஃ தில்
லாவிட்டால், ஏரோதான்யோதா முப்பூத்தானு - மெந்தவிதம்பார்த்
தாலு மனங்கடாது, ஊரோதானேராகுமுப்பூத்தானு-முனாததாரே
யவரவர்க உட்சைதாமும், சீரானசத்திசிவ தீட்சைதாமுஞ்-செப்பு
வதிற்பவனிஸ்சை னுணைப்பாரே. (சூ.ஊ)

நூல்பார்த்துலலாட மதிலேறிப்பார்த்தே - னுவலரிய பரதரிசு
னத்தைக்கண்டேன், கால்பார்த்தே னதற்கப்பால் வாசிகொண்டு, க
ருத்தோடுபார்க்கையிலே நிராதாரத்தை, நீல்பார்த்து நிராதாரர்கள்
வைக்கண்டு - சேராகப்பூசித்தே னப்பாற்கேளு, வால்பார்த்துவாசினி
வ யோகங்கண்டான்-மகத்தான நர்க்குணமே பவிதமாமே. (௭௪)

பவிதமென்ற நிசண்டையா லவஞ்சாங்காண்டம்- பாடினேனின்
நூல்போ லொருநூலில்லை, பவிதமையாயிரத்தினுக்கோ நுயிராயிந்
தப் - பாரதனிலாரநிவா சிந்துறன்னை, நலிதராதுளந்தெளிந்த மே
லோலொல்லா-விவருஞ்சீரிந்துலைக் கைக்கொண்டார்கள், வலியமனம
டக்கிவலோர்க்கடிமைசெய்து-மைந்தனெபன்னிரண்டுவருடங்காத்தி.

காத்திருந்தவர்க்கிழத் கொண்டுசெய்தாற்- கல்வியறிவதனாலே
கண்டுக்கொண்டு, ஆர்த்தியொடுவியாடுவன் றனறுகேட்டே-யன்புடை
யமகமென்றே யறிந்தெடுத்துச், சேர்த்தனைத்தைந்நூற்றை யெடு
த்துக்காட்டிச்-செய்பாகங்கைபாருஞ் சீர்மைபாக, வார்த்தைசொல்லி
மெய்ம்மொழியை யுபதேசித்து - வைத்திருப்பார் பக்கத்தின் மன
மொன்றாமே. (௭௫)

ஆமேகான் முன்சொன்ன கருகானைய - வறிவாச்சு தின்னூரீ
டுசால்லக்கேளு, காமேதான்களைக்கூறுகசு சலுகையென்றன்-கண்
மணியேபத்துமுறை யமுதகத்தி, பாமேகான் பாஸ்கும போலே
காணும்-பாலகனையமுதகதை யெடுத்தகொண்டு, வாமே நானடுப்
பேற்றித்திவையமுட்டி-மைக்கனைகாயவைப்பாய்சாமர்கானே. (௭௬)

சாமகாண்காயவைத் திறக்கிபார்த்ததாற்-சாற்றரிதாய்க்குழம்
பதுபோ விறுஞ்ம்பாந், சேமமதாச்சுத்ரசலந் தன்னையார்த்துக்-தெ
னியவைத்தான் முத்தப்போற் நெவித்துகாணும், காமமதா விரவி
தனிற் காயவைப்பாய் - கசிவெல்லாம் போய்ச்சிவநது காட்டுமிண்டு
ம், பாமமாப்பத்துமுறை ரவியிற்காயந்தாற்-படருமையாவென்னைக்
கல் லுப்பதாமே. (௭௭)

வெண்சாரை உப்பு.

ஒப்பிலாவுப்பதையும் பிட்டுப்போலா - மோகோகோ வெழும்பு
மையா சாரைபோல, வெப்பானவுப்பதவுஞ் சேறுஞ்சேறும்-வெண்சா
னையிதற்குப்பேர்விடம்பொல்லது, தப்பிலாவுப்பினிற் மென்னசொ
ல்வேன்-தவளநிறச்சுத்திரன்போ வெணிருமையா, செப்பரியகிவவு
ப்பென் நிதற்குப்போரு- சீரானபாபாத்தைத்தியானஞ்செய்யே

பரபூசைமுதலியன.

செய்தபரபூசைசூரு பூசைமேலாஞ் - சிற்பரிய மனாகவுரிவா
லைபூசை, எய்தரியசத்திசிவ பூசைசெய்தே - மேசிலண்டவுப்பெடுத்த
தடக்கம்பண்ணு, மெய்யிதுவாஞ்சொல்லிவிட்டே னெனிக்கவிலலை-
வேதாதை சறகுருகன் பாதத்தாணை, கைவரவே வெளியிட்டிச் சொ
ன்னேனென்று - நாடார்களெவஞ்சாபமதைநாட்டினோ. (அய)

நாட்டினாஞ்சாபமதைப் பதினெண்ணித்தகர் - நவிலரியநற்றவத்தா
முனிவர்சாபம், மூட்டினாஞ்சதகோடி சித்தாசாப- மொழித்தனரிநறு
றகந்தச்சாபந்தனை, வீட்டிடுகற் கவரோடே யெதிர்ததியானும-
விளம்பரியபரனருளா னிவித்திசெய்தேன், காட்டினே ரித்தாலை
வெளியிட்டார்கள் - காசினியிற் கழுத்தையாய்ச் சனிப்பாராமா. ( )

ஆமேதா னின்னுமொரு கருவைக்கேளு - வாகாயாதசத்தி யு
ப்பையன்பா, நாமேவச்சொல்லுகிறேனா ருடி - நாநாந்தகிரோமணி
யின கூற்றைநன்று, வாமேசான வழலைப்பண் சோலைக்கண்ணி-வ
முத்தரிய பததுவய சானகனனி, தேமேவுதேசிகமா மியடன்பேச்சு-
சிவனுடனே கூடிவீனா யாடினோ. (அஉ)

ஆடினான்புடனே தேவதாசி - யமுதமென்ற நாதவிந்திற் கூ
டினான்பார், பாடினான்பனியென்ற விந்திற்சேர்ந்தாள்-பள்ளிச்சென்று
கெளிந்தெழுந்தாள் பாகுதின்றேசி, சாடினாவன்சென்று விந்திற்
சேரச்ச் - சுவடிவாங்கங்கையது பொன்றும்பாரு, வாடினாடெளிந்தத
ண்ணீ ரமுதமாச்சு - மகத்தானதேசிகீ மொன்றும்பாரோ. (அங)

பேரான வச்சலந்தான் தெளிந்தகானு - பேசுதற்கு நாவெ
முமோயாவர்க்கேனும், வீரான விரியையா லுசிகொண்டு-விட்டக்கா
லச்சலந்தான் தெளிந்துபோகும், ஆராவலுசிகீ ரமுதமாச்சு- தன்ற
ன்றோ கெளிவாச்சு சுமுரியாச்சு, காரான வொன்றனக்கோ ரிரட்
டிப்பாச்சு - கன்னியென்ற லுசிகீ ரிதற்குப்பேரோ. (அச)

இதுவன்றோ வெண்மைகிறக் கிளிஞ்சிலண்ட-மிதினுடையவிந்
தெடுத்து நாதத்துட்டி, அதியான வண்டமைபா விரண்டாம்வைப்
பா, மதினுடைய விந்தாரீர் கிளிஞ்சினீராம் - மதியுடைய வஞ்சியிவ
ளோசைக்காரி-மயக்கினுள்ளென்றையு மயங்கினேன்யான், பதியான
கிரியென்றார் கிரிதானன்று - பகர்கிரியி லும்தேசி யண்டமாமே. ( )

தேசினீர்.

தேசியென்றற் தேசியன்றத் தேசியண்டத் - தேசியிவளகுடி
யிருப்பு முன்றும்வைப்பு, பாசியென்றற் பாசியந்து பாசியண்ட-
பகராத பொருளையா நாலாமவைப்பு, வாசியென்றால் வாசியனறுசி
நீர்தான்-மகத்தான வண்டமைபா வைஞ்சாமவைப்பு, வேசியென்றால்
வேசியன்று குமரியானுண்-மேலான வண்டமைபா வாரும்வைப்பே.

வைப்பான வைப்பொன்றுத் தப்போவில்லை - வயிரமாமுயிரை
யா வுணாக்கப்போமோ, உப்பான வுரோமரீ ரப்பினைண்ட - முடன்
சேர்த்த கருவையா வேழாம்வைப்பு, செப்பரிய பொருளிறையார்செ
ப்பவல்லார் - செயமான குருவிததா னெட்டாம் வைப்பே, அப்பா
னவப்பதையு மறிந்துகொள்ளு-வடங்காதவண்டமைபா குருரீராமே
கம்பியுப்புப் பாறையுப்பு.

குருவான குருத்திரண் டொன்பதற்குட் - குருநீனாவாங்கியே
கத்திசெய்கால், அருவான குருத்திரண்டு கம்பியாச்சு - ததற்கடியிற்
பாறையெனும் பொருடானாச்சு, பருவமொரு பத்துக்குட் பருவப்
பெண்ணின் - பாலியத்தை யென்னுலே சொல்லப்போமோ, மருவா
ன மக்கைப்பெண் பெற்றவண்ட - மகத்தான வொன்பதற்குட் பத்
தமாச்சே. (அஅ)

ஆச்சுதுபா ரண்டத்தி னமுரிதெங்கை - யடங்காதவாச்சுசலத்தா
லமுதகத்தி, பேச்சுதுபார் பேசாக கருவையெல்லாம் - பேசிவைத்
தேனைந்துற்றிற் பெருமையாக, வாச்சுதுபார்மகத்தான பொருளை
பெல்லா - மாட்டினேன் புலத்தியனே யறிந்துகொள்ளு, ஒச்சுதுபா
ர் முறைகவறு தின்னுஞ்சொன்னே - னுணக்கெய்து மெய்தரியமுத்
திதானே. (அசு)

முத்தியென்ற வாறேதோ வெணக்குச்சொல்லு - முத்தியென்
றசத்தியம்வாலைப்பெண்டான், பத்தியென்ற பத்தியது சித்திகோ
டி-பகரார்களுக்கட்டாம் பண்பாக்கானும், பத்தியென்ற வாறேதோ
வெணக்குச்சொல்லும் - பராசத்திமகிமையது பச்சைவன்னம், அத்
தியென்று கத்தியரிதார்தாஞ்சொல்லா - ரடிமுடியினுள்ளிருந்த வா
னையாமே. (சுய)

ஆனையென்றவாறேது சொல்லியாயா - வானையென்ற ரசமது
தான் வித்தபாரு, ஆனையென்றாலானையது மாததயானை - யப்பெரி
யபானைதனை யார்தாமவெல்லார், ஆனையென்ற வாறதனைச் சொல்லி
னையா-வரிவைவித்த காதமதி னைஞ்சாஞ்சுத்தி, சோனையென்றசோ
னையிதெண்டவேர்தான் - சொல்லாதமவுனமது சொல்லக்கேளே. ( )

சல்லிவேர்

கேளென்னச் சீடன்மகிழ்ந் தெனையானென்று - கேட்டதினும்
கோளென்றும் பரளென்றும்பார், காளென்றுகானறித்தவனஞ்சொ
ல்லக்கே - னுளென்றவித்ததுதான் விருட்சமாகும், குளென்றசொ
ல்லதுதான்சொல்லியாயா - துகளிலாச்சோ தியேபாதிபாகும், வேளெ
ன்றவேளாள விவரத்தனை-விளம்புகிறேன்சல்லிவேளென்றுபேரோ

பேரானபேரதுதா ணண்டப்பேராம்-பே.சு.அற்கு கடவெழுமோ
பேசார்பேசார், சீரானசோறதுதான் மதனச்சோறு - செப்பரிய
சோதிமர வேர்தான்சோறு, ஆரானவாறதுகாணண்டவாறு-மாயிரத்
தெட் டண்டமட்டு மளவுமபாரு, நீரானசோறதுதா ணண்டச்சாறு-
நிகழ்த்துசல வியமெனுமோர் கொல்லிவேரே. (சு.க)

கொல்லிவேர்.

கொல்லும்வேர் வெல்லும்வே னென்றுபேராங் - கூறுமொருக
ல்லியமா மரத்தின்வேரு, கல்லும்வேர் புல்லும்வே ரண்டவேரு-கரு
விருக்கவண்டவே ரிதற்குப்பேராம், சொல்லும்வேர் நில்லும்வேரோ
ன்றுபேராஞ் - சொற்பெரிய கல்லுப்பென் ரிதற்குப்பேராம், அல்
லும்வேர்வெல்லும்வேர் குருவின்வேரோ - டண்டத்தின் மரமென்
று மிதற்குப்பேரோ. (சு.ச)

மரமென்று லென்னமரஞ் சொல்லினாயா - மகத்தான வண்ட
த்தின் மரத்தானாயா, வாமென்றுலென்னவாஞ் சொல்லினாயா-வழ
லையென்ற வாலையசமரத்தானபாராய், சாமென்றுலென்னசரஞ்சொ
ல்லினாயா - சாற்றரியசலவிவேர்ச் சரந்தானாயா, அரமென்றுலென்
னவாஞ் சொல்லினாயா - வகண்டமென்ற வகண்டத்தின் வாத்தின்
பேரோ. (சு.ரு)

பேரான பெயர்களைல்லாம் லெளியதாகப் - பேகினென்புலத்
திய வவஞ்சாங்காண்டத்தில, பாரதிய படுனெண்பேர் மறைப்பை
யெல்லாம் - பகல்போலே விளக்கினிட்டேன் பண்பாப்பாரு, சீராக
வெவர்களில் வண்ணஞ்சொன்னார் - சீர்தூக்கிப் பார்க்கினிலையானே
வைய, ஆரானவானாகுறாக ளாறுப்போக - வாதிதோட்டத்தமட்டு
மறைத்திட்டேனே. (சு.க)

அறைத்திட்டே னிந்துலை வெளிவிட்டோர்க ளண்டவிடி வி
ழுந்தலை தெறித்தப்போவார், குறைந்தமதி குருமொழியை வெ
ளின்ட்டக்காற் - கோடியிடி யவந்தலையில் விழுமன்றேபார், கிறங்க
புகழ்ச் சுககோடி ரிஷிகள்சாபஞ்-செகற்குருளின்சாபமது வந்தசாரு
ம், மறித்தோடச்சாபங்க ளனைத்துத்தீர்த்தேன்-மகத்தானவைந்துற்
றை படக்கமபண்ணே. (சு.எ)

பண்ணப்பா பராபார்தின் கிருபையாலே - பாரித்தே னனைத்
தினுகரும் பெயருஞ்சொன்னேன், கண்ணப்பா கண்மணியே சாற்ற

வொண்ணுக் - கருவெல்லாமுன்றனக்குக் கருத்தாச்சொன்னேன், விண்ணப்பா விண்ணுக்குண் மணியேயென்றன் - வேதாந்தசித்தருக்குள் விளங்கும்வாழ்வே, நண்ணப்பாநாதாந்தப்பொருளைப்போற்று-நயமாகவென்குருவு முனாத்தார்கானே. (௯௮)

காணவேன்று வெடுத்தார மென்றேவாழிக் - கலங்காதேயென்நிகரே கருவைக்கண்டு, மாணவென்றுனல்வழியிஃதென்றேகி-கமத்தான வண்டசார சரங்கெல்லாம், காணவேகண்டு தெளித்திடுதி மாறாக்-கருணைபொழி யென்குருவாக் குமரவேளும், யாணர்நிறையா தியத்த மிதுவேயென்று - மண்டசத்தசாகரமு மிதுவென்றுகோ. (௧)

இதுவன்றோ வண்டபகிரண்டமென்று - மிதமானவண்டம்பேரண்டமென்று, பதியென்ற பரமெனஹ யைஞ்சாங்காண்டம்-பகருகின்றபேரண்டப் பதியாமென்று, மதியொடுசீர் மவுனவண்ட மிதுவேயென்று - மகத்தானவென்குருவு முபதேசித்தார், சதர்பேறுசற்குணகிதியே யறித்துவாழ்த்தி - சாற்றபரிபாடைமுற்று முற்றின்றே. (௧௧)

அகத்தியமுனிவர்

அருளிச்செய்த

பரிபாஷைத்திரட்டு

ஐந்தாங்காண்டம்.

1469.

முற்றிற்று.

